

ZAKON O KMETIJSTVU

(ZKme-2)

A. UVODNA POJASNILA

V Republiki Sloveniji je področje kmetijstva urejeno z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23; v nadaljnjem besedilu: zakon), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel aprila 2008. Gre za temeljni zakon na področju kmetijstva. Zakon je bil do sedaj spremenjen oziroma dopolnjen enajstkrat, enkrat je preстал ustavno presojo določb o verigi preskrbe s hrano. Zakon je za naslovnike postal težko razumljiv in nepregleden, predvsem pa zaradi velikega števila novel in novih vsebin, ni več notranje skladen. Zakon je z mnogimi dopolnitvami in poskusi urejanja različnih področij (npr. varna hrana, verige preskrbe s hrano, veterina, sredstva za gnojenje) postal tudi zelo obsežen in posega na področja, ki niso predmet zakona, ki ureja kmetijstvo. Poleg tega so zakonske določbe na mnogo področjih zastarele, še posebej v luči sodobne digitalne družbe ter odzivanja na podnebne spremembe (evidence in podatki). Posebno pozornost je potrebno nameniti eni najpomembnejših dejavnosti za strokovno delo ter razvoju kmetijstva in podeželja, javni službi za kmetijsko svetovanje.

Predlog novega zakona jasneje ureja definicijo kmeta (subjekt) in kmetijskega gospodarstva (objekt) ter pravice in obveznosti povezane z upravljanjem kmetijskega gospodarstva.

Vse navedeno je spodbudilo odločitev Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: MKGP), da predlaga nov Zakon o kmetijstvu, ki je namenjam predvsem urejanju vsebin s področja kmetijstva in kmetijske politike. Določene vsebine, ki niso predmet novega zakona bodo urejene v drugih zakonih (Zakon o hrani in Zakon o varnosti živil in krme).

Osnovna izhodišča za nov Zakon o kmetijstvu (ZKme-2) so pojasnjena spodaj, umeščena so v pet vsebinskih sklopov, in sicer:

- temeljne določbe,
- procesne določbe (posebnosti upravnega postopka),
- sistem znanja in inovacij v kmetijstvu, vključno s prenovo javnih služb na področju kmetijstva,
- spremljanje podnebnih sprememb in tal v kmetijstvu in
- zbirke podatkov v kmetijstvu.

I. Temeljne določbe

Po trenutno veljavni zakonodaji je kmet organiziran kot: fizična oseba (nosilec kmetije), pravna oseba, s.p. ali skupnost oseb (agrarna skupnost in pašna skupnost). ZKme-2 ohranja osnovno definicijo kmeta, predvideva pa se razvrstitev kmetijskega gospodarstva posameznega kmeta (nosilca kmetijskega gospodarstva) v ekonomski razred, in sicer:

- samooskrbno kmetijsko gospodarstvo,
- majhno kmetijsko gospodarstvo,
- razvojno kmetijsko gospodarstvo,
- tržno kmetijsko gospodarstvo.

Ekonomski razredi bodo določeni glede na standardni prihodek nosilca kmetijskega gospodarstva v preteklem letu, pri čemer bo velikost ekonomskih razredov predpisal minister.

Cilj predlagane ureditve je, da se bo lahko z ukrepi skupne kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: SKP), ki bodo prilagojeni različnim skupinam kmetov glede na ekonomsko velikost, bolj ciljno in razvojno usmerjalo kmetijsko politiko.

Nosilec razvojnega kmetijskega gospodarstva in tržnega kmetijskega gospodarstva se vpiše v poslovni register Slovenije in vodi poslovne knjige po pravilih, ki veljajo za podjetnika v skladu z zakonom o gospodarskih družbah.

Predlog ZKme-2 jasneje in bolj določno opredeljuje objekt kmetijskega gospodarstva (vsa proizvodna sredstva) ter popis objektov, ki se vpišejo v register kmetijskih zemljišč (v nadaljnjem besedilu: RKG).

Predlog ZKme-2 ureja prenos kmetije med dosedanjim nosilcem in novim nosilcem, z namenom jasne opredelitve pravic in obveznosti ter postopka, če pride do spremembe nosilca kmetije z vidika ukrepov SKP.

Na področju dopolnilnih dejavnost na kmetiji se je določena poenostavitev postopka pridobitve dovoljenja za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, in sicer se izvede na podoben način kot to velja za s.p., t.j. z vpisom v RKG. Na ta način bi poenostavili in pohitrili postopek za pridobitev dovoljenja za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

ZKme-2 ohranja dosedanjo ureditev sistema začasnega in občasnega dela v kmetijstvu, ki se je izkazala kot primerna.

ZKme-2 na novo opredeljuje pravico do kmetijskih opravil oz. t.i. pravico do kmetovanja, ki vključuje tudi rejo živali in s tem povezana opravila, da je kmetijsko opravilo delovni proces ali vsakršna dejavnost, katere namen je opravljanje kmetijske dejavnosti. Kot kmetijsko opravilo se zlasti štejejo obdelava kmetijskih površin v kmetijske namene, gnojenje, shranjevanje in obdelava organskih gnojil, uporaba fitofarmaceutskih sredstev za kmetijske namene, delo s kmetijsko mehanizacijo in živalmi ter njihovi premiki, obratovanje in vzdrževanje naprav za kmetijske namene, obratovanje in vzdrževanje namakalnih sistemov in njihovih črpalk, reja in oskrba živali, ter druga opravila v živinoreji, ki so potrebna za zaščito rejnih živali in uspešnost reje, gonjenje, paša živali, postavitve in vzdrževanje pašnih sistemov v primeru nenadzorovane paše živali in podobno.

Predlog zakona določa, da imajo pašne skupnosti svojo davčno številko in transakcijski račun (TRR) ter se vpišejo v poslovni register Slovenije.

II. Procesne določbe (posebnosti upravnega postopka)

ZKme-2 ureja uporabo naprednih tehnologij v upravnem postopku, in sicer ureditev samodejnega odločanja oziroma ugotavljanja dejanskega stanja s pomočjo naprednih informacijskih rešitev, ki temeljijo na tehnologijah umetne inteligence, in ob tem istočasno tudi izpolnitev zahtev pravil EU za izvajanje intervencij SKP:

- dopolnitev in redakcija določb, ki se nanašajo na sistem za nadzor površin (AMS), v skladu z razvojem tehnologije in trendi v EU;
- ureditev pravne podlage za nove kontrolne sisteme, ki uporabljajo orodja umetne inteligence (samodejno prepoznavanje fotografij);
- ureditev pravne podlage za sporočanje kontrolnih podatkov iz digitalnih podatkovnih zbirk oziroma aplikacij v zasebni lasti;

– širitev uporabe naprednih tehnologij AMS za ugotavljanje določenih tipov višje sile po uradni dolžnosti in možnosti komunikacije s strankami prek digitalnih orodij kot je Sopotnik.

Predlog zakona natančneje opredeli pristojnosti upravljaljskih teles SKP. V skladu z novim sistemom upravljanja in kontrole SKP v državah članicah ter na podlagi izkušenj iz prvih dveh let izvajanja SKP, bo določena zakonska osnova, ki bo natančno opredeljevala pristojnosti vseh petih upravljaljskih teles.

ZKme-2 ureja sistem sankcioniranja. V skladu z 61. členom Uredbe 2021/2116/EU (načelo subsidiarnosti) mora Republika Slovenija predpisati sistem sankcij za primere neskladnosti z zahtevami EU. Po trenutni ureditvi so sankcijske določbe urejene na več mestih in niso notranje skladne, zato bo sankcijski sistem urejen enovito za vsa področja kmetijske politike.

Predlog zakona določa možnost uporabe postopka po zakonu, ki ureja javno naročanje za specifične ukrepe, katerih cilj je pridobivanje novega znanja in tehnologij po modelu evropskih investicijskih partnerstev (EIP). V novem zakonu bo predvidena možnost, da se izvajajo po postopku javnega naročanja.

III. Sistem znanja in inovacij v kmetijstvu, vključno s prenovo javnih služb na področju kmetijstva

ZKme-2 opredeljuje sistem znanja in inovacij v kmetijstvu (sistem AKIS, ang. Agriculture Knowledge and Innovation System). Slovenski sistem znanja in inovacij je zelo kompleksen in razdrobljen, zato je treba med javnimi raziskovalnimi, izobraževalnimi in svetovalnimi institucijami vzpostaviti sistematično sodelovanje in koordinacijo, da bomo izboljšali tako ustvarjanje kot izmenjavo in prenos znanja kmetovalcem, ki so središče tega sistema. Glede na navedeno je potrebno sistem znanja in inovacij ustrezneje opredeliti tudi v novem zakonu. Predlaga se združitev dveh poglavij (javne službe ter znanost in šolstvo) v eno poglavje z naslovom Sistem znanja in inovacij (AKIS).

Poglavje javnih služb se v ZKme-2 prenavlja na način, da se storitev javnih služb približa uporabniku storitev (kmetovalcu), tako se zmanjša administrativno breme javnih služb ter se javne službe vsebinsko in strokovno okrepijo, s ciljem dviga pomena in kvalitete svetovalne vloge ter vloge izmenjave in prenosa znanja.

Vsebina Zakona o živinoreji, ki ureja javne službe se prenese v ta zakon, pri čemer bodo tudi te javne službe urejene po sistemu ZKme-2.

S predlagano ureditvijo se na novo ureja izvajanje javne službe kmetijskega svetovanja. Predvideno je, da se bo izvajala v okviru novo ustanovljenega organa v sestavi Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, to je v Upravi Republike Slovenije za svetovanje in razvoj kmetijstva. Zakon naloge javne službe na področju kmetijskega svetovanja prenaša na Upravo Republike Slovenije za svetovanje in razvoj kmetijstva, ki bo edina izvajala naloge javne službe kmetijskega svetovanja. Doslej so se te naloge izvajale v Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije in osmih kmetijsko gozdarskih zavodih, katerih ustanoviteljica je. Nadalje, zakon določa rok za uskladitev podzakonskih aktov, način prehoda nalog, zaposlenih, premoženja, opreme, sredstev in obveznosti, dokumentacije, arhivskega gradiva, evidenc v povezavi s preходом na nov način izvajanja javne službe kmetijskega svetovanja. Prav tako določa obveznost Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, da uskladi sklepe o ustanovitvi javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je.

Z novo ureditvijo želimo izboljšati kakovost storitev kmetijskega svetovanja, ki so namenjene nosilcem kmetijskih gospodarstev, članom kmetij in širši javnosti. Najpomembnejše med temi nalogami so svetovanje in pomoč pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike ter svetovanje na področju kmetijskih in s kmetijstvom povezanih predpisov.

Z namenom zagotovitve večje učinkovitosti in kakovosti teh nalog je ustrezneje, da se organizacija in izvajanje teh nalog uredi v sistemsko primernejši obliki, in sicer da se organizira v organu v sestavi ministrstva. S tem se zagotovi tudi enoten pristop pri koordinaciji dela kmetijskih svetovalcev in prenosu

njihovega znanja na terenu do uporabnikov. Do sedaj so se te naloge izvajale v osmih samostojnih kmetijsko gozdarskih zavodih, zaradi česar je bilo enotnost izvajanja teh nalog težko zagotoviti.

Trenutni zakon določa mojstrsko kmetijo in mojstrski izpit, ki pa v praksi nista nikoli zaživela. Z namenom izvajanja praktičnega usposabljanja dijakov in študentov ter demonstracijskih dejavnosti (praksa na kmetijah, izmenjava znanja med kmetovalci in v okviru različnih raziskav, javnih služb, operativnih skupin idr.) se namesto mojstrskih kmetij v ZKme-2 predlaga uvedbo demonstracijskih kmetij.

IV. Spremljanje podnebnih sprememb in tal v kmetijstvu

Podnebne spremembe so eno od osrednjih vsebinskih področij, ki se ureja v Zkme-2. Obveznost spremljanja podnebnih sprememb, zlasti zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, in hitrejša prilagajanje na pričakovane in zaznane vplive podnebnih sprememb, izhaja iz številnih mednarodnih zvez, evropske zakonodaje in nacionalnih zvez.

EU si prizadeva za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, povečanje energetske učinkovitosti in prehod na obnovljive vire energije. Glavni cilj evropske zakonodaje je doseči podnebno nevtralnost do leta 2050, kar pomeni, da bodo emisije toplogrednih plinov uravnotežene z ukrepi za njihovo odstranjevanje iz ozračja. Kot posledica višjih podnebnih in okoljskih ambicij EU, se sprejemajo ali revidirajo številni evropski pravni akti. V preteklih letih je bil zaradi dogovora o svežnju »Pripravljeni na 55« revidiran celotni podnebni zakonodajni okvir na EU ravni. Pričakovati pa je nadaljnji hiter razvoj EU zakonodaje, predvsem zaradi resnosti podnebnih izzivov in ambicije zadržati rast globalne temperature na do +1,5 stopinje Celzija glede na predindustrijsko raven. Vse države EU so zavezane k predložitvi posodobljenih nacionalnih podnebnih in energetskih načrtov (NEPN) in dvigu nacionalnih ciljev.

V Sloveniji te zaveze celovito in sistemsko ureja predlog novega Podnebnega zakona, ki je v postopku sprejemanja v Državnem zboru. Temeljni cilj predloga Podnebnega zakona je, da se do najkasneje sredine tega stoletja zagotovi prehod v trajnostni razvoj gospodarstva in družbe, ki temelji na neto ničelnih emisijah TGP, obnovljivih virih energije (OVE), trajnostni proizvodnji in potrošnji v mejah zmogljivosti planeta ter sledi ciljem Pariškega sporazuma ter sodobnim znanstvenim dognanjem, predvsem Medvladnega odbora za podnebne spremembe. Ta bodoči zakon ministrstvom nalaga obveznosti tako na področju zmanjševanja emisij TGP kot tudi prilagajanja podnebnim spremembam. S predlogom Zkme-2 se vzpostavljajo povezave do obveznosti, ki so opredeljene v predlogu Podnebnega zakona.

Ker gre za strokovno zelo zahtevne vsebine, kjer ima Slovenija številne že sprejete mednarodne obveznosti in obveznosti po pravnem redu EU, je ministrstvo v spremembah trenutno veljavnega zakona od leta 2016 dalje postopoma in sistematično uredilo posamezna področja, ki so povezana s spremljanjem podnebnih vsebin in tal ter uredilo ustrezno strokovno podporo ministrstvu, ki jo izvajajo nosilci javnih pooblastil (instituti). Dosedanje izvajanje zakona v tem delu kaže, da so bile zakonske rešitve ustrezne in pravočasne. V letu 2024 je bilo pripravljeno 1. Podnebno poročilo, s katerim se je seznanila Vlada RS v oktobru, v novembru 2024 pa tudi Državni zbor RS. Ključne ugotovitve so, da se je v Sloveniji podnebje v zadnjih treh desetletjih močno spremenilo, projekcije pa kažejo, da se bodo te spremembe v prihodnjih desetletjih še stopnjevale. Na področju zmanjševanja emisij TGP pa bo vseeno treba pokazati višje ambicije glede zmanjševanja emisij metana in didušikovega oksida (ter tudi amonijaka, ki je sicer onesnaževalo zraka). Hkrati je v prihodnje pričakovati zahteve po dvigu ambicij na področju OVE in energetske učinkovitosti v kmetijstvu s ciljem zmanjševanja emisij ogljikovega dioksida zaradi rabe energije iz fosilnih goriv.

Izjemni vremenski pojavi kažejo na nujnost pospešenega prilagajanja podnebnim spremembam. Slovenija sodi med države z izrazito silovitostjo in frekventnostjo ekstremnih dogodkov. Suša od leta 2003 dalje, nazadnje v letu 2022, katastrofalne poplave v letu 2023 ter vse pogostejša frekvenca pozeh od leta 2016 dalje so resen signal, da je prilagajanje nujno in da bo pritisk na javne finance (izplačevanje škod, sanacija po škodah) dolgoročno samo še naraščal. Prilagoditveni ukrepi za povečanje odpornosti kmetijske proizvodnje so ključni za zagotavljanje prehranske varnosti v Sloveniji. Na področju kmetijstva

v zadnjem desetletju ni bilo izvedenih sistematičnih ukrepov, na kar je opozorilo Računsko sodišče RS v svojem revizijskem poročilu iz julija 2023. Predlog Podnebnega zakona predvideva obveznost priprave ocen ranljivosti in tveganj ter določitve ciljev in usmeritev, ki bodo podlaga za sprejem nacionalne strategije prilagajanja na podnebne spremembe in regionalnih akcijskih načrtov. S predlogom Zkme-2 se vzpostavljajo povezave do osnutka Podnebnega zakona tudi v tem delu in predvideva večji poudarek na povezovanju in pridobivanju podatkov ter učinkovitejšemu usmerjanju kmetijske politike.

Ključne rešitve novega Zkme-2 na tem področju so:

a) Zmanjševanje emisij TGP in ponori, podnebno poročilo za kmetijstvo: Nadgrajujejo se uveljavljene sistemske rešitve na področju spremljanja emisij in ponorov toplogrednih plinov iz kmetijstva. Vsebina podnebne poročila o stanju v kmetijstvu se nadgradi z vsebinami na naravi temelječih rešitev v povezavi s podnebnimi spremembami. Vzpostavljajo se povezave do Podnebnega zakona, ki je v postopku sprejemanja.

b) Energija v kmetijstvu: Ureja se sistematično zbiranje in obdelava podatkov o proizvodnji in rabi energije v kmetijstvu. Vzpostavlja se zakonska podlaga za vzpostavitev evidence z namenom uporabe podatkov za bolj ciljno usmerjanje ukrepov SKP, modeliranje trendov, priprave projekcij glede rabe energije v kmetijstvu za potrebe evropskih zakonodajnih aktov na področju obnovljivih virov energije (OVE) in energetske učinkovitosti ter izvajanja Nacionalnega energetskega in podnebnega načrta (NEPN).

c) Prilagajanje kmetijstva podnebnim spremembam: Na novo se ureja področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, kjer se vzpostavljajo povezave do Podnebnega zakona in v povezavi s tem zakonom urejajo tudi naloge ministrstva (npr. priprava ocene podnebne ranljivosti in tveganj za kmetijstvo, sodelovanje pri pripravi strategije prilagajanja podnebnim spremembam). Hkrati so opredeljene dodatne naloge, ki jih bo na tem področju vršilo ministrstvo ali nosilec javnega pooblastila. Za to področje se bo vzpostavila evidenca, ki se bo povezovala z drugimi podatkovnimi viri. Ministrstvo s tem dviguje pomen področja podnebnih sprememb v kmetijstvu ter stremi k ciljnemu in na podatkih utemeljenemu ukrepanju.

č) Spremljanje uporabe sodobnih tehnologij žlahtnjenja v kmetijstvu: Področje uporabe sodobnih tehnologij žlahtnjenja je v svetu v zelo hitrem razvoju. Spremljanje tega področja predstavlja zelo velik strokovni izziv, zato ministrstvo predlaga podelitev javnega pooblastila usposobljeni instituciji, ki bo za ministrstvo lahko izvajala določene naloge na tem področju, nudila strokovno podporo pri presoji predlogov rešitev oziroma pravnih aktov, pripravljenih na EU ravni.

Na področju gnojenja, ZKme-2 ureja dopolnitev tega področja, ki je bila uvedena s spremembo Zakona o kmetijstvu leta 2021 z namenom večje jasnosti in izvedljivosti določb v praksi.

V. Zbirke podatkov v kmetijstvu

Celovita prenova poglavja zbirk podatkov predstavlja celovit okvir in pomembno vpliva na programiranje politik in usmerjanje, spremljanje, izvajanje in odločanje o ukrepih kmetijske politike. Podatki služijo za poročanje nacionalnim in evropskim institucijam. Prenovljen sistem podpira uporabo načela enkratnega posredovanja podatka subjekta in povezovanje teh podatkov z drugimi evidencami.

Zakon pri vseh zbirkah podatkov enotno ureja bistvene elemente posamezne evidence: namen, obseg in vsebino podatkov, javnost, dostopnost in povezljivost podatkov, upravljanje in vodenje evidence ter podzakonske akte, ki podrobneje opredeljujejo pogoje za izvajanje vsebin, kjer je to potrebno.

Nova ureditev obsega poenotenje, širitev vsebin obstoječih evidenc. Na novo se vzpostavljajo: evidenca senene prireje, o energiji v kmetijstvu, podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam, evidenca demonstracijskih kmetij, podatkovne zbirke za upravne preglede in preglede na kraju samem ter mreži podatkov o trajnostnosti kmetij (FSDN). Iz zakona o živinoreji se evidence s področja živinoreje

prestavi v ta zakon. Iz zakona so se izločile evidence s področja hrane, varne hrane in krme ter zdravja živali, ki bodo urejene v področnih zakonih.

Zakon v skladu z zakonom o varovanju osebnih podatkov določa javnost podatkov. Na splošno velja, da so podatki evidenc javni podatki. Za posamezen subjekt so javni ime in priimek/naziv nosilca, ter sedež kmetijskega gospodarstva. Podatki o EMŠO, davčni št. ter podatki o elektronskem naslovu in telefonski številki fizičnih oseb niso javni. Posamezna evidenca dodatno določa podatke, ki niso javni.

B. BESEDILO ČLENOV

I. POGLAVJE

TEMELJNE DOLOČBE

1. ODDELEK

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa cilje kmetijske politike, ukrepe kmetijske politike, opredelitev kmeta, dopolnilne dejavnosti na kmetiji, kmetijska opravila, stojne krožke, začasno ali občasno delo v kmetijstvu, kmetijsko knjigovodstvo, načrtovanje razvoja kmetijstva in podeželja, skupine in organizacije proizvajalcev, certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov, posebnosti upravnega postopka, sistem znanja in inovacij v kmetijstvu, javne službe v kmetijstvu, podnebje, energija, tla in gnojenje v kmetijstvu, zbirke podatkov na področju kmetijstva ter inšpekcijski nadzor.

(2) Ta zakon ureja izvajanje:

1. Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 z dne 30. novembra 2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski skupnosti (UL L št. 328 z dne 15. 12. 2009, str. 27), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2023/2674 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. novembra 2023 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 glede preoblikovanja mreže za računovodske podatke s kmetij v mrežo za podatke o trajnostnosti kmetij (UL L št. 2023/2674 z dne 29.11. 2023);

2. Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2024/795 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. februarja 2024 o vzpostavitvi platforme za strateške tehnologije za Evropo (platforma STEP) in spremembi Direktive 2003/87/ES ter uredb (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 in (EU) 2021/241 (UL L št. 2024/795 z dne 29. 2. 2024);

3. Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 487), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2022/1033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. unija 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 1305/2013 glede posebnega ukrepa za zagotovitev izjemne začasne podpore v okviru Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) kot odziv na vpliv ruske invazije na Ukrajino (UL L št. 173 z dne 30. 6. 2022, str. 34);

4. Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 671), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/1143 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o geografskih označbah za vino, žgane pijače in kmetijske proizvode ter zajamčenih tradicionalnih

posebnosti in neobveznih navedbah kakovosti za kmetijske proizvode, spremembi uredb (EU) št. 1308/2013, (EU) 2019/787 in (EU) 2019/1753 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1151/2012 (UL L 2024/1143 z dne 23. 4. 2024);

5. Uredbe Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 352 z dne 24. 12. 2013, str. 9), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2023/2391 z dne 4. oktobra 2023 o spremembi uredb (EU) št. 717/2014, (EU) št. 1407/2013, (EU) št. 1408/2013 in (EU) št. 360/2012 glede pomoči de minimis za predelavo in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture ter Uredbe (EU) št. 717/2014 glede skupnega zneska pomoči de minimis, dodeljene enemu podjetju, obdobja njene uporabe in drugih zadev (UL L št. 2023/2391 z dne 5. 10. 2023), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1408/2013/EU);

6. Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26. 6. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2023/1315 z dne 23. junija 2023 o spremembi Uredbe (EU) št. 651/2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe ter Uredbe (EU) 2022/2473 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, za združljive z notranjim trgovom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 167 z dne 30. 6. 2023, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 651/2014/EU);

7. Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali («Pravila o zdravju živali») (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/1629 z dne 25. julija 2018 o spremembi seznama bolezni iz Priloge II k Uredbi (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali («Pravila o zdravju živali») (UL L št. 272 z dne 31. 10. 2018, str. 11);

8. Uredbe (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junij 2016 o zootehniških in genealoških pogojih za rejo, trgovino s čistopasemskimi plemenskimi živalmi, hibridnimi plemenskimi prašiči in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo ter o spremembi Uredbe (EU) št. 652/2014, direktiv Sveta 89/608/EGS in 90/425/EGS ter razveljavitvi določenih aktov na področju reje živali („Uredba o reji živali“) (UL L št. 171 z dne 26. 6. 2016, str. 66);

9. Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/2867 z dne 2. septembra 2024 o spremembi Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta glede predstavitve logotipa ekološke pridelave Evropske unije (UL L št. 2024/2867 z dne 11. 11. 2024);

10. Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2023/839 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 glede področja uporabe, poenostavitve pravil o poročanju in skladnosti ter določitev ciljev držav članic za leto 2030, in Uredbe (EU) 2018/1999 glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda (UL L 107 z dne 21. 4. 2023, str. 1)

11. Uredbe (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 26), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2023/857 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi Uredbe (EU) 2018/842 o

zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma in Uredbe (EU) 2018/1999 (UL L 111 z dne 26. 4. 2023, str. 1)

12. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št.1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L št. 193 z dne 30. 7. 2018, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU, Euratom) 2022/2434 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. decembra 2022 o spremembi Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046, kar zadeva določitev diverzificirane strategije financiranja za splošno metodo najemanja posojil (UL L št. 319 z dne 13. 12. 2022, str. 1);

13. Uredbe (EU) št. 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi Uredb (ES) št. 666/2009 in (ES) št. 725/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 209/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU, 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, Direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2023/2413 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o spremembi Direktive (EU) 2018/2001, Uredbe (EU) 2018/1999 in Direktive 98/70/ES glede spodbujanja energije iz obnovljivih virov ter razveljavitvi Direktive Sveta (EU) 2015/652 (UL L 2023/2413 z dne 31. 10. 2023);

14. Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L št. 198 z dne 22. 6. 2020, str. 13), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2020/852/EU);

15. Uredbe (EU) 2021/1060 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o določitvi skupnih določb o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu plus, Kohezijskem skladu, Skladu za pravični prehod in Evropskem skladu za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter finančnih pravil zanje in za Sklad za azil, migracije in vključevanje, Sklad za notranjo varnost in Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizumsko politiko (UL L št. 231 z dne 30. 6. 2021, str. 159), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2024/795 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. februarja 2024 o vzpostavitvi platforme za strateške tehnologije za Evropo (platforma STEP) in spremembi Direktive 2003/87/ES ter uredb (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 in (EU) 2021/241 (UL L št. 2024/795 z dne 29. 2. 2024);

16. Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L št. 243 z dne 9. 7. 2021, str. 1);

17. Uredbe (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013 (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 1), zadnjič spremenjene Uredbo (EU) 2024/1468 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o spremembi uredb (EU) 2021/2115 in (EU) 2021/2116 v zvezi s standardi za dobre kmetijske in okoljske pogoje, shemami za podnebje, okolje in dobrobit živali, spremembami strateških načrtov SKP, pregledom strateških načrtov SKP ter izvzetji iz kontrol in sankcij (UL L 2024/1468 z dne 24. 5. 2024) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/2115/EU);

18. Uredbe (EU) 2021/2116 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 (UL L št. 435 z dne 6. 12. 2021, str. 187), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2024/1468 Evropskega parlamenta

in Sveta z dne 14. maja 2024 o spremembi uredb (EU) 2021/2115 in (EU) 2021/2116 v zvezi s standardi za dobre kmetijske in okoljske pogoje, shemami za podnebje, okolje in dobrobit živali, spremembami strateških načrtov SKP, pregledom strateških načrtov SKP ter izvzetji iz kontrol in sankcij (UL L 2024/1468 z dne 24. 5. 2024);

19. Uredbe Komisije (EU) 2022/2472 z dne 14. decembra 2022 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgov z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 327 z dne 21. 12. 2022, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2023/2607 z dne 22. novembra 2023 o popravku Uredbe (EU) 2022/2472 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgov z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 2023/2607 z dne 23. 11. 2023), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/2472/EU);

20. Uredbe Komisije (EU) 2023/2831 z dne 13. decembra 2023 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L št. 2023/2831 z dne 15. 12. 2023; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/2831/EU);

21. Uredbe (EU, Euratom) 2024/2509 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2024 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL št. 2024/2509 z dne 26. 9. 2024).

(3) Ta zakon vsebinsko prenaša določbe 17. člena Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 1) zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2023/2497 z dne 15. novembra 2023 o spremembi Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede mejnih vrednosti za koncesije (UL L št. 2023/2497 z dne 16. 11. 2023) glede pogojev, pod katerimi se direktiva ne uporablja.

(4) Ta zakon ureja izvajanje:

1. Smernic Evropske unije o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju (UL C št. 485 z dne 21. 12. 2022, str. 1), zadnjič spremenjenih s Sporočilom Komisije o popravku Smernic o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju (UL C št. C/2024/1902 z dne 5. 3. 2024);

2. Smernic Evropske unije o regionalni državni pomoči (UL C št. 153 z dne 29. 4. 2021, str. 1), zadnjič spremenjenih s Sporočilom Komisije o spremembi odstavka 188 ter prilog I in IV k Smernicam o regionalni državni pomoči v zvezi z vmesnim pregledom kart regionalne pomoči za obdobje od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2027 (UL C št. 194 z dne 2. 6. 2023, str. 13).

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. AKIS je okrajšava za angleški izraz »Agricultural Knowledge and Innovation System«, ki v slovenskem prevodu pomeni sistem znanja in inovacij v kmetijstvu, kot je opredeljen v devetem odstavku 3. člena Uredbe 2021/2115/EU (v nadaljnjem besedilu: sistem AKIS);

2. agrofotovoltaika se nanaša na postavitve fotovoltaičnih panelov ali solarnih modulov na kmetijskem zemljišču za hkratno ustvarjanje sončne energije in izvajanje kmetijske dejavnosti;

3. čebelar ali čebelarka (v nadaljnjem besedilu: čebelar) je oseba, ki je vpisana v centralni register čebelnjakov kot odgovorna oseba za vzrejo čebel;

4. geotermalna energija v kmetijstvu je energija, ki temelji na izrabi naravne toplote zemlje za različne namene v kmetijstvu, npr. ogrevanje, hlajenje in izpolnjevanje drugih potreb po energiji v kmetijski dejavnosti. Raba geotermalne energije v kmetijstvu vključuje pridobivanje, pretvorbo in distribucijo geotermalne toplote za izboljšanje kmetijskih procesov, izboljšanje pridelkov in optimizacijo kmetijske dejavnosti;

5. kmetijska dejavnost je gospodarska panoga, ki obsega pridelovanje kmetijskih rastlin oziroma živinorejo ter storitve za rastlinsko pridelavo oziroma živinorejo, razen veterinarskih storitev, in dejavnosti, ki so v predpisih, ki urejajo standardno klasifikacijo dejavnosti, navedene pod »01.1 Pridelovanje netrajnih rastlin«, »01.2 Gojenje trajnih nasadov«, »01.3 Razmnoževanje rastlin«, »01.4 Živinoreja« (razen gojenje plazilcev in gojenje hišnih živali), »01.5 Mešano kmetijstvo« in »01.6 Storitve za kmetijsko proizvodnjo, priprava pridelkov«;

6. kmetijski pridelki so živalski in rastlinski pridelki, za uveljavljanje ukrepov skupne kmetijske politike pa kmetijski proizvodi iz Priloge I Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47), zadnjič spremenjene s Sklepom Sveta (EU) 2019/1255 z dne 18. julija 2019 o spremembi Protokola št. 5 o Statutu Evropske investicijske banke (UL L št. 196 z dne 24. 7. 2019, str. 1);

7. mreža za podeželje je namenjena povezovanju organizacij in organov, svetovalcev, raziskovalcev in drugih inovacijskih akterjev, pa tudi drugih akterjev na področju kmetijstva in razvoja podeželja (v nadaljnjem besedilu: mreža za podeželje) in s ciljem vključenosti, obveščenosti, prenosa znanja vseh zadevnih deležnikov v okviru skupne kmetijske politike;

8. obnovljivi viri energije v kmetijstvu se nanašajo na uporabo tehnologij in praks obnovljivih virov energije v kmetijskem sektorju za zadovoljevanje potreb po energiji, povečanje trajnosti in zmanjšanje vpliva kmetijstva na okolje in podnebje;

9. planina je zemljišče v alpskem, predalpskem ali dinarskem svetu z naslednjimi značilnostmi:

a) geografsko zaokrožena zemljišča, porasla s travo, vključno z morebitnimi gospodarskimi objekti ter objekti in napravami za oskrbo ljudi in živali v upravljanju agrarne skupnosti, pašne skupnosti, pravne osebe ali fizične osebe,

b) na zemljiščih je organizirana sezonska paša živali brez vsakodnevnega vračanja in

c) najnižja točka zemljišča je na nadmorski višini 750 metrov ali nadmorski višini najmanj 400 metrov, kadar je to utemeljeno iz geografskih, zgodovinskih ali drugih razlogov;

10. pogojenost je sistem predpisanih zahtev ravnanja na podlagi predpisov Evropske unije ter standardov za dobre kmetijske in okoljske pogoje v skladu z Uredbo 2021/2115/EU, ki so določeni v strateškem načrtu skupne kmetijske politike in navedeni v Prilogi III Uredbe 2021/2115/EU ter predpisu, ki ureja pogojenost;

11. raba energije v kmetijstvu je direktna energija, ki se uporablja za namen opravljanja kmetijske dejavnosti;

12. rejec živali je fizična ali pravna oseba, ki se ukvarja z rejo živali in je praviloma njihov lastnik;

13. rejna žival je žival, ki se vzreja ali redi za proizvodnjo hrane oziroma za proizvodnjo volne, kož, krzna ali druge gospodarske namene;

14. skupni pašnik predstavljajo geografsko zaokrožena zemljišča, vključno z morebitnimi gospodarskimi objekti ter objekti in napravami za oskrbo ljudi in živali, ki so namenjeni paši živali ter so v skupnem upravljanju agrarne skupnosti ali pašne skupnosti;

15. socialna pogojenost je sistem predpisanih zahtev v zvezi z veljavnimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji ali obveznostmi delodajalca, ki izhajajo iz pravnih aktov iz Priloge IV Uredbe 2021/2115/EU;

16. trajnostni kmetijsko–prehranski sistem je celovit in sklenjen sistem proizvodnje hrane, predelave, distribucije, potrošnje hrane in ravnanja z odpadno hrano, ki v vseh delih tega sistema sočasno zagotavlja gospodarske, okoljsko–podnebne in družbene vidike trajnosti za zagotavljanje prehranske varnosti in suverenosti za sedanje in prihodnje generacije;

17. ukrep kmetijske politike oziroma ukrep razvoja podeželja je tudi intervencija iz Strateškega načrta skupne kmetijske politike.

(2) Drugi izrazi s področja podnebnih sprememb, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določa Podnebni zakon.

3. člen

(cilji kmetijske politike)

Za uresničevanje prehranske varnosti in prehranske suverenosti ter večnamenske vloge kmetijstva so cilji kmetijske politike v Republiki Sloveniji:

1. spodbujanje proizvodnje varne in kakovostne hrane, krme ter kmetijskih surovin, ki sočasno upošteva gospodarski, podnebno–okoljski in družbeni vidik trajnostnosti;
2. zagotavljanje zdravja tal in varstva kmetijskih zemljišč pred pozidavo, zaraščanjem, degradacijo ali onesnaženjem;
3. uresničevanje ekosistemskih storitev kmetijstva v povezavi z varovanjem okolja, narave in podnebja;
4. spodbujanje generacijske prenove v kmetijskem sektorju;
5. ohranjanje kmetijske kulturne krajine ter vitalnosti podeželja in
6. spodbujanje prehoda v bolj odporen, trajnosten, vključujoč in pravičen kmetijsko–prehranski sistem.

4. člen

(trajnostno kmetijstvo)

(1) Trajnostno kmetijstvo je oblika kmetovanja, ki sočasno zasleduje gospodarski, okoljsko–podnebni in družbeni vidik trajnostnosti.

(2) S trajnostnim kmetijstvom se poleg temeljne naloge proizvodnje varne in kakovostne hrane, krme in kmetijskih surovin spodbuja širši družbeno–ekonomski razvoj podeželskih območij, trajnostno upravljanje prostora ter zagotavljanje ekosistemskih storitev kmetijstva v povezavi z varovanjem naravnih virov, zlasti zdravja kmetijskih tal, biotske raznovrstnosti in kakovosti voda, ohranjanjem kmetijske krajine ter blaženjem in prilagajanjem podnebnim spremembam.

(3) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) z ukrepi kmetijske politike spodbuja večnamensko vlogo trajnostnega kmetijstva iz prejšnjega odstavka ter s tem prehod v trajnostni, bolj odporni, vključujoči in pravičnejši kmetijsko–prehranski sistem.

5. člen

(resolucija o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva)

(1) Resolucija o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva opredeljuje zlasti strateške razvojne cilje, analizo stanja slovenskega kmetijstva in podeželskih območij, prednostne programske usmeritve, področja ukrepov kmetijske politike z operativnimi cilji ter načela in mehanizme ukrepanja, z namenom uresničevanja strateških ciljev razvoja slovenskega kmetijstva z učinkovitim izkoriščanjem javnih sredstev.

(2) Državni zbor Republike Slovenije na predlog vlade sprejme resolucijo iz prejšnjega odstavka.

(3) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog ministrstva sprejme strategije, akcijske načrte oziroma operativne programe za izvedbo resolucije iz prvega odstavka tega člena.

6. člen

(resolucija o zaščiti kranjske čebele)

(1) Resolucija o zaščiti kranjske čebele opredeljuje zlasti stanje na področju čebelarstva, cilje in ukrepe za ohranitev avtohtone populacije kranjske čebele in njene diverzitete ter ohranitev enakomerne in zadostne poseljenosti Slovenije s čebeljimi družinami, prednostne naloge, usmeritve za razvoj čebelarstva in javnih služb s področja čebelarstva, oceno potrebnih sredstev za izvedbo programa ter njihovih virov.

(2) Državni zbor Republike Slovenije na predlog vlade sprejme resolucijo iz prejšnjega odstavka.

7. člen

(akcijski načrt za delo z mladimi kmeti)

(1) Akcijski načrt za delo z mladimi kmeti opredeljuje zlasti stanje na področju mladih kmetov, cilje in ukrepe za hitrejšo generacijsko prenavo nosilcev kmetijskih gospodarstev, kakovostno delovno okolje in življenje na kmetiji ter informiranje in ozaveščanje širše javnosti.

(2) Vlada na predlog ministrstva sprejme akcijski načrt iz prejšnjega odstavka.

8. člen

(akcijski načrt za razvoj ekološkega kmetijstva in za razvoj območij z omejenimi dejavniki)

(1) Akcijski načrt za razvoj ekološkega kmetijstva opredeljuje zlasti stanje na področju ekološkega kmetijstva ter potrebe, cilje in ukrepe za večletni razvoj ekološkega kmetijstva.

(2) Akcijski načrt za razvoj območij z omejenimi dejavniki opredeljuje zlasti stanje na področju kmetijstva na območjih z omejenimi dejavniki ter potrebe, cilje in ukrepe za večletni razvoj tega področja.

(3) Vlada na predlog ministrstva sprejme akcijski načrt iz prvega in drugega odstavka tega člena.

9. člen

(poročilo o stanju kmetijstva, živilstva, gozdarstva in ribištva)

(1) Vlada najmanj enkrat letno sprejme poročilo o stanju kmetijstva, živilstva, gozdarstva in ribištva, ki ga pripravi ministrstvo in ga pošlje v seznanitev Državnemu zboru Republike Slovenije.

(2) Za namen poročila iz prejšnjega odstavka Kmetijski inštitut Slovenije kot javno pooblastilo za ministrstvo izvede analize, zlasti: kmetijske proizvodnje, cen v kmetijstvu, gozdarstvu, ribištvu in živilskopredelovalni industriji, ekonomskih rezultatov kmetijstva, gozdarstva, ribištva in živilskopredelovalne industrije, zunanje trgovine agroživilskimi proizvodi, stanja v živilskopredelovalni industriji.

(3) Medsebojna razmerja med Kmetijskim inštitutom Slovenije in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

10. člen

(podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu)

(1) Vlada enkrat letno sprejme poročilo o prilagajanju na podnebne spremembe, blaženju podnebnih sprememb in emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu, ki ga pripravi ministrstvo in ga pošlje v seznanitev Državnemu zboru Republike Slovenije.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vključuje prikaz stanja in aktivnosti na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam in blaženja podnebnih sprememb, s poudarkom na področju rabe tal, spremembe rabe tal in gozdarstva in emisij toplogrednih plinov in amonijaka ter drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu. Prav tako vključuje prikaz stanja kmetijskih tal, rabe in porabe gnojil v kmetijstvu ter stanja na področju trajnostne rabe energije in obnovljivih virov energije v kmetijstvu, kazalce okolja in podnebja na področju kmetijstva, pregled aktivnosti na področju naravi temelječih rešitev v povezavi z blaženjem in prilagajanjem kmetijstva podnebnim spremembam ter druge povezane vsebine. Podrobnejšo vsebino iz tega odstavka predpiše minister.

(3) Naloge zbiranja in obdelovanja podatkov ter spremljanja, posodabljanja in za prikaz stanja in aktivnosti iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(4) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju rastlinske pridelave in živilnoreje;

– ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra in

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(5) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja obračunavanja in poročanja o emisijah oziroma ponorih ogljika na kmetijskih

tleh, s področja morfologije in kakovosti kmetijskih tal, s področja spremljanja stanja kmetijskih tal, s področja obračunavanja in poročanja o emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu ter s področja poznavanja metodike za potrebe poročanja o ponorih in emisijah v skladu s predpisi Unije. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(6) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje deset let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(7) Podrobnejše pogoje iz četrtega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila, in način oblikovanja cene storitev iz tega člena predpiše minister.

(8) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, ki so določeni s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

11. člen

(posvetovalna telesa)

(1) Minister lahko za posamezna področja vsebin, ki jih ureja ta zakon, imenuje posvetovalna telesa, ki mu svetujejo.

(2) V sklepu o imenovanju se določijo področje delovanja, naloge in sestava posvetovalnega telesa ter naloge, obveznosti in obdobje imenovanja članic in članov (v nadaljnjem besedilu: član) skupine. Minister skliče ustanovno sejo, na kateri člani izmed sebe izvolijo predsednico ali predsednika in njegovo namestnico ali namestnika.

(3) Obdobje imenovanja članov iz prejšnjega odstavka ne sme biti daljše od mandata ministra. Člani posvetovalnega telesa so lahko ponovno imenovani.

(4) Finančne, prostorske in kadrovske pogoje, potrebne za delovanje posvetovalnega telesa, zagotovi minister.

(5) Posvetovalno telo lahko sprejme poslovnik, ki določa njegov način dela.

12. člen

(podzakonski predpisi)

Vlada oziroma minister, pristojen za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: minister), izdaja podzakonske predpise, predvidene v določbah tega zakona, ter druge predpise, potrebne za izvajanje tega zakona in predpisov Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: predpisi Unije), ki se nanašajo na vsebino tega zakona.

2. ODDELEK

OPREDELITEV KMETA

13. člen

(kmet)

(1) Kmet je fizična oseba, pravna oseba ali skupnost fizičnih oziroma pravnih oseb, ki ima kmetijsko gospodarstvo na območju Republike Slovenije in ima stalno prebivališče oziroma sedež v Republiki Sloveniji ter opravlja kmetijsko dejavnost v eni izmed sledečih pravno organizacijskih oblik:

– fizična oseba, ki ni vpisana v sodni oziroma poslovni register Slovenije (v nadaljnjem besedilu: PRS) za opravljanje kmetijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: nosilec kmetije);

– samostojni podjetnik posameznik, registriran za opravljanje kmetijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik);

– pravna oseba, registrirana za opravljanje kmetijske dejavnosti;

– pašne skupnosti, registrirane v skladu s tem zakonom;

– agrarne skupnosti registrirane v skladu Zakonom o agrarnih skupnostih (Uradni list RS, št. 74/15, 44/22 in 38/24).

(2) Fizična oseba ne more biti hkrati kmet kot samostojni podjetnik posameznik in kot nosilec kmetije.

(3) Posamezna pravna oseba, fizična oseba ali samostojni podjetnik posameznik, agrarna skupnost ali pašna skupnost je lahko nosilec samo enega kmetijskega gospodarstva.

(4) Kmet iz prvega odstavka tega člena pridobi pravice in obveznosti iz tega zakona z vpisom v Register kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: nosilec kmetijskega gospodarstva).

14. člen

(pašne skupnosti)

(1) Pašna skupnost je skupnost fizičnih oziroma pravnih oseb, ki se povezujejo z namenom izvajanja paše živali članov pašne skupnosti na skupnem pašniku oziroma planini.

(2) Pašna skupnost se ustanovi na podlagi pogodbe, v kateri se uredijo medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti članov pašne skupnosti v zvezi s skupnim pašnikom oziroma planino, določijo se zemljiške parcele skupnega pašnika oziroma planine, predsednik in namestnik predsednika pašne skupnosti ter pravila za vključitev novih članov oziroma zagotavljanje pravice do paše drugim pašnim interesentom. Pašni interesenti po tem zakonu so imetniki živali, ki so fizične oziroma pravne osebe, katerih obstoj in delovanje je pomembno povezano z rabo skupnega pašnika oziroma planine.

(3) Pašna skupnost se vpiše v register pašnih skupnosti iz 178. člena tega zakona, ima davčno številko in odprt svoj transakcijski račun. Vlogi za vpis se priloži pogodba o ustanovitvi pašne skupnosti s podatki o imenu pašne skupnosti, zemljiških parcelah skupnega pašnika oziroma planine, predsedniku, namestniku in članih pašne skupnosti ter transakcijski račun pašne skupnosti.

(4) Pašna skupnost iz prejšnjega odstavka se vpiše v PRS.

(5) Ne glede na 5. točko 2. člena tega zakona se prva faza predelave mleka živine na paši na planinah ali skupnih pašnikih, kjer je nosilec kmetijskega gospodarstva pašna skupnost, v obdobju paše živine

od začetka junija do konca septembra in prodaja teh izdelkov na kraju proizvodnje štejeta za kmetijsko dejavnost.

(6) Ne glede na določbe zakona, ki ureja osebno dopolnilno delo, lahko v obdobju paše živine od začetka junija do konca septembra opravlja delo na planini ali skupnem pašniku po pooblastilu predsednika pašne skupnosti tudi pastir kot osebno dopolnilo delo.

(7) Vrednotnico v primeru iz prejšnjega odstavka pridobi predsednik pašne skupnosti

15. člen

(pravice in obveznosti nosilca kmetijskega gospodarstva)

(1) Nosilec kmetijskega gospodarstva upravlja kmetijsko gospodarstvo in je odgovoren za izvajanje kmetijske dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu, ima pravico vlagati vloge iz naslova ukrepov kmetijske politike, opravljati druga procesna dejanja v postopku v zvezi z vlogo in je dolžan posredovati podatke v evidence z delovnega področja ministrstva.

(2) Nosilec kmetije lahko v register kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: RKG) vpiše družinskega člana na podlagi njegove pisne izjave, če je starejši od 15 let in ima stalno prebivališče na istem naslovu kot nosilec kmetije ali je njegov zakonec, zunajzakonski partner ali oseba, s katero je v sorodstvu v ravni vrsti, v sorodstvu v stranski vrsti do vštetega drugega kolena oziroma v sorodstvu po svaštvu v prvem kolenu (v nadaljnjem besedilu: član kmetije).

(3) Fizična oseba je lahko član kmetije le na eni kmetiji. Samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja registrirano kmetijsko dejavnost, ne more biti član kmetije.

(4) Nosilec kmetije opravlja kmetijsko dejavnost in z njo povezane dejavnosti z znanjem ter delom članov kmetije.

16. člen

(kategorije kmetijskih gospodarstev)

(1) Za namen izvajanja ukrepov kmetijske politike se kmetijska gospodarstva glede na standardni prihodek nosilca kmetijskega gospodarstva v preteklem letu razvrstijo v naslednje ekonomske razrede:

- samooskrbno kmetijsko gospodarstvo,
- majhno kmetijsko gospodarstvo,
- razvojno kmetijsko gospodarstvo,
- tržno kmetijsko gospodarstvo.

(2) Velikost ekonomskih razredov iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

17. člen

(kmetijsko gospodarstvo in kmetija)

(1) Kmetijsko gospodarstvo pomeni vse enote, ki se uporabljajo za kmetijsko ali kmetijsko in gozdarsko dejavnost ter z njimi povezane dopolnilne dejavnosti in s katerimi upravlja nosilec kmetijskega gospodarstva ter se nahajajo na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Kmetijsko gospodarstvo obsega zlasti:

- kmetijska zemljišča,
- stavbe ali dele stavb, ki so v registru nepremičnin evidentirane s kmetijsko rabo,
- motorna vozila in priključke za kmetijsko rabo, ki so vpisana v register vozil ter naprave za nanašanje fitofarmaceutskih sredstev (v nadaljnjem besedilu: kmetijska mehanizacija),
- rejne živali iz registra.

(3) Nosilec kmetijskega gospodarstva mora v RKG vpisati vsa kmetijska zemljišča, ki jih obdeluje, v skladu s stanjem v naravi.

(4) Kmetijsko gospodarstvo, s katerim upravlja nosilec kmetije, se imenuje kmetija.

18. člen

(pravica do uporabe)

(1) Nosilec kmetijskega gospodarstva mora imeti pravico do uporabe stvari iz prejšnjega člena.

(2) Nosilec kmetijskega gospodarstva ima pravico do uporabe kmetijskih zemljišč, če je lastnik ali zakupnik zemljišč oziroma ima za uporabo zemljišč pridobljeno soglasje lastnika zemljišč ali drugo pravno podlago, iz katere izhaja pravica do uporabe zemljišč.

(3) Pri kmetijskih zemljiščih, ki so v solastnini ali skupni lastnini ima nosilec kmetijskega gospodarstva pravico do uporabe zemljišč v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se šteje, da ima nosilec kmetijskega gospodarstva pravico do uporabe kmetijskega zemljišča, če je nosilec ali član kmetije solastnik kmetijskega zemljišča, za katerega zaradi neurejenih lastninskih razmerij (neznani dediči, odseljeni brez znanega naslova, neznani lastniki), ni mogoče pridobiti soglasja ostalih solastnikov v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča.

(5) Nosilec kmetijskega gospodarstva ima pravico do uporabe stavb ali delov stavb in kmetijske mehanizacije, če je lastnik, solastnik ali ima pridobljeno soglasje lastnikov ali drugo pravno podlago, iz katere izhaja pravica do uporabe.

19. člen

(prenos kmetijskega gospodarstva)

(1) Prenos kmetijskega gospodarstva je prodaja, zakup ali podobni pravni posel z enotami, ki se uporabljajo za kmetijsko dejavnost, oziroma v primeru kmetije pravni posel, s katerim se pridobi pravica do uporabe vseh kmetijskih zemljišč kmetije v lasti članov kmetije za najmanj pet let.

(2) V primeru smrti nosilca kmetije do pravnomočnosti sklepa o dedovanju kmetijsko gospodarstvo oziroma najpozneje do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena preide na novega nosilca kmetije s soglasjem večine oseb, ki so poklicane k dedovanju. Šteje se, da ima novi nosilec kmetije pravico do uporabe zemljišč v lasti prejšnjega nosilca kmetije do pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Če do pravnomočnosti sklepa o dedovanju ni vložena vloga za vpis v RKG na podlagi prejšnjega odstavka, mora novi nosilec vložiti vlogo za vpis v RKG v roku 30 dni od pravnomočnosti sklepa o dedovanju. Če v roku ni vložena vloga, Agencija izda sklepe o ustavitvi glede vseh odprtih postopkov, neizplačana sredstva pa se vrnejo v proračun.

(4) Novi nosilec iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena se vpiše v RKG in z dnem vpisa v RKG postane nosilec. Vlogi za vpis se priloži pisna pogodba o prenosu ali druga ustrezna dokazila.

3. ODDELEK

VARSTVO POTROŠNIKOV

20. člen

(prepoved zavajanja)

Označevanje, oglaševanje oziroma trženje storitev, ki so povezane s kmetijsko dejavnostjo, se šteje kot zavajajoče, če na kakršen koli način zavaja potrošnika ali bi ga utegnilo zavajati in bi zaradi svoje zavajajoče narave verjetno vplivalo na njegove odločitve glede uporabe storitev. Kot zavajajoča se šteje tudi uporaba besed oziroma besednih zvez, ki se nanašajo na kmetijsko dejavnost in uporabljajo pri označevanju, oglaševanju oziroma trženju storitev iz nekmetijske dejavnosti.

4. ODDELEK

KMETIJSKA OPRAVILA

21. člen

(pravica do opravljanja kmetijskih opravil)

(1) Kmetijsko opravilo je delovni proces ali vsakršna dejavnost, katere namen je opravljanje kmetijske dejavnosti. Kot kmetijsko opravilo se zlasti štejejo obdelava kmetijskih površin v kmetijske namene, gnojenje, shranjevanje in obdelava organskih gnojil, uporaba fitofarmaceutskih sredstev za kmetijske namene, delo s kmetijsko mehanizacijo in živalmi ter njihovi premiki, obratovanje in vzdrževanje naprav za kmetijske namene, obratovanje in vzdrževanje namakalnih sistemov in njihovih črpalk, reja in oskrba živali, ter druga opravila v živinoreji, ki so potrebna za zaščito rejnih živali in uspešnost reje, gonjenje, paša živali, postavitve in vzdrževanje pašnih sistemov v primeru nenadzorovane paše živali in podobno.

(2) Kmetijska opravila se lahko, če to nujno terja vrsta delovnega procesa, vremenske razmere, višja sila ali izredne okoliščine, opravljajo ob vsakem času.

22. člen

(nemotena reja)

(1) Rejec živali lahko nemoteno redi rejne živali na kmetijskih zemljiščih in v objektih za rejo, ki so njegova last ali jih ima v najemu ali zakupu, v primeru čebelarjenja tudi v gozdovih, če izvaja rejo v skladu s predpisi, ki urejajo kmetijska zemljišča in gozdove.

(2) Nihče ne sme s protipravnim ravnanjem ali opustitvijo ovirati rejca pri izvajanju reje, če jo izvaja v skladu s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi ter s predpisi, ki urejajo živinorejo, veterinarstvo, zaščito živali, gozdove, kmetijska zemljišča, ohranjanje narave, varstvo okolja, divjad in lovstvo.

(3) Rejec živali mora zagotoviti, da rejna žival ne povzroči škode in ne ogroža varnosti in zdravja ljudi.

(4) Za škodo, ki jo povzroči rejna žival, je odgovoren rejec živali.

23. člen

(neupravičeno oviranje)

(1) Nihče ne sme neupravičeno ovirati ali omejevati opravljanja kmetijskih opravil.

(2) Neupravičeno oviranje ali omejevanje kmetijskih opravil pomeni vsakršno fizično ali drugačno preprečevanje ali oteževanje nemotenega delovnega procesa kmetijskega opravila, zlasti postavljanje ovir, naprav ali sistemov, ki preprečujejo nemoten delovni proces kmetijskega opravila ali ga bistveno otežujejo.

24. člen

(motnje)

Kmetijsko opravilo ne pomeni nedovoljenih motenj zaradi nedopustnega vznemirjanja, prepovedanih imisij in emisij ter nedovoljenih posegov v prostor, če se izvaja v skladu s predpisi Unije, zakoni in podzakonskimi predpisi, ki urejajo kmetovanje, varstvo okolja in ohranjanje narave.

25. člen

(akti občin)

Občine morajo v predpisih in drugih aktih iz svoje pristojnosti upoštevati prepoved neupravičenega oviranja ali omejevanja opravljanja kmetijskih opravil in v ta namen določati pogoje, ki omogočajo opravljanje teh opravil na vseh kmetijskih zemljiščih in objektih, namenjenih opravljanju kmetijske dejavnosti znotraj območja občin.

5. ODDELEK

MREŽA ZA PODATKE O TRAJNOSTNOSTI KMETIJSKIH GOSPODARSTEV

26. člen

(mreža za podatke o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev)

- (1) Mreža za podatke o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev (v nadaljevanju: mreža) je sistem organizacije zbiranja in poročanja podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev, ki obsegajo gospodarske, okoljske in socialne vidike. Mreža je orodje za pomoč pri upravljanju kmetijskih gospodarstev.
- (2) Sistem iz prejšnjega odstavka je namenjen spremljanju rezultatov in učinkov skupne kmetijske politike, za letno ugotavljanje dohodkov, poslovno analizo ter za preverjanje doseganja trajnostnosti na kmetijskih gospodarstvih, skladno s predpisi Unije.
- (3) Ministrstvo ustanovi organ za zvezo z nalogami za odgovorno in strokovno organizacijsko upravljanje podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev in posredovanje podatkov s poročevalskih kmetij Evropski komisiji, skladno s predpisi Unije.
- (4) Ministrstvo zagotovi, da ima organ za zvezo pravico brezplačno dostopati in uporabljati podatke iz tega zakona v skladu s predpisi Unije.
- (5) Minister skladno s predpisi Unije s sklepom ustanovi državni odbor za spremljanje mreže. Državni odbor potrdi letni načrt vzorčenja in končno poročilo delovanja mreže ter druge relevantne dokumente na zahtevo Komisije.
- (6) V mreži lahko sodelujejo kmetijska gospodarstva, ki jih SURS izbere v vzorec na podlagi predpisov Unije oziroma sodelujejo v ukrepih kmetijske politike, če je tako določeno v predpisu iz 43. člena tega zakona. Vključevanje kmetijskih gospodarstev v mrežo je prostovoljno.
- (7) Nosilci kmetijskega gospodarstva iz vzorca, ki so vključeni v mrežo, prejmejo nadomestilo za poročanje, razen če sodelujejo v ukrepih kmetijske politike iz 43. člena tega zakona. Na podlagi načrta spodbujanja v skladu s predpisi Unije so lahko nosilci kmetijskega gospodarstva v vzorcu upravičeni do spodbud. Merila za vzpodbude določi minister s sklepom.
- (8) Minister sklene pogodbo z nosilci kmetijskega gospodarstva, ki so izbrani v vzorec v skladu s prejšnjim odstavkom. Pogodba določa obveznosti nosilcev kmetijskega gospodarstva glede pravnega in pravočasnega poročanja, ter pravice do obveščeniosti o rezultatih poročanja, za nosilce kmetijskega gospodarstva iz prejšnjega odstavka pa tudi višino nadomestila.
- (9) Organ za zvezo z javnim pooblastilom del svojih dolžnosti in obveznosti prenese na računovodsko pisarno.
- (10) Osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale v mreži ter spremljajo ali so spremljale mrežo, ne smejo izdati kateregakoli individualnega podatka ali katerekoli druge individualne podrobnosti, s katerimi so se seznanile pri opravljanju svojih dolžnosti ali drugače naključno v okviru tega dela.
- (11) Sredstva za delovanje mreže zagotovi ministrstvo.
- (12) Minister določi podrobna pravila o mreži podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev.

27. člen

(računovodska pisarna)

- (1) Računovodska pisarna je pravna oseba, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del v skladu s predpisi,

izpolnjuje pogoje glede ustrezne registracije za izvajanje dejavnosti vodenja kmetijskega knjigovodstva ter spremljanje mreže podatkov o trajnostnosti kmetij skladno s predpisom Unije, izpolnjuje pogoje glede števila in izobrazbe zaposlenih, referenc na področju vodenja računovodstva za kmetijsko dejavnost ali kmetijskega knjigovodstva ter spremljanja mreže podatkov o trajnostnosti kmetij, ustrezne tehnične opremljenosti in ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra ter ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi. Podrobnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati računovodska pisarna, predpiše minister. Naloge in obveznosti računovodske pisarne so določene s predpisom Unije.

(2) Računovodska pisarna opravlja svoje naloge in obveznosti kot javno pooblastilo. Računovodska pisarna se izbere na javnem razpisu na podlagi naslednjih meril: delovnih izkušenj s področja vodenja računovodstva za kmetijsko dejavnost ali kmetijskega knjigovodstva ter spremljanja mreže podatkov o trajnostnosti kmetij, referenc na področju vodenja računovodstva za kmetijsko dejavnost ali kmetijskega knjigovodstva ter spremljanja mreže podatkov o trajnostnosti kmetij in strokovnega izpopolnjevanja s področja kmetijskega knjigovodstva ter spremljanja mreže podatkov o trajnostnosti kmetij. Podrobnejša merila se določijo v javnem razpisu. Javno pooblastilo se podeli računovodski pisarni, ki na javnem razpisu doseže najvišje število točk na podlagi meril. Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(3) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad računovodsko pisarno, ki ji je dodeljeno javno pooblastilo, opravlja ministrstvo.

(4) Računovodska pisarna prejme za vsako pravilno izpolnjeno poročilo znesek, kot je določen s predpisi Unije, poleg tega pa prejme tudi nadomestilo. Minister s sklepom določi višino in pogoje za pridobitev nadomestila.

(5) Javno pooblastilo preneha sporazumno, ali če računovodska pisarna preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom, ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo, ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

6. ODDELEK

STROJNI KROŽKI

28. člen

(strojni krožek)

(1) Za učinkovitejšo rabo kmetijske in gozdarske mehanizacije ter opreme, delovne sile in drugih proizvodnih zmogljivosti lahko nosilci kmetijskih gospodarstev ter nosilci ali člani kmetije in lastniki gozdov ustanovijo strojni krožek, preko katerega lahko izvajajo storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo.

(2) Strojni krožek iz prejšnjega odstavka je pravna oseba zasebnega prava, ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja društva, ki pri storitvah s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo opravlja predvsem informiranje, spodbujanje izvajanja storitev ter povezovanje izvajalcev in naročnikov storitev. Strojni krožek vodi evidence o opravljenih storitvah posameznega člana strojnega krožka.

(3) Minister predpiše seznam kmetijske in gozdarske mehanizacije iz prvega odstavka tega člena ter osnove za katalog stroškov kmetijske in gozdarske mehanizacije.

7. ODDELEK

DOPOLNILNA DEJAVNOST NA KMETIJI

29. člen

(pogoji za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji)

(1) Dopolnilna dejavnost na kmetiji je dejavnost, ki omogoča boljšo rabo proizvodnih zmogljivosti kmetije in delovnih moči nosilca kmetije in članov kmetije ter pridobivanje dodatnega dohodka nosilca kmetije.

(2) Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji je lahko nosilec kmetije ali član kmetije, ki ima za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji soglasje nosilca kmetije.

(3) Letni dohodek iz dopolnilnih dejavnosti na kmetiji ne sme presegati treh povprečnih letnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji v preteklem letu, na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost pa ne sme presegati petih povprečnih letnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji v preteklem letu.

(4) Kot dohodek iz dopolnilne dejavnosti se šteje dohodek, brez znižanj, povečanj in davčnih olajšav, ugotovljen kot razlika med davčno priznanimi prihodki in odhodki, kakor je izkazan v davčnem obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Kadar se davčna osnova od dohodka iz dopolnilne dejavnosti ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, se kot dohodek iz dopolnilne dejavnosti šteje dohodek dopolnilne dejavnosti, ugotovljen na podlagi podatkov obračuna dohodnine iz dohodka iz dejavnosti.

(5) Kot dohodek dopolnilne dejavnosti se šteje delež dohodka, ki pripada dopolnilni dejavnosti, kadar nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji poleg dopolnilne dejavnosti opravlja tudi druge kmetijske ali s kmetijstvom nepovezane dejavnosti in se zanje skupaj ugotavlja davčna osnova na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ter se davčna osnova za vso kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnost na kmetiji ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(6) Delež dohodka iz prejšnjega odstavka, ki pripada dopolnilni dejavnosti, se določi v višini deleža prihodka dopolnilne dejavnosti glede na celotni prihodek dejavnosti zavezanke ali zavezanca, kakor je izkazan v davčnem obračunu. Voditi se mora ločena evidenca prihodkov iz dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

(7) Na kmetiji se ne sme opravljati posamezna vrsta dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če je nosilec ali član kmetije samostojni podjetnik posameznik, registriran za istovrstno dejavnost, ali zakoniti zastopnik pravne osebe ali ima večinski delež v pravni osebi, registrirani za istovrstno dejavnost.

(8) Vrste dejavnosti, ki se lahko opravljajo kot dopolnilne dejavnosti na kmetiji, njihove značilnosti, obseg in podrobnejše pogoje predpiše vlada.

(9) Istovrstno dejavnost iz šestega odstavka tega člena predpiše minister.

30. člen

(dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji)

- (1) Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji mora pred začetkom opravljanja dopolnilne dejavnosti na kmetiji pridobiti dovoljenje upravne enote za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje).
- (2) Upravna enota izvede postopek vpisa dovoljenja na podlagi popolne prijave nosilca dopolnilne dejavnosti in v RKG vpiše dovoljenje z vrstami dopolnilnih dejavnosti na kmetiji in obvesti finančno upravo Republike Slovenije ter Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve. O vpisu v RKG upravna enota izda sklep.
- (3) V primeru nepopolne prijave upravna enota pozove nosilca dopolnilne dejavnosti, da v roku osmih dni dopolni prijavo. Če prijave ne dopolni v določenem roku, se prijava s sklepom zavrže. Zoper ta sklep je dovoljena pritožba, ki se vloži na upravni enoti v roku osmih dni od vročitve sklepa.
- (4) Če nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji ne izpolnjuje pogojev za vpis dopolnilne dejavnosti v RKG, upravna enota izda sklep o zavrnitvi vpisa. Zoper ta sklep je dovoljena pritožba, ki se vloži na upravni enoti v roku osmih dni od vročitve sklepa.
- (5) V dovoljenju se določijo ime in priimek nosilca dopolnilne dejavnosti, identifikacijska številka kmetije, matična številka dejavnosti in davčna številka nosilca dopolnilne dejavnosti, vrste dopolnilnih dejavnosti, ki se opravljajo na kmetiji, in pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za opravljanje posamezne vrste dopolnilne dejavnosti na kmetiji v skladu s tem zakonom, ter morebitne druge sestavine oziroma pogoji, ki jih določa predpis iz osmega odstavka prejšnjega člena ter predpisi, ki urejajo posamezno vrsto dopolnilne dejavnosti.
- (6) Upravna enota izvede postopek izbrisa dovoljenja iz RKG na podlagi prijave, po uradni dolžnosti ali na predlog pristojnega inšpektorja. Upravna enota o izbrisu dovoljenja iz RKG izda sklep. Zoper ta sklep je dovoljena pritožba, ki se vloži na upravni enoti v roku osmih dni od vročitve sklepa. Dovoljenje iz RKG se izbriše, ko je sklep o izbrisu dovoljenja iz RKG pravnomočen.
- (7) Upravna enota izvede postopek izbrisa dovoljenja iz RKG po uradni dolžnosti, če niso več izpolnjeni pogoji iz tega zakona ali iz predpisa iz osmega odstavka prejšnjega člena ali iz predpisa, ki ureja posamezno vrsto dejavnosti. Če upravna enota izbriše dovoljenje za določeno vrsto dopolnilne dejavnosti na kmetiji zaradi neizpolnjevanja pogojev, se dovoljenje za isto vrsto dopolnilne dejavnosti na tej kmetiji ne sme izdati še eno leto od pravnomočnosti sklepa o izbrisu dovoljenja iz RKG.
- (8) Če želi nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji opravljati novo vrsto dopolnilne dejavnosti na kmetiji, mora na upravni enoti podati prijavo za pridobitev dovoljenja.
- (9) Upravna enota vsako leto do 31. marca preverja izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka prejšnjega člena za preteklo koledarsko leto. Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji mora najkasneje do roka iz tega odstavka upravni enoti sporočiti podatek o letnem dohodku iz četrtega in petega odstavka prejšnjega člena. Če se letni dohodek ugotavlja kot dohodek, dosežen od malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, podatka o letnem dohodku ni treba sporočati. Ministrstvo pridobi od davčnega organa podatke o članih kmečkega gospodinjstva, ki so pri davčnem organu priglasili obravnavo dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo.
- (10) Dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji preneha veljati s smrtjo nosilca dopolnilne dejavnosti. Član kmetije lahko to dopolnilno dejavnost opravlja najdlje en mesec od smrti nosilca dopolnilne dejavnosti.

8. ODDELEK

ZAČASNO ALI OBČASNO DELO V KMETIJSTVU

31. člen

(splošno)

(1) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu je začasna ali občasna oblika dela, za katero je neposredno glede na vegetacijo, sezono oziroma naravo dela za kmetijske panoge sadjarstvo, vinogradništvo, hmeljarstvo in zelenjadarstvo značilen izrazito povečan obseg potrebe po delovni sili.

(2) Naročnik dela je lahko nosilec ali član kmetijskega gospodarstva, ki je vpisan v RKG, za katerega bo izvajalec opravljal določena dela na podlagi pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu.

(3) Izvajalec začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) je fizična oseba, ki opravlja delo po pogodbi iz prejšnjega odstavka.

32. člen

(pogodba o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu)

(1) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu se lahko opravlja na podlagi pisne pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu, ki je pogodba civilnega prava in pomeni izjemo od prepovedi iz drugega odstavka 13. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUPOP DVE, 119/21 – ZČmIS-A, 202/21 – odl. US, 15/22, 54/22 – ZUPŠ-1, 114/23 in 136/23 – ZIUZDS).

(2) Za začasno ali občasno delo v kmetijstvu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, o prepovedi diskriminacije, spolnega in drugega nadlegovanja ter trpinčenja na delovnem mestu, enaki obravnavi glede na spol, prepovedi dela otrok, delovnem času, odmorih in počitkih, odškodninski odgovornosti, varstvu nekaterih kategorij delavcev glede prepovedi opravljanja del, obveznem usposabljanju ter varstvu osebnih podatkov. Za začasno ali občasno delo v kmetijstvu se uporabljajo tudi predpisi, ki urejajo varnost in zdravje pri delu.

(3) V sporih med naročnikom dela in izvajalcem odloča sodišče splošne pristojnosti.

33. člen

(omejitev začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu)

(1) Začasno ali občasno delo v kmetijstvu se lahko na posameznem kmetijskem gospodarstvu opravlja prekinjeno ali neprekinjeno največ 120 dni v enem koledarskem letu.

(2) Naročnik ima lahko sklenjeno pogodbo o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu z več izvajalci za isto časovno obdobje.

(3) Izvajalec lahko začasno ali občasno delo v kmetijstvu opravlja prekinjeno ali neprekinjeno največ 90 dni v enem koledarskem letu.

(4) Izvajalec lahko začasno ali občasno delo v kmetijstvu opravlja pri več naročnikih dela hkrati, vendar v seštevku ne sme preseči predpisanih omejitev glede delovnega časa, odmorov in počitkov, kot jih določa zakon, ki ureja delovna razmerja.

34. člen

(vodenje evidence)

(1) Naročnik dela zaradi izvajanja nadzora inšpektorata, pristojnega za delo, dnevno vodi evidenco, ki obsega:

- osebno ime in naslov izvajalca,
- število opravljenih dni začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu in
- podatke o izrabi delovnega časa posameznega izvajalca, vključno s točnim časom prihoda na delo in odhoda z dela.

(2) Naročnik dela mora hraniti evidenco iz prejšnjega odstavka pet let po izteku koledarskega leta, v katerem je bila pogodba o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu sklenjena, in jo na zahtevo pristojnega organa predložiti na vpogled.

35. člen

(plačilo za opravljeno začasno ali občasno delo v kmetijstvu)

(1) Bruto urna postavka izvajalca za opravljeno uro začasnega in občasnega dela v kmetijstvu ne sme biti nižja od zneska bruto minimalne plače, preračunanega na uro dela povprečne mesečne delovne obveznosti za polni delovni čas, tako da se upošteva, da povprečna mesečna delovna obveznost za polni delovni čas znaša 174 ur.

(2) Višina najnižje bruto urne postavke izvajalca za opravljeno uro začasnega in občasnega dela v kmetijstvu se usklajuje z gibanjem najnižje bruto urne postavke iz prejšnjega odstavka, in jo enkrat letno določi minister najpozneje do 1. aprila v tekočem koledarskem letu, ter jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Naročnik dela je na podlagi pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu dolžan izplačati izvajalcu plačilo za opravljeno začasno ali občasno delo v kmetijstvu v 15 dneh po opravljenem delu.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, da je pogodba sklenjena za več kot mesec dni, izplačilo izvajalcu izvede do 15. v mesecu za pretekli mesec.

36. člen

(prispevki)

(1) Delo na podlagi pogodbe o začasnem ali občasnem delu v kmetijstvu se šteje kot delo v okviru drugega pravnega razmerja, za katero je naročnik dolžan izvajalca vključiti v obvezna socialna zavarovanja v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno zdravstveno zavarovanje ter obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja posebni davek na določene prejemke, se od pogodbe o opravljanju začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu poseben davek ne plača.

II. POGLAVJE

NAČRTOVANJE RAZVOJA KMETIJSTVA IN PODEŽELJA

1. ODDELEK

PROGRAMSKI DOKUMENTI IN UPRAVLJALSKA TELESA SKUPNE KMETIJSKE POLITIKE

37. člen

(programski dokument skupne kmetijske politike)

- (1) Ministrstvo pripravi programski dokument za izvajanje skupne kmetijske politike, ki se uresničuje s podporo Unije.
- (2) S predlogom dokumenta se seznani vlada.

38. člen

(sistema upravljanja in kontrol za izvajanje skupne kmetijske politike, ki se uresničuje s podporo Unije)

Vlada v skladu s programskimi dokumenti sprejme predpise za določitev sistema upravljanja in kontrol za izvajanje skupne kmetijske politike, ki se uresničuje s podporo Unije.

39. člen

(organ, pristojen za izvajanje ukrepov kmetijske politike, in akreditacija plačilne agencije)

- (1) Za izvajanje ukrepov kmetijske politike po tem zakonu je pristojna Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija), če ni s tem zakonom določeno drugače. Izvajanje ukrepa pomeni vodenje upravnega postopka in odločanje na prvi stopnji ali vodenje postopka in odločanje po drugem zakonu, izplačevanje sredstev, izterjava neupravičeno izplačanih sredstev, poročanje in druge naloge v skladu z zakonom ali predpisi Unije.
- (2) Za namen iz prejšnjega odstavka agencija vzpostavi in upravlja notranji kontrolni sistem plačilne agencije, ki izpolnjuje pogoje in ustreza merilom, določenih s predpisi Unije.
- (3) Minister na temelju zagotovil o izpolnjevanju pogojev in ustrezanju merilom iz prejšnjega odstavka agenciji s sklepom podeli akreditacijo za izvajanje ukrepov kmetijske politike. Če se po izdaji sklepa iz prejšnjega stavka ugotovi, da agencija ne izpolnjuje več pogojev ali ne ustreza več merilom iz prejšnjega odstavka, ji minister s sklepom odvzame akreditacijo, pri čemer ji lahko podeli začasno akreditacijo.

40. člen

(nosilec javnega pooblastila za vrednotenje skupne kmetijske politike)

- (1) Nosilec javnega pooblastila za vrednotenje skupne kmetijske politike je lahko pravna oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. registrirana je za opravljanje raziskovalnega dela;
 2. usposobljena je za izvajanje vrednotenja skupne kmetijske politike;
 3. ima zaposlene strokovnjake z znanji na naslednjih področjih:
 - a) dohodkovno stanje kmetijskih gospodarstev in odpornost kmetijskega sektorja;
 - b) tržna usmerjenost in konkurenčnost kmetijskih gospodarstev ter digitalizacija kmetijstva;
 - c) položaj kmetov v vrednostni verigi;
 - č) blaženje in prilagajanje na podnebne spremembe, vključno z emisijami toplogrednih plinov in sekvestracijo ogljika, ter trajnostna energija;
 - d) trajnostni razvoj in upravljanje naravnih virov, kot so voda, tla in zrak;
 - e) biotska raznovrstnost, ekosistemske storitve in ohranjanje habitatov in krajine;
 - f) generacijska pomladitev kmetov;
 - g) trajnostno podeželsko gospodarstvo, lokalni razvoj, enakost spolov in socialna vključenost;
 - h) dobrobit živali;
 - i) modernizacija kmetijstva in podeželja s spodbujanjem in razširjanjem znanja, inovacij in digitalizacije v kmetijstvu;
 4. ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije in izbrisa iz registra in
 5. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.
- (2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka in način oblikovanja cene predpiše minister.
- (3) Naloge nosilca javnega pooblastila za vrednotenje skupne kmetijske politike:
1. izvajanje vrednotenja skupne kmetijske politike;
 2. ocena uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti in usklajenosti skupne kmetijske politike ter dodane vrednosti in vpliva glede prispevka k doseganju ciljev skupne kmetijske politike;
 3. priprava poročil o opravljenih vrednotenjih skupne kmetijske politike;
 4. udeležba na dogodkih, namenjenih obravnavi vrednotenja na ravni Republike Slovenije in Unije.
- (4) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila za vrednotenje skupne kmetijske politike na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja vrednotenja skupne kmetijske politike. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.
- (5) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.
- (6) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(7) Javno pooblastilo preneha veljati sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

2. ODDELEK

UKREPI KMETIJSKE POLITIKE

41. člen

(ukrepi)

(1) Ukrepi kmetijske politike obsegajo ukrepe skupne kmetijske politike in druge ukrepe, pomembne za uresničevanje sprejetih ciljev kmetijske politike.

(2) Ukrepi kmetijske politike morajo biti med seboj usklajeni in se izvajajo po načelu enakopravnosti.

42. člen

(financiranje)

Ukrepi kmetijske politike se financirajo iz:

- proračuna Republike Slovenije,
- občinskih proračunov,
- proračuna Unije,
- namenskih dotacij,
- drugih virov.

43. člen

(izvedba ukrepov kmetijske politike)

(1) Vlada v skladu s programskimi dokumenti sprejme predpise za izvedbo ukrepov kmetijske politike, v katerih določi zlasti:

- vrste ukrepov in upravičence,
- pogoje in merila za dodelitev sredstev ter sistem upravnih sankcij,
- način uveljavljanja in druga podrobnejša pravila postopka za uvedbo in izvajanje posameznega ukrepa, vire financiranja posameznih ukrepov,

– kontrolni sistem za izvedbo vključno s kontrolnimi podatki in način nadzora nad izvajanjem ukrepov.

(2) Vlada ob upoštevanju ciljev in posebnosti izvedbe posameznega ukrepa kmetijske politike v predpisih iz prejšnjega odstavka določi, da agencija posamezen ukrep ali skupino ukrepov kmetijske politike izvaja:

– po pravilih upravnega postopka,

– po pravilih upravnega postopka na podlagi javnega razpisa, ali

– po pravilih postopka iz zakona, ki ureja javno naročanje.

44. člen

(ureditev tržnih standardov)

Za izvajanje predpisov Unije o določitvi tržnih standardov za nekatere kmetijske proizvode minister predpiše podrobnejša merila.

45. člen

(pomoč zaradi resne motnje v poslovanju)

(1) Nosilec, čebelarjem ter drugim fizičnim ali pravnim osebam, ki opravljajo gospodarsko ali drugo dejavnost, ki so zaradi krize, izrednih ali nepredvidljivih dogodkov nekrivdno soočeni z resno motnjo v poslovanju, se lahko v skladu s pravnimi akti Unije dodeli izredna pomoč.

(2) Za dodelitev sredstev pomoči po tem členu vlada podrobneje določi vrsto ukrepov, upravičence, pogoje, postopke, finančna sredstva in način izračuna pomoči.

(3) Za dodelitev sredstev pomoči po tem členu vlada določi ukrepe, za katere:

– se izdajo informativne odločbe na podlagi podatkov iz uradnih evidenc;

– se določi merila, kontrolni sistem in upravne sankcije.

(4) Do pomoči niso upravičeni vlagatelji, ki:

– nimajo poravnanih davčnih in drugih obveznosti v višini 50 eurov,

– so v osebnem stečajju, insolventnem postopku, podjetje v stečajju.

46. člen

(pomoč neprofitnim in nevladnim organizacijam)

(1) Sredstva pomoči so namenjena delovanju društev, njihovih zvez, združenj in drugih oblik neprofitnega povezovanja na področju kmetijstva in razvoja podeželja.

(2) Podrobnejše pogoje in merila za dodelitev sredstev iz tega člena določi vlada.

47. člen

(izvajanje finančnih instrumentov)

(1) Ukrepi kmetijske politike se lahko izvajajo tudi v obliki finančnih instrumentov, ki so namenjeni izboljšanju dostopa do finančnih virov za upravičenca iz 50. člena tega zakona za spodbujanje njihove rasti, razvoja in izboljšanja tekočega poslovanja v skladu s cilji kmetijske politike.

(2) Sredstva za izvajanje finančnih instrumentov se dodelijo upravljavcu finančnega instrumenta z neposredno pogodbo in sporazumom o financiranju v skladu s predpisom, ki ureja javne finance, oziroma v skladu s predpisi Unije. Določbe 43. člena tega zakona ter poseben upravni postopek se za izvajanje finančnih instrumentov ne uporabljajo.

(3) Upravljavec iz prejšnjega odstavka je javni sklad, ki ukrep izvaja v korist upravičencev iz 50. člena tega zakona, ki se opredelijo v sporazumu o financiranju, ki je sestavni del pogodbe iz prejšnjega odstavka.

(4) Ukrepi kmetijske politike, kjer se zagotavlja podpora v obliki finančnih instrumentov, se financirajo oziroma sofinancirajo s sredstvi Unije oziroma nacionalnimi sredstvi v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje finančnih instrumentov.

(5) Sredstva iz prejšnjega odstavka se zagotavljajo za izvajanje finančnih instrumentov, kakor so opredeljeni v zakonu, ki ureja izvrševanje proračunov, ter za stroške upravljavske provizije.

(6) Finančni instrumenti se lahko združujejo z drugimi povratnimi ali nepovratnimi sredstvi, pri čemer se upoštevajo predpisi, ki urejajo državno pomoč ali pomoč de minimis.

48. člen

(izvajanje lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost)

(1) Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, se izvaja v skladu s predpisi Unije, ki urejajo lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost.

(2) Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, se izvaja preko lokalnih akcijskih skupin na podlagi potrjenih strategij lokalnega razvoja v skladu s predpisi Unije, ki urejajo lokalni razvoj. Za lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost z namenom celostnega razvoja lokalnih območij, skrbijo lokalne akcijske skupine.

(3) Lokalna akcijska skupina iz prejšnjega odstavka je lokalno partnerstvo, ki deluje z namenom priprave in izvajanja strategije lokalnega razvoja, uresničevanja ciljev in potreb lokalnega okolja v skladu s predpisi Unije, ki urejajo lokalni razvoj.

(4) Podrobnejše izvajanje lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, predpiše vlada s predpisom iz 43. člena tega zakona.

49. člen

(obveščanje javnosti o dodeljenih sredstvih iz programskih dokumentov skupne kmetijske politike)

(1) Upravičenci do sredstev iz programskih dokumentov skupne kmetijske politike, ki se financirajo iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, razen ukrepov, vezanih na površino ali žival, so odgovorni za obveščanje javnosti o podprtih aktivnostih. Obveščanje javnosti se izvaja kot označevanje vira financiranja.

(2) Način obveščanja javnosti iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister.

50. člen

(upravičenec)

(1) Upravičenec za ukrepe kmetijske politike je:

1. nosilec kmetijskega gospodarstva,

2. fizična, pravna oseba in združenje pravnih oziroma fizičnih oseb na ozemlju Republike Slovenije, ki opravljajo kmetijsko, živilsko, trgovinsko ali drugo dejavnost.

(2) Upravičenec odgovarja za stanje na svojem kmetijskem gospodarstvu in odgovarja za osebe, ki po njegovem naročilu v zvezi z ukrepi kmetijske politike izvajajo dela in storitve, kot da bi jih opravil sam.

51. člen

(ukrepi občine)

(1) Občina lahko uvede ukrepe razvoja podeželja, ki ne smejo biti v nasprotju z nacionalnim programom razvoja podeželja, predpisi iz 43. člena tega zakona in predpisi Unije.

(2) Sredstva za ukrepe iz tega člena zagotovi občina v svojem proračunu.

3. ODDELEK

KMETIJSKI OBJEKTI IN VRSTE STROŠKOV V KMETIJSTVU

52. člen

(trajnostni kmetijski objekti)

(1) Za izboljšanje produktivnosti in trajnostnosti kmetijske proizvodnje ministrstvo spodbuja graditev kmetijskih objektov, ki izkazujejo večjo okoljsko in energetsko učinkovitost, odpornost na podnebne spremembe oziroma upoštevajo dobrobit živali.

(2) V skladu z Gradbenim zakonom minister v sodelovanju z ministrom, pristojnim za okolje, predpiše bistvene zahteve za objekte iz prejšnjega odstavka.

53. člen

(model izračunavanja višine plačil v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo je za namen izvajanja ukrepov pristojno za izdelavo modelnih izračunov za določitev višine plačila na enoto površine, živali ali rastline za katero se izvaja sofinanciranje.

(2) Naloga iz prejšnjega odstavka se izvaja kot javno pooblastilo.

(3) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima zaposlene strokovnjake z znanji in izkušnjami za vsebine določene v prvem odstavku tega člena in strokovnjake z znanji in izkušnjami na področju rastlinske pridelave in živinoreje;

– ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra in

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(4) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je izbran s postopkom javnega razpisa. Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz živinoreje in iz kmetijskih tal, poznavanje metodike za potrebe poročanja o emisijah v skladu s predpisi Unije ter poznavanje načel sonaravnega kmetovanja in dobrobiti živali. Podrobnejša merila za izbor predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(5) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(6) Podrobnejše pogoje iz tretjega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila in način oblikovanja cene storitev iz tega člena, predpiše minister.

(7) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad nosilcem javnega pooblastila, v delu ki je predmet pogodbe, izvaja ministrstvo.

(8) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

54. člen

(katalog stroškov)

(1) Vrste stroškov in njihove vrednosti na enoto, na osnovi katerih se izračuna upravičeni znesek podpore v okviru izvajanja ukrepov programa ukrepov kmetijske politike, se podrobneje opredelijo s katalogom stroškov.

(2) Način določitve višine upravičenih stroškov, ki niso vključeni v katalog stroškov iz prejšnjega odstavka, se določi v predpisih iz 43. člena tega zakona.

(3) Katalog stroškov iz tega člena predpiše minister.

55. člen

(določitev glave velike živine)

(1) Glava velike živine (v nadaljnjem besedilu: GVŽ) je standardna merilna enota za primerjavo med vrstami in kategorijami rejnih živali, ki se uporablja za namene izvedbe ukrepov kmetijske politike ter statističnega in ekonomskega raziskovanja v živinoreji.

(2) Koeficienti GVŽ po posameznih vrstah in kategorijah rejnih živali se izračunajo na podlagi povprečne telesne mase določene vrste in kategorije rejnih živali.

(3) Izhodišče za izračun koeficientov GVŽ je telesna masa žive živali, pri čemer se šteje, da je 500 kg telesne mase živali enako 1 GVŽ.

(4) Podrobnejše izračune koeficientov GVŽ iz drugega odstavka tega člena predpiše minister.

4. ODDELEK

SKUPINE IN ORGANIZACIJE PROIZVAJALCEV

56. člen

(združevanje)

(1) Za uresničevanje ciljev kmetijske politike iz 3. člena tega zakona se spodbuja prostovoljno proizvodno ali poslovno združevanje kmetijskih gospodarstev v zadrugah, skupinah in organizacijah proizvajalcev ter drugih združenjih.

(2) Pogoji in merila, ki jih morajo izpolnjevati organizacije iz prejšnjega odstavka za uveljavljanje spodbud in podpor organiziranju, usposobljenosti za izvajanje in določanja prednosti pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike, način priznanja ter obveznosti poročanja, se določijo v predpisih in drugih aktih, ki na podlagi tega zakona urejajo ukrepe kmetijske politike.

57. člen

(organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev)

(1) Organizacija proizvajalcev je pravna oseba ali njen jasno organizacijsko opredeljen del pravne osebe, registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki povezuje proizvajalce kmetijskih pridelkov posameznega sektorja, določenega s predpisi Unije, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(2) Člani organizacije proizvajalcev so lahko:

– proizvajalci kmetijskih pridelkov sektorjev iz prejšnjega odstavka,

– pravne osebe, ki so registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki združujejo proizvajalce kmetijskih pridelkov iz prejšnje alineje, in

– osebe, ki niso proizvajalci kmetijskih pridelkov iz sektorja iz prejšnjega odstavka, če je to dovoljeno s predpisi Unije, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(3) Če je član organizacije proizvajalcev pravna oseba iz druge alineje prejšnjega odstavka, se za namen priznanja pri ugotavljanju pogojev glede članstva preverjajo pogoji, ki jih izpolnjujejo posamezni proizvajalci kmetijskih pridelkov, ki jih ta pravna oseba združuje.

(4) Če je organizacija proizvajalcev del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe.

(5) Organizacija proizvajalcev se prizna, če izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka tega člena, pogoje glede števila članov, obsega oziroma vrednosti pridelave ter pogoje, ki so za organizacije proizvajalcev posameznega sektorja določeni v predpisih Unije, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(6) O priznanju organizacije proizvajalcev na predlog stranke odloči minister. Če organizacija proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, ji minister z odločbo odvzame priznanje.

(7) Za začasen odvzem priznanja organizacije proizvajalcev v skladu s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, je v sektorju sadja in zelenjave pristojen inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(8) Če je organizacija proizvajalcev ali združenje organizacije proizvajalcev del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe, imeti pa mora svoje interne akte, ki opredeljujejo samostojno upravljanje organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev, obveznosti in pravice članov, njeno financiranje, računovodsko-knjigovodske obveznosti, kadrovske in druge zadeve, ki so potrebne za samostojno delovanje organizacije proizvajalcev/združenja organizacij proizvajalcev znotraj pravne osebe.

(9) Združenje organizacij proizvajalcev po tem zakonu je pravna oseba, registrirana v skladu z zakonom, ki ureja zadruge, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki povezuje priznane organizacije proizvajalcev iz sektorja iz prvega odstavka tega člena.

(10) Ne glede na prejšnji odstavek je združenje organizacij proizvajalcev lahko jasno organizacijsko opredeljen del pravne osebe, če je to dovoljeno s predpisi Unije, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(11) Člani združenja organizacij proizvajalcev so lahko:

– priznane organizacije proizvajalcev iz sektorja iz prvega odstavka tega člena;

– osebe, ki niso priznane organizacije proizvajalcev iz sektorja iz prvega odstavka tega člena, če je to dovoljeno s predpisi Unije, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(12) Če je združenje organizacij proizvajalcev del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe.

(13) Združenje organizacij proizvajalcev se prizna, če izpolnjuje pogoje iz devetega, desetega in enajstega odstavka tega člena, pogoje glede števila članov in pogoje, ki so za posamezen sektor določeni v predpisih Unije, ki urejajo skupno tržno ureditev kmetijskih proizvodov.

(14) O priznanju združenja organizacij proizvajalcev na predlog stranke odloči minister. Če združenje organizacij proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, mu minister z odločbo odvzame priznanje.

(15) Za začasen odvzem priznanja združenja organizacij proizvajalcev v skladu s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, je v sektorju sadja in zelenjave pristojen inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(16) Podrobnejše pogoje iz trinajstega odstavka tega člena ter podrobnejše postopke iz štirinajstega in petnajstega odstavka tega člena predpiše minister.

58. člen

(skupine proizvajalcev)

(1) Proizvajalci se lahko združujejo v skupine proizvajalcev posameznih sektorjev za skupno trženje, kratke dobavne verige oziroma za izvajanje shem kakovosti.

(2) Skupina proizvajalcev je oblika združevanja proizvajalcev v kmetijstvu in gozdarstvu, živilstvu oziroma gozdarstvu, ki je pravna oseba ali jasno organizacijsko opredeljen del pravne osebe, registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadruga, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Skupina proizvajalcev je namenjena povezovanju za skupen nastop na trgu, s ciljem prilagajanja načina in obsega proizvodnje zahtevam trga ter učinkovitejše ekonomike v kmetijskih sektorjih in verigah trženja oziroma pospeševanju organiziranosti verige preskrbe s hrano in izvajanju promocije shem kakovosti.

(3) Minister predpiše v katere skupine proizvajalcev iz prvega odstavka se člani lahko združujejo in pogoje za priznanje teh skupin ter njihove obveznosti glede poročanja in upravljanja skupine proizvajalcev.

(4) O priznanju skupine proizvajalcev na predlog stranke odloči minister. Če skupina proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, ji minister priznanje z odločbo odvzame.

(5) Skupina proizvajalcev se prizna, če izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, pogoje glede števila članov, obsega oziroma vrednosti pridelave ter pogoje, ki so za posamezen sektor določeni v predpisu, ki ureja posamezen sektor.

(6) Člani skupine proizvajalcev so lahko:

– proizvajalci kmetijskih pridelkov,

– pravne osebe, ki so registrirane v skladu z zakonom, ki ureja zadruga, ali zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki združujejo proizvajalce kmetijskih pridelkov iz prejšnje alineje.

(7) Če je član skupine proizvajalcev pravna oseba iz druge alineje prejšnjega odstavka, se za namen priznanja pri ugotavljanju pogojev glede članstva preverjajo pogoji, ki jih izpolnjujejo posamezni proizvajalci kmetijskih pridelkov, ki jih ta pravna oseba združuje.

(8) Če je skupina proizvajalcev del pravne osebe, jo zastopa zakoniti zastopnik pravne osebe, imeti pa mora svoje interne akte, ki opredeljujejo samostojno upravljanje skupine proizvajalcev, obveznosti in pravice članov, njeno financiranje, računovodsko-knjigovodske obveznosti, kadrovske in druge zadeve, ki so potrebne za samostojno delovanje skupine proizvajalcev znotraj pravne osebe.

59. člen

(medpanožne organizacije)

(1) Medpanožne organizacije po tem zakonu sestavljajo predstavniki gospodarskih dejavnosti, povezanih s proizvodnjo in vsaj eno od naslednjih faz dobavne verige: predelavo proizvodov iz enega ali več sektorjev ali trgovino z njimi, vključno z njihovo distribucijo, za katere je medpanožna organizacija priznana v skladu s predpisi Unije, z namenom usklajevanja interesov potrošnikov in članov organizacij. Medpanožne organizacije se same ne ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo ali trgovino, razen, če ni s predpisi Unije drugače določeno.

(2) O priznanju medpanožne organizacije na predlog organizacije odloča minister.

(3) Kmetijske sektorje, za katere se lahko prizna medpanožna organizacija, posebne pogoje, ki veljajo za priznanje medpanožne organizacije določenega sektorja, postopek za priznanje ali odvzem, nadzor nad delovanjem medpanožnih organizacij, predpiše minister.

60. člen

(razširitev obveznosti na nečlane)

(1) Na predlog priznane organizacije proizvajalcev ali priznane medpanožne organizacije, ki se šteje za reprezentativno, se določena pravila, ki jih je sprejela ta organizacija, s predpisom vlade lahko začasno, najdlje za eno leto, razširijo tudi na druge kmetijske proizvajalce ali nosilce predelave in prodaje določenih kmetijskih pridelkov ali živil, ki niso člani te organizacije, če je to nujno za učinkovito uresničevanje tržne ureditve.

(2) Za reprezentativno organizacijo proizvajalcev ali reprezentativno medpanožno organizacijo se šteje organizacija, ki izpolnjuje predpisane pogoje, zlasti glede obsega proizvodnje, območja delovanja in števila članov.

(3) Podrobnejše pogoje glede reprezentativnosti predpiše vlada.

5. ODDELEK

DRŽAVNA POMOČ V KMETIJSTVU

61. člen

(ukrepi razvoja podeželja upravljavcev pomoči)

(1) Ukrepi kmetijske politike, ki jih lahko uvedejo upravljavci pomoči, morajo biti skladni z resolucijo o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva, predpisi iz 43. člena tega zakona in predpisi Unije.

(2) Upravljavci pomoči so institucionalne enote, skladno s statističnimi predpisi opredeljene v sektorju država, ki pripravijo vsebino predvidene pomoči in jo priglasijo. Upravljavec pomoči skrbi za njeno pravilno izvajanje in poročanje o njenem izvajanju pristojnemu organu za državno pomoč.

(3) Sredstva za ukrepe iz tega člena zagotovijo upravljavci pomoči v svojem proračunu.

62. člen

(pristojni organ za državno pomoč)

(1) Ministrstvo je pristojno za spremljanje državne pomoči v kmetijstvu.

(2) Ministrstvo izvaja zlasti naslednje naloge:

- obravnava, ocenjuje in posreduje priglasitev državne pomoči v kmetijstvu Evropski komisiji;
- obravnava, ocenjuje in daje mnenje o skladnosti državne pomoči po skupinski izjemi v kmetijstvu in pomoči de minimis v kmetijstvu;
- zbira, obdeluje in spremlja podatke o dodeljeni državni pomoči in pomoči de minimis ter vodi evidence o teh podatkih;
- pripravi letno poročilo, skladno z nacionalnimi predpisi in predpisi Unije;
- svetuje upravljavcem državne pomoči v kmetijstvu.

(3) Podrobnejšo vsebino in postopek spremljanja državne pomoči v kmetijstvu predpiše vlada.

III. POGLAVJE

POSEBNOSTI UPRAVNEGA POSTOPKA

1. ODDELEK

SKUPNE DOLOČBE

63. člen

(načelo javnosti podatkov)

Podatki iz upravnih odločb o dodelitvi sredstev po tem zakonu so javni, razen davčne številke, enotne matične številke občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO).

64. člen

(oblika vloge)

(1) Vlada lahko s predpisi iz 43. člena tega zakona določi, da se vloge ali deli vlog vlagajo le v elektronski obliki, pri čemer določi tudi raven zanesljivosti elektronske identifikacije in sredstvo za e-podpis.

(2) Vsebina obrazca za vložitev vloge je določena v informacijskem sistemu agencije.

(3) Vloge, ki niso vložene v skladu s tem členom, se zavržejo.

65. člen

(pooblastilo)

(1) Šteje se, da je stranka pooblastila pooblaščenca za vložitev ali umik vloge, ki je vložena v elektronski obliki v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena, če je elektronski vlogi priložena izpolnjena izjava pooblaščenca o obstoju in sprejemu pooblastila.

(2) Če organ dvomi v obstoj pooblastila iz prejšnjega odstavka, zahteva od stranke ali pooblaščenca, da ga predloži v določenem roku. Stranka in pooblaščenec morata hraniti pooblastilo najmanj pet let od dneva, ko je stranka pridobila sredstva.

66. člen

(posredovanje podatkov prek aplikacij)

(1) Upravičenec lahko podatke, s katerimi dokazuje upravičenost do sredstev, kot so podatki o delovnih opravilih, o uporabi fitofarmaceutskih sredstev ali gnojenju, posreduje agenciji tudi preko informacijskih rešitev za kmetijsko proizvodnjo, če te izpolnjujejo vsebinske, tehnične, pravne, varnostne in druge pogoje za integracijo z informacijskim sistemom agencije.

(2) Minister predpiše vsebinske, tehnične, pravne, varnostne in druge pogoje iz prejšnjega odstavka.

(3) Ministrstvo lahko podatke iz prvega odstavka tega člena uporablja za namen oblikovanja kmetijske politike, če se upravičenec s tem strinja.

67. člen

(umik zahtevka)

(1) Če stranka v postopku uveljavljanja sredstev iz naslova ukrepov kmetijske politike umakne katerega od že vloženi zahtevkov iz vloge pred potekom roka za oddajo vloge, se sklep o ustavitvi postopka glede tega zahtevka izda hkrati z odločbo o drugih zahtevkih.

(2) Kadar stranka med postopkom, v katerem je položila varščino, umakne zahtevek in pristojni organ sprost varščino, se šteje, da je postopek ustavljen v trenutku, ko je bila varščina sproščena.

(3) Stranka lahko tudi po opravljenem dodatnem terenskem ogledu iz 76. člena tega zakona vlogo ali zahtevek spremeni ali umakne v skladu s predpisi Unije.

68. člen

(rok za odločbo)

Rok, v katerem mora pristojni organ izdati odločbo na prvi stopnji, začne teči od dneva, ko so v skladu s predpisi ugotovljena vsa dejstva in izvedene predpisane kontrole.

69. člen

(rok za odpravo pomanjkljivosti)

Če je vloga nepopolna ali nerazumljiva, mora pristojni organ v roku treh mesecev od poteka roka za vložitev vloge od stranke zahtevati, da pomanjkljivosti odpravi, in ji določiti rok, v katerem mora vlogo popraviti.

70. člen

(zahteva za odpravo pomanjkljivosti)

(1) Pristojni organ lahko po lastnem preudarku stranko pred pisno zahtevo za odpravo pomanjkljivosti v skladu s prejšnjim členom opozori na pomanjkljivosti po telefonu ali na drug primeren način, če to prispeva k lažjemu uresničevanju pravic strank.

(2) Če stranka odpravi pomanjkljivosti po telefonu, uradna oseba o tem napravi uradni zaznamek.

(3) Če stranka kljub opozorilu iz prvega odstavka tega člena ne odpravi pomanjkljivosti, pristojni organ pisno zahteva od stranke, da pomanjkljivosti odpravi, in ji določi rok, v katerem mora vlogo popraviti.

(4) Stranka mora pomanjkljivosti odpraviti v roku, določenem v pisni zahtevi za odpravo pomanjkljivosti. Pristojni organ morebitne odprave pomanjkljivosti vloge, poslana po roku, pri odločanju ne upošteva.

71. člen

(podatki o transakcijskih računih strank)

(1) Sredstva iz naslova vseh ukrepov kmetijske politike se nakazujejo samo na en transakcijski račun stranke.

(2) Stranki, ki ima v Republiki Sloveniji odprt transakcijski račun, se sredstva nakažejo na račun iz registra transakcijskih računov, ki ga stranka agenciji sporoči. Če stranka transakcijskega računa ne sporoči, se sredstva nakažejo na račun, razviden iz registra transakcijskih računov.

(3) Stranki, ki nima v Republiki Sloveniji odprtega transakcijskega računa, se sredstva nakažejo na račun, odprt v drugi državi članici, ki ga stranka agenciji sporoči. Stranka agenciji predloži pogodbo, sklenjeno z banko v drugi državi članici, ali potrdilo banke v drugi državi članici, ki dokazuje, da ima stranka pri tej banki odprt transakcijski račun, na katerega naj se ji nakažejo sredstva.

(4) Kadar transakcijski račun stranke ni razviden iz registra transakcijskih računov ali stranka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, agencija zahteva odpravo pomanjkljivosti. Če stranka v roku iz zahteve za odpravo pomanjkljivosti ne sporoči transakcijskega računa ali ne predloži dokazila iz prejšnjega odstavka, agencija vlogo stranke zavrže.

(5) Za potrebe vodenja postopka iz tega člena in vodenje evidence iz 166. člena tega zakona ima pristojni organ neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov.

72. člen

(pridobivanje podatkov o poravnanih obveznih dajatvah in drugih denarnih nedavčnih obveznostih)

(1) Upravičenec mora za pridobitev sredstev iz ukrepov kmetijske politike izpolnjevati pogoj poravnanih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih izterjuje davčni organ v skladu s predpisi države, in sicer vrednost teh neplačanih zapadlih obveznosti ne sme znašati 50 eurov ali več.

(2) Davčni organ agenciji, na njeno zahtevo, v postopku odločanja, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, posreduje podatek o tem, ali ima upravičenec obveznosti iz prejšnjega odstavka poravnane. Šteje se, da vlagatelj ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka tudi, če nima predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja v obdobju petih let pred vložitvijo vloge za uveljavljanje sredstev iz ukrepov kmetijske politike.

(3) Vloga za uveljavljanje sredstev iz ukrepa kmetijske politike vsebuje obvestilo vlagatelju, da agencija v postopku obravnave vloge po uradni dolžnosti pridobi podatek o izpolnjevanju pogoja iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če pogoj iz prvega odstavka tega člena ni izpolnjen, agencija vlagatelja pred odločitvijo pozove, da poravna zapadle neporavnane obveznosti iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh od poziva in za to predloži dokaze. Če vlagatelj obveznosti iz prvega odstavka tega člena tudi v roku iz prejšnjega stavka ne izpolni oziroma za to ne predloži dokaza, agencija vlogo za pridobitev sredstev zavrne.

73. člen

(upravni pregled in pregled na kraju samem)

(1) Upravni pregled je ugotavljanje dejanskega stanja, ki se izvede s pregledom dokaznih listin, vpogledom v uradne evidence, z uporabo sistema za spremljanje površin ali drugega sistema, ki temelji na tehnologijah umetne inteligence, in drugih dokazil za ugotavljanje dejanskega stanja, ne da bi si uradna oseba neposredno ogledala stanje na kraju, kjer se izvaja dejavnost, ki je predmet financiranja posameznega ukrepa.

(2) Pregled na kraju samem je ugotavljanje dejanskega stanja, ki se opravi tako, da uradna oseba izvede neposredni ogled stanja na kraju, kjer se izvaja dejavnost, ki je predmet financiranja.

(3) Vlada lahko s predpisi iz 43. člena tega zakona podrobneje določi elemente upravnega pregleda in pregleda na kraju samem, način izvedbe pregledov, delež vlog oziroma zahtevkov, ki se preverijo s pregledom na kraju samem ali z določenimi kontrolami upravnega pregleda (vzorec za kontrolo), ter podrobnosti glede načina izbire, povečanja in zmanjšanja vzorca za kontrolo ter podrobneje opredeli ukrepe, glede katerih se, za vse ali del elementov pregleda, pregled na kraju samem ne izvaja.

(4) Metode merjenja površin, tehnične tolerance meritev in ostale tehnične elemente metodologije meritev, ki se uporabijo v okviru pregledov na kraju samem ali sistema za spremljanje površin, predpiše minister.

74. člen

(strokovna komisija)

- (1) Če je za odločanje o posameznih ukrepih kmetijske politike potrebno dodatno strokovno znanje, se lahko imenuje strokovna komisija, ki poda neobvezno in obrazloženo strokovno mnenje.
- (2) Minister predpiše sestavo, pogoje za imenovanje, naloge strokovne komisije, način obvladovanja nasprotij interesov, način delovanja komisije, njeno financiranje in druga podrobnejša vprašanja za posamezno strokovno komisijo iz prejšnjega odstavka.
- (3) Člane strokovne komisije iz tega člena imenuje s sklepom predstojnik organa, pred katerim se vodi upravni postopek.

75. člen

(sistem za spremljanje površin)

Agencija v skladu s predpisi vzpostavi in upravlja umetnointeligenčni sistem za spremljanje površin, ki za potrebe ugotavljanja dejanskega stanja omogoča redno in sistematično opazovanje, sledenje in presojo dejavnosti in praks na kmetijskih in gozdnih zemljiščih v Republiki Sloveniji, z uporabo podatkov satelitov Sentinel programa Copernicus, drugih enakovrednih satelitskih podatkov, podatkov, pridobljenih z daljinskim zaznavanjem, geografsko označenih fotografij in drugih dokazil.

76. člen

(dodatni terenski ogled v okviru sistema za spremljanje površin)

- (1) Kadar se z uporabo sistema iz prejšnjega člena in drugimi preveritvami v okviru upravnega pregleda ne da z gotovostjo ugotoviti dejanskega stanja, lahko agencija opravi dodatni terenski ogled. O izvedbi dodatnega terenskega ogleda se stranke predhodno ne obvešča in se izvede brez njene navzočnosti.
- (2) Agencija sporoči ugotovitve dodatnega terenskega ogleda stranki preko komunikacijskega orodja Sopotnik iz 77. člena tega zakona.
- (3) Dodatne terenske ogleda opravlja agencija oziroma se lahko opravljajo kot javno pooblastilo, ki se podeli z javnim razpisom. Za druga vprašanja glede izbire izvajalca, podelitve javnega pooblastila, pogojev za opravljanje nalog in statusa kontrolorja se smiselno uporabljajo drugi do sedmi odstavki 78. člena tega zakona.

77. člen

(informacijsko orodje za komunikacijo s strankami)

- (1) Agencija vzpostavi in upravlja informacijsko orodje za komunikacijo s strankami Sopotnik (v nadaljnjem besedilu: Sopotnik), ki omogoča elektronsko izmenjavo informacij in dokumentov med agencijo in strankami.
- (2) Uporaba Sopotnika je obvezna za komunikacijo med agencijo in strankami, kadar je tako določeno v predpisih iz 43. člena tega zakona, pri čemer agencija v postopku odločanja o upravičenosti do sredstev dejansko stanje ugotavlja na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 75. člena tega zakona.
- (3) V primeru iz prejšnjega odstavka se Sopotnik uporablja za naslednjo komunikacijo:

– seznanitev stranke z dejanskim stanjem, ki ga je agencija ugotovila na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 75. člena tega zakona, vključno z ugotovitvami dodatnega terenskega ogleda iz prejšnjega člena;

– podajo izjave stranke o ugotovljenem dejanskem stanju iz prejšnje točke in predložitve dokazov. Stranka lahko predloži izjavo o ugotovljenem dejanskem stanju iz prejšnje alineje in dokaze v roku, ki se določi v predpisih iz 43. člena tega zakona, pri čemer ta rok ne nastopi pred 1. oktobrom v koledarskem letu.

(4) Če agencija v primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka na podlagi podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin iz 75. člena tega zakona, ugotovi neskladja, stranko o tem dodatno obvesti na način oziroma po sredstvih komunikacije, ki jih ta opredeli v zbirni vlogi.

(5) Stranka dostopa do uporabniškega računa v Sopotniku s sredstvi identifikacije iz 64. člena tega zakona, ali z uporabniškim imenom in geslom, ki ju dodeli agencija.

(6) Šteje se, da je stranka z informacijo seznanjena z dnem objave v Sopotniku.

(7) Podrobnejši način uporabe, način poteka komunikacije preko Sopotnika in način dodatnega obveščanja strank predpiše minister, pristojen za kmetijstvo.

(8) Za potrebe delovanja Sopotnika se lahko obdelujejo podatki, prevzeti iz zbirne vloge stranke in iz RKG, ter naslednji osebni podatki registriranih uporabnikov: osebno ime, kontaktni podatki, uporabniško ime in prvotno dodeljeno geslo, podatki o uporabniških pravicah posameznega uporabnika in njegov naslov internetnega protokola. Osebni podatki se hranijo največ deset let od zadnje prijave uporabnika.

(9) Sopotnik se lahko uporablja tudi za komunikacijo med agencijo in strankami, ki ni določena v tretjem odstavku tega člena, če je tako določeno v predpisih iz 43. člena tega zakona, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tega člena.

78. člen

(pregledi na kraju samem)

(1) Preglede na kraju samem, ki so potrebni za ugotavljanje dejstev in okoliščin, pomembnih za odločitve o upravičenosti do zaprosenih ali dodeljenih sredstev oziroma o namenski rabi dodeljenih sredstev po tem zakonu, opravlja agencija oziroma se opravljajo kot javno pooblastilo.

(2) Za opravljanje nalog pregledov na kraju samem mora izbrani izvajalec izpolnjevati strokovne, prostorske, tehnične in organizacijske pogoje.

(3) Izbira izvajalca za izvajanje nalog iz tega člena se opravi na podlagi javnega razpisa.

(4) Agencija izvajalcu, izbranem na javnem natečaju, podeli javno pooblastilo z odločbo v upravnem postopku. V odločbi morajo biti navedene strokovne delavke ali strokovni delavci, ki izvajajo naloge iz tega člena (v nadaljnjem besedilu: kontrolor). Z izvajalci se sklenejo pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

(5) Javno pooblastilo se podeli za določen čas in preneha:

– s potekom časa, za katerega je podeljeno,

– če niso več izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena ali če se naloge iz tega člena opravljajo v nasprotju s predpisi, kar ugotovi agencija z odločbo v upravnem postopku.

- (6) Zoper odločbo iz četrtega in petega odstavka tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.
- (7) Kontrolor se šteje za uradno osebo po zakonu, ki določa upravni postopek, in ima pooblastilo za opravljanje posameznih dejanj v upravnem postopku.
- (8) Kontrolor izkazuje javno pooblastilo za opravljanje pregledov na kraju samem s službeno izkaznico, ki vsebuje fotografijo kontrolorja, ime in priimek kontrolorja, navedbo agencije, izvajalca in pooblastila za izvajanje pregledov na kraju samem, datum izdaje in konca veljavnosti javnega pooblastila ter podpis predstojnika agencije.
- (9) Službeno izkaznico iz prejšnjega odstavka izda predstojnik agencije.
- (10) Obliko službene izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister.
- (11) Kontrolor pri pregledu na kraju samem postopa v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, in o opravljenem pregledu sestavi zapisnik.
- (12) Poleg načina, ki ga za vabilo določa zakon, ki ureja splošni upravni postopek, se lahko pregled na kraju samem stranki ali njenemu pooblaščenцу predhodno napove telefonsko, po elektronski pošti ali neposredno ustno, kar se evidentira z uradnim zaznamkom ali v zapisniku o pregledu. S predpisom iz 43. člena tega zakona se določi najdaljši čas, ki lahko preteče od napovedi pregleda na kraju samem do njegove izvedbe, pri čemer ta čas ne sme biti daljši od 14 dni.
- (13) Če pregled na kraju samem ni napovedan skladno s prejšnjim odstavkom, ker bi predhodna napoved lahko ogrozila ugotovitev resničnega dejanskega stanja glede upravičenosti do sredstev, kakor to zahtevajo predpisi Unije, ki urejajo zaščito finančnih interesov Unije, kontrolor stranko ali njenega pooblaščenca pred začetkom pregleda neposredno ustno seznaniti o izvajanju pregleda. Kontrolor mora stranki ali njenemu pooblaščenцу omogočiti navzočnost pri pregledu. Če kontrolor stranke ali njenega pooblaščenca ne najde na kraju, kjer je treba izvesti pregled na kraju samem, pregled preloži.

79. člen

(zapisnik o pregledu na kraju samem)

- (1) Zapisnik o pregledu na kraju samem se sestavi v fizični ali elektronski obliki. Ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, zapisnik, sestavljen v elektronski obliki, in v zapisniku navedene morebitne izjave po opravljenem pregledu na kraju samem potrdi stranka s podpisom z uporabo podpisne tablice, overi pa ga uradna oseba s kvalificiranim elektronskim podpisom.
- (2) Če stranka noče podpisati zapisnika ali odide, preden je zapisnik sklenjen, se to vpiše v zapisnik in navede, zakaj ga ni hotela podpisati.
- (3) Zapisnik o pregledu na kraju samem, ki je sestavljen v elektronski obliki in podpisan ter overjen v skladu s prvim odstavkom tega člena, se stranki posreduje tako, da se pošlje na elektronski naslov, ki ga stranka navede v zapisnik, če se stranka s tem strinja.

80. člen

(višja sila in izjemne okoliščine)

(1) Za namene financiranja, upravljanja in spremljanja ukrepov kmetijske politike so lahko višja sila in izjemne okoliščine, ki začasno ali trajno onemogočajo ali ovirajo izvajanje kmetijske dejavnosti na kmetijskem gospodarstvu, priznane zlasti v naslednjih primerih:

1. huda naravna nesreča, hud vremenski dogodek ali izjemna okoliščina, ki resno prizadene kmetijsko gospodarstvo;
2. uničenje poslopij in kmetijske mehanizacije ter objektov za živino na kmetijskem gospodarstvu zaradi nesreče;
3. izbruh epizootske bolezni in bolezni rastlin ali navzočnost škodljivega organizma rastlin, ki deloma ali v celoti prizadene čredo živine ali kmetijske rastline upravičenca;
4. razlastitev celotnega ali velikega dela kmetijskega gospodarstva, če te razlastitve ni bilo mogoče pričakovati na dan predložitve vloge;
5. smrt upravičenca;
6. dolgotrajna nezmožnost upravičenca za delo;
7. izguba ali pogin rejnih živali zaradi napada divjih zveri, kljub izvedbi vseh predpisanih ukrepov;
8. pogin rejnih živali zaradi nesreče (požar, udar strele, električni udar, padci ipd.);
9. škoda na površinah, ki jo povzročijo divje živali;
10. napad bolezni oziroma škodljivcev v čebeljem panju, zaradi katerih je potrebno čebele v tem panju uničiti oziroma nadomestiti z novo čebeljo družino;
11. sprememba obsega kmetijskih zemljišč na kmetijskem gospodarstvu, vrste dejanske rabe ali načina kmetovanja neodvisno od upravičenca.

(2) V predpisih iz 43. člena tega zakona se za primer višje sile ali izjemne okoliščine določijo pogoji glede upravičenj, vračilo sredstev in uporaba upravnih sankcij.

(3) O primerih višje sile ali izjemne okoliščine se agencijo pisno obvesti v 15 delovnih dneh od dneva, ko je upravičenec to zmožen storiti, priložijo pa se tudi ustrezni dokazi.

(4) Če lahko agencija s svojimi kontrolnimi sistemi, zlasti s sistemom za spremljanje površin ali drugim sistemom za samodejno ugotavljanje dejanskega stanja, zazna okoliščine, ki kažejo na nastanek primera višje sile ali izjemne okoliščine, po uradni dolžnosti izvede postopek ugotavljanja višje sile ali izjemne okoliščine in v primeru ugotovljene višje sile ali izjemne okoliščine o tem obvesti upravičenca v skladu s prvo alinejo tretjega odstavka 77. člena tega zakona.

(5) Šteje se, da upravičenec uveljavlja višjo silo ali izjemno okoliščino, če ugotovitvi višje sile ali izjemne okoliščine ne nasprotuje na način in v roku iz druge alineje tretjega odstavka 77. člena tega zakona.

(6) O višji sili ali izjemni okoliščini agencija odloči z odločbo.

81. člen

(informativna odločba)

- (1) Za ukrepe kmetijske politike se odločbe izdajo na podlagi podatkov iz uradnih evidenc, če je za posamezni ukrep tako določeno s predpisom iz 43. člena tega zakona.
- (2) V primerih iz prejšnjega odstavka agencija izda informativno odločbo.
- (3) Ne glede na prejšnji odstavek agencija izda zavrnjeno odločbo, če ugotovi, da je podatek v uradno evidenco iz prvega odstavka tega člena vnesen na podlagi vloge stranke, ta pa ne izpolnjuje pogojev za izdajo informativne odločbe.
- (4) Če stranka ugotovi, da je izračun v informativni odločbi iz drugega odstavka tega člena nepravilen, lahko v 15 dneh od vročitve odločbe vloži ugovor. Agencija preveri navedbe stranke in izda odločbo.
- (5) Če stranka zoper odločbo ne ugovarja ali ne poda izjave o odpovedi pravice v skladu s osmim odstavkom tega člena, velja informativna odločba za dokončno odločbo. V tem primeru se šteje, da se je stranka odpovedala pritožbi.
- (6) Stranka lahko v 15 dneh od vročitve odločbe iz četrtega odstavka tega člena vloži pritožbo. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.
- (7) Odločbe in sklepi iz tega člena se vročajo v skladu z 83. členom tega zakona.
- (8) Stranka lahko v roku 15 dni od prejema informativne odločbe poda nepreklicno pisno izjavo, da se odpoveduje pravici iz informativne odločbe. Agencija v tem primeru izda odločbo o odpovedi pravici in stranki naloži vračilo morebitnih prejetih izplačil iz tega naslova.
- (9) Kadar agencija izda informativno odločbo iz tega člena, pozivanje stranke k izpolnitvi pogoja iz 72. člena tega zakona ni potrebno.

82. člen

(učinki prenosa kmetijskega gospodarstva na pravice in obveznosti iz naslova ukrepov kmetijske politike)

- (1) Ob prenosu kmetijskega gospodarstva v skladu s prvim odstavkom 19. člena tega zakona vse pravice, obveznosti in upravne sankcije, ki se nanašajo na ukrepe kmetijske politike, preidejo na novega nosilca, če izpolnjuje pogoje oziroma obveznosti iz predpisa iz 43. člena tega zakona.
- (2) Ne glede na prvi odstavek tega člena pri ukrepih kmetijske politike, ki so vezani na površino oziroma žival, in so obveznosti večletne, v primeru prenosa kmetijskega gospodarstva, celotnega zemljišča oziroma dela zemljišča v obdobju trajanja obveznosti, obveznost ali njen del, ki ustreza prenesenemu zemljišču, za preostanek obdobja prevzame novi nosilec, če s tem v zvezi izrazi voljo, sicer pa obveznost preneha veljati in se od prejšnjega nosilca ne zahteva vračila sredstev za obdobje, v katerem je obveznost veljala.
- (3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ob prenosu kmetijskega gospodarstva zaradi smrti nosilca v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 19. člena tega zakona vse pravice, obveznosti in upravne sankcije, ki se nanašajo na ukrepe kmetijske politike, preidejo na novega nosilca, če izpolnjuje pogoje oziroma obveznosti, ki se za primer prenosa kmetijskega gospodarstva zaradi smrti nosilca določijo s predpisom iz 43. člena tega zakona.
- (4) Novi nosilec iz prvega in četrtega odstavka tega člena po vloženi vlogi za ukrepe kmetijske politike oziroma po izdani odločbi o pravici do sredstev iz naslova ukrepa kmetijske politike vloži vlogo za plačilo

pomoči, podpore ali vlogo za spremembo obveznosti iz odločbe o pravici do sredstev in predloži dokaze o izpolnjevanju pogojev oziroma obveznosti iz predpisa iz 43. člena tega zakona.

(5) O vlogi iz prejšnjega odstavka agencija odloči z odločbo o pravicah, obveznostih in upravnih sankcijah.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena ima obveznost vračila sredstev nosilec, na katerega se glasi odločba o vračilu sredstev.

83. člen

(vročitev)

(1) Odločbe in sklepi organa prve stopnje s področja ukrepov kmetijske politike, razen odločb o vračilu sredstev, in posamični akti iz naslova vodenja evidence imetnic ali imetnikov (v nadaljnjem besedilu: imetnik) rejnih živali in evidence rejnih živali, se vročajo z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 20. dan od dneva odpreme, pri čemer se kot datum odpreme šteje datum izdaje odločbe.

(2) Stranka lahko pisno obvesti pristojni organ prve stopnje, da odločbe ali sklepa ni prejela, v roku 30 dni od datuma, do katerega morajo biti izdane odločbe za posamezen ukrep. Datum je določen v predpisih iz 43. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ prve stopnje stranki v primerih iz prejšnjega odstavka odločbo ali sklep vroči z osebno vročitvijo.

84. člen

(oblika pritožbe)

Pritožba se vložijo pisno.

85. člen

(nesuspendivni učinek pritožbe)

Pritožba zoper odločbo iz naslova ukrepov kmetijske politike, pritožba zoper odločbo o izbrisu zemljišč iz RKG in pritožba zoper odločbo o zasegu varščine ne zadrži njene izvršitve.

86. člen

(rok organa za odstop pritožbe)

Rok, v katerem mora pristojni organ prve stopnje odstopiti pritožbo z dokumenti, ki se tičejo zadeve, pristojnemu organu druge stopnje potem, ko preveri, ali je vložena pritožba pravočasna, dovoljena in ali jo je vložila upravičena oseba, pa izpodbijane odločbe ne nadomesti z novo odločbo, je štiri mesece od prejema pritožbe.

87. člen

(rok organa druge stopnje za izdajo odločbe)

(1) Rok, v katerem mora pristojni organ izdati odločbo na drugi stopnji, začne teči od dneva, ko prejme popolno pritožbo in dokumente, ki se tičejo zadeve.

(2) Če o pritožbi stranke ni odločeno v šestih mesecih od vložitve pritožbe, lahko stranka postopa po določbah zakona, ki ureja upravni spor.

88. člen

(upravna sankcija)

(1) Agencija odloči o upravnih sankcijah zaradi neizpolnitve ali kršitev obveznosti v skladu s predpisi Unije in tem zakonom.

(2) Upravna sankcija se deli na upravni ukrep in upravno kazen.

89. člen

(upravni ukrep)

(2) Upravni ukrep je:

– delna ali celotna zavrnitev vloge ali zahtevka za izplačilo sredstev;

– vračilo sredstev.

(2) Delna ali celotna zavrnitev vloge ali zahtevka za izplačilo sredstev iz prve alineje prejšnjega odstavka pomeni zavrnitev vloge ali zahtevka oziroma dela vloge ali zahtevka, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev, pri čemer v primeru delne zavrnitve ne pride do zmanjšanja odobrenega dela vloge ali zahtevka.

(3) Vračilo sredstev iz druge alineje prvega odstavka tega člena pomeni vračilo neupravičeno izplačanih sredstev največ do višine sredstev, ki so bila v isti upravni zadevi upravičencu že izplačana. V primeru zamude z vračilom se upravičencu zaračunajo tudi zakonske zamudne obresti.

90. člen

(upravna kazen)

(1) Upravna kazen je:

1. znižanje odobrenega zneska;

2. znižanje odobrenega zneska v celoti;

3. vračilo sredstev;

4. izključitev iz ukrepa;

5. izguba pravice do izplačila sredstev na podlagi odločbe o pravici do sredstev.

(2) Znižanje odobrenega zneska iz 1. točke prejšnjega odstavka pomeni upravno kazen, s katero se stranki poleg upravnega ukrepa iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena, za izplačilo zavrne tudi določen del vloge ali zahtevka, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(3) Znižanje odobrenega zneska v celoti iz 2. točke prvega odstavka tega člena pomeni zavrnitev celotne vloge ali zahtevka, ki izpolnjuje predpisane pogoje, čeprav se ugotovljena nepravilnost ali kršitev nanaša na neupravičeni del vloge ali zahtevka, še zlasti v primeru umetno ustvarjenih pogojev, namerne prijave neupravičenih stroškov, uporabe prirejene dokumentacije, prepreditve ali onemogočanje izvedbe vseh vrst pregledov.

(4) Vračilo sredstev iz 3. točke prvega odstavka tega člena pomeni vračilo izplačanih sredstev največ do višine sredstev, ki so bila v isti upravni zadevi upravičencu že izplačana. V primeru zamude z vračilom se upravičencu zaračunajo tudi zakonske zamudne obresti.

(5) Izključitev iz ukrepa iz 4. točke prvega odstavka tega člena pomeni izključitev upravičenca iz možnosti kandidiranja na enega ali več ukrepov kmetijske politike, za največ 5 pet koledarskih let od izreka upravne kazni.

91. člen

(neizpolnitev ali kršitev obveznosti)

(1) Če stranka predloži lažne podatke ali če podatkov, pomembnih za odločitev, zaradi malomarnosti ne razkrije, pristojni organ vlogo ali zahtevek zavrne.

(2) Če stranka stori kršitev, zaradi katere je onemogočeno doseganje ciljev ukrepa, kot na primer uporaba sredstev v nasprotju z namenom, za katerega so bila dodeljena in, razen v primeru višje sile, nedokončanje projekta, se stranki izda odločba, s katero se zahteva vračilo izplačanih sredstev in določi rok vračila izplačanih sredstev. Pritožba zoper tako odločbo ne zadrži izvršitve. Če stranka teh sredstev ne vrne v roku, določenem s to odločbo, se ji zaračunajo zakonite zamudne obresti.

(3) Če stranka prepreči izvedbo pregleda na kraju samem tako, da pregleda ne dovoli ali ga ne omogoči, pristojni organ vlogo ali zahtevek zavrne in zahteva vračilo izplačanih sredstev v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) V primerih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se stranko izključi iz istega ukrepa za pet koledarskih let od izreka upravne kazni.

(5) V primeru neizpolnjevanja drugih obveznosti, ki izhajajo iz pravice do sredstev, se stranki določijo upravne sankcije iz 88., 89. in 90. člena tega zakona v skladu s predpisom iz 43. člena tega zakona. V predpisu iz 43. člena tega zakona se lahko določi, da se upravna sankcija za kršitev določenih obveznosti lahko uporabi šele po prehodnem opozorilu stranki, da bo taka sankcija uporabljena, če v določenem roku ne bo odpravila kršitve obveznosti ali bo ponovila kršitev obveznosti iz odločbe o pravici do sredstev.

(6) Ne glede na drugi, tretji in peti odstavek tega člena se v primeru neizpolnjevanja ali kršitev obveznosti stranki ne izda odločba o vračilu sredstev oziroma se ji ne določijo upravne kazni, če:

- je neizpolnjevanje ali kršitev obveznosti posledica napake pristojnega ali drugega organa in kadar ni razumno pričakovati, da bi stranka napako lahko odkrila;
- stranka dokaže, da ni kriva za neizpolnjevanje ali kršitev obveznosti ali kadar se pristojni organ drugače prepriča, da stranka ni kriva za neizpolnjevanje ali kršitev obveznosti.

92. člen

(namerna neskladnost s pravili za dodelitev ali izplačilo sredstev)

- (1) Za namen preverjanja spoštovanja pravil pogojenosti, socialne pogojenosti ter drugih pravil za dodelitev ali izplačilo sredstev iz naslova kmetijskih politik se za namerno neskladnost šteje neskladnost, pri kateri iz okoliščin očitno izhaja, da se je zavezanec zavedal, da bo imelo njegovo ravnanje ali opustitev za posledico neskladnost, vendar pa je vseeno hotel nastanek te posledice ali je vsaj privolil v nastanek te posledice.
- (2) Vlada s predpisom iz 43. člena tega zakona določi ukrepe kmetijske politike, kjer se ugotavlja namerna neskladnost, in upravne sankcije iz 88., 89. in 90. člena tega zakona.
- (3) Če zavezanec, v okviru pravil pogojenosti ali socialne pogojenosti, ponovi neskladnost, za katero mu je agencija dvakrat v treh zaporednih letih določila upravno sankcijo, se ta neskladnost šteje za namerno neskladnost v skladu s tretjim odstavkom 9. člena Uredbe 2022/1172/EU.

93. člen

(posebni primeri odprave odločbe prve stopnje)

- (1) Kadar je odločba izdelana samodejno z uporabo informacijskega sistema in je v njej nepravilno ugotovljeno dejansko stanje ali napačno uporabljen materialni predpis, agencija v enem letu po vročitvi odločbe stranki tako odločbo odpravi in izda novo odločbo. Kot datum izdaje nove odločbe se šteje datum na odločbi.
- (2) Kadar pristojni organ na podlagi dokončnega poročila ali drugega končnega akta pristojnega nadzornega ali revizijskega organa ugotovi, da so bila sredstva dodeljena ali izplačana v nasprotju s predpisi ali predpisi niso bili v celoti pravilno uporabljeni, pristojni organ svojo odločbo v roku petih let od dokončnosti odločbe odpravi in jo nadomesti z novo odločbo.
- (3) Kadar pristojni organ ugotovi, da je v odločbi ugotovljeno dejansko stanje nepravilno ali nepopolno ugotovljeno, ker je stranka predložila lažne podatke ali ker stranka podatkov, pomembnih za odločitev, zaradi malomarnosti ni razkrila, svojo odločbo v petih letih od dokončnosti odločbe odpravi in jo nadomesti z novo odločbo.
- (4) Pristojni organ v odločbi iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da se stranka izključi iz istega ukrepa za pet koledarskih let od izreka upravne kazni.
- (5) Pristojni organ v odločbi iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena zahteva tudi vračilo izplačanih sredstev in določi rok vračila izplačanih sredstev. Če stranka teh sredstev ne vrne v roku, določenem s to odločbo, se ji zaračunajo zakonite zamudne obresti.

(6) Zoper novo odločbo po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena je dovoljena pritožba, razen v primerih, ko v skladu z določbami tega zakona zoper odpravljeno odločitev agencije pritožba ni dovoljena.

94. člen

(odprava odločbe po nadzorstveni pravici)

(1) Organ, pristojen za nadzor, lahko po nadzorstveni pravici, poleg primerov iz zakona, ki ureja upravni postopek, odpravi odločbo pod pogoji, v roku in iz razlogov, določenih v predpisu Unije ali nacionalnem predpisu, ki določa obveznost vračila strankam, kadar jim je bilo z odločbo odobrenih preveč sredstev ali upravičenj.

(2) Če predpis roka iz prejšnjega odstavka ne določa drugače, lahko pristojni organ odločbo odpravi v petih letih od vročitve odločbe.

95. člen

(enotna odločba)

(1) Kadar je pri organu druge stopnje vloženih več kot pet pritožb zoper odločbe prve stopnje ali predlogov za odpravo po nadzorstveni pravici in se pravice ali obveznosti opirajo na isto ali podobno dejansko stanje in isto pravno podlago ter pristojni organ druge stopnje ugotovi, da so pritožbe ali predlogi utemeljeni, lahko izda enotno odločbo.

(2) Z enotno odločbo organ odpravi odločbe v delu, ki je nepravilen, in vrne zadeve organu prve stopnje v ponovni postopek. Organ druge stopnje je dolžan s svojo enotno odločbo opozoriti organ prve stopnje, glede česa je treba dopolniti postopek, organ prve stopnje pa mora vseskozi ravnati po tej odločbi.

(3) Sestavni del enotne odločbe je seznam z imeni strank in njihovih zakonitih zastopnic ali zakonitih zastopnikov ali pooblaščenk ali pooblaščenecv ter označba prvostopne odločbe.

(4) Enotna odločba se pošlje organu prve stopnje, ki mora brez odlašanja, najpozneje pa v 30 dneh od prejema zadeve, izdati nove odločbe. Strankam se kopija enotne odločbe brez posebnega seznama vroči skupaj z novo odločbo. Zoper novo odločbo je dovoljena pritožba.

96. člen

(obnova postopka)

(1) Postopek, ki je končan z odločbo, zoper katero v upravnem postopku ni rednega pravnega sredstva, se poleg razlogov iz zakona, ki ureja splošni upravni postopek, obnovi tudi, če:

- odločba temelji na upravni odločbi, ki je bila pravnomočno spremenjena, razveljavljena ali odpravljena;
- če za obnovo postopka pristojni organ na podlagi pravnomočne odločbe drugega pristojnega organa izve za nova dejstva, ki bi lahko sama zase ali v zvezi z že ugotovljenimi dejstvi pripeljala do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva upoštevana v prejšnjem postopku.

(2) Stranka lahko predlaga obnovo iz vseh obnovitvenih razlogov v treh mesecih. Rok začne teči v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, v primerih iz prejšnjega odstavka pa od dneva, ko je stranka izvedela za pravnomočno odločbo.

(3) Pristojni organ lahko začne postopek obnove po uradni dolžnosti iz vseh obnovitvenih razlogov v petih mesecih. Rok začne teči v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, v primeru iz prve alineje prvega odstavka tega člena od dneva, ko je odločba postala pravnomočna, v primeru iz druge alineje prvega odstavka tega člena pa od dneva, ko je pristojni organ izvedel za pravnomočno odločbo drugega pristojnega organa.

(4) Sklep o dovolitvi obnove ali sklep o obnovi se izda skupaj z odločbo.

(5) Po preteku petih let od dokončnosti odločbe se obnova ne more več predlagati niti ne uvesti po uradni dolžnosti, razen glede obnovitvenih razlogov, za katere zakon, ki ureja splošni upravni postopek, določa daljši rok.

97. člen

(poračunavanje in vračilo neupravičeno izplačanih sredstev)

(1) Sredstva, ki jih mora stranka na podlagi izvršljive odločbe vrniti, lahko pristojni organ poračuna s sredstvi, ki stranki še niso bila izplačana, in sicer iz katerega koli ukrepa kmetijske politike, če predpisi Unije ne določajo drugače, sicer mora pristojni organ takoj zahtevati vračilo v proračun.

(2) Če stranka, ki mora vrniti sredstva, poleg glavnice dolguje tudi obresti in stroške, se ti vračunavajo tako, da se najprej odplača glavnica, nato obresti in končno stroški.

98. člen

(obročno plačilo dolga in odlog plačila)

(1) Stranka lahko pred iztekom z odločbo določenega roka za vračilo sredstev pri agenciji vloži vlogo za obročno plačilo dolga iz naslova ukrepov kmetijske politike.

(2) Najnižji skupni znesek dolga stranke, za katerega se dovoli obročno plačilo, je 500 eurov.

(3) Na podlagi vloge stranke se lahko dovoli obročno plačilo dolga v treh trimesečnih obrokih. V tem primeru se nominalni znesek dolga razdeli na tri enake dele ali obroke, pri katerih se določi tudi datum njihove zapadlosti.

(4) Če stranka zamudi s plačilom za kateri koli posamezni obrok, se dolg takoj izterja v celoti. Agencija v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo dolga, stranko opozori na posledice zamude. Zakonske zamudne obresti se obračunajo od dneva zapadlosti posameznega obroka do dneva plačila, če predpisi Unije ne določajo drugače.

(5) Vloga za obročno plačilo dolga mora biti vložena na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani agencije.

(6) Odlog plačila dolga iz naslova ukrepov skupne kmetijske politike ni mogoč.

99. člen

(neupravičeno izplačana sredstva pod določenim zneskom)

(1) O vračilu neupravičeno izplačanih sredstev ali odvzemu neutemeljeno dodeljenih upravičenj, ki ne presegajo zneska, določenega za opustitev izterjave v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije, se odločba ne izda.

(2) Če zakon iz prejšnjega odstavka ne določa najnižjega zneska, določenega za opustitev izterjave, znesek za opustitev izterjave, brez obresti, znaša 250 eurov.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se izda odločba v primeru, če:

– se zahteva vračilo neupravičenih izplačanih sredstev na podlagi odločbe, s katero se odloči o delnem ali celotnem zasegu varščine;

– v skladu s predpisi razlog, zaradi katerega bi bilo treba zahtevati vračilo podpore, v drugih postopkih vpliva na pravico do prejema podpore.

100. člen

(rok za odločitev o vračilu sredstev)

(1) Kadar je v zapisniku o pregledu na kraju samem, s pravnomočno odločbo drugega pristojnega organa, z dokončnim poročilom ali drugim končnim aktom pristojnega nadzornega ali revizijskega organa, ali z drugim dokumentom ugotovljeno, da stranka ne izpolnjuje ali krši obveznosti oziroma da so ji bila sredstva neupravičeno izplačana zaradi nepravilnosti, agencija odloči o vračilu sredstev, če ugotovi, da so za to izpolnjeni pogoji. Agencija izda odločbo za vračilo sredstev v roku 18 mesecev od datuma prejema zapisnika o pregledu na kraju samem, pravnomočne odločbe drugega pristojnega organa, dokončnega poročila ali drugega končnega akta pristojnega nadzornega ali revizijskega organa ali drugega dokumenta drugega organa ali tretje osebe oziroma od datuma nastanka drugega dokumenta agencije.

(2) Postopki v skladu s prejšnjim odstavkom se začnejo ali nadaljujejo tudi po poteku roka iz prejšnjega odstavka.

2. ODDELEK

POSTOPEK ZA IZVAJANJE UKREPOV KMETIJSKE POLITIKE NA PODLAGI JAVNEGA RAZPISA

101. člen

(uporaba postopka)

Pri izvajanju ukrepov na podlagi javnega razpisa se uporabljajo določbe 63. do 100. člena tega zakona, razen določb:

– 67. člena ter prvega, drugega in tretjega odstavka 70. člena tega zakona za vloge na podlagi odprtega javnega razpisa iz prve alineje prvega odstavka 103. člena tega zakona;

– 76., 77. in 83. člena tega zakona.

102. člen

(čas in način vložitve vloge)

(1) Če stranka vlogo pošilja po pošti, jo mora poslati s priporočeno pošiljko. Pri vlogi, ki je poslana s priporočeno pošiljko, se za čas vložitve šteje čas oddaje pošiljke na pošti. Kadar na priporočeni pošiljki čas oddaje pošiljke ni ugotovljen kljub poizvedbi na pošti, se šteje, da je vloga vložena kot zadnja na dan, ko je bila pošiljka oddana na pošti. Vloga poslana po pošti kot navadna pošiljka, se zavrže.

(2) Kadar vlogo izroči stranka neposredno pri pristojnem organu, se za čas vložitve šteje čas prejema pošiljke v glavni pisarni pristojnega organa.

(3) Vloga, ki se vloži v elektronski obliki, se šteje za vloženo takrat, ko njen sprejem samodejno evidentira informacijski sistem agencije za sprejem vlog.

(4) Če sta dve ali več vlog vloženi istočasno in je vrstni red pomemben za dodelitev sredstev, se vrstni red prispelih vlog določi na podlagi objektivnega kriterija, določenega v predpisu iz 43. člena tega zakona.

103. člen

(obliki javnih razpisov)

(1) V predpisu iz 43. člena tega zakona se določi vrsta javnega razpisa:

– odprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo po vrstnem redu oddaje vlog, ali;

– zaprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo sočasno.

(2) Vloga za posamezni javni razpis se odobri:

– v odprtih javnih razpisih: po vrstnem redu prejema popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor, če so ta določena, do porabe sredstev;

– v zaprtih javnih razpisih: na podlagi prejema popolnih vlog, ki dosežejo minimalni prag točk pri merilih za izbor po vrstnem redu od najvišje do najnižje točkovane vloge, za katero so razpisana sredstva v celoti še na voljo in izpolnjujejo predpisane pogoje.

(3) S predpisom iz 43. člena tega zakona se lahko določi, da se, ne glede na drugo alinejo prejšnjega odstavka, prva vloga na javni razpis po vrstnem redu točkovanja, ki še izpolnjuje predpisane pogoje in dosega zadostno število točk, vendar razpoložljiva sredstva ne zadoščajo več za dodelitev sredstev v celoti, lahko odobri do višine razpoložljivih sredstev, če se stranka s tem strinja in pred odobritvijo vloge na javni razpis izkaže, da bo tudi z dodelitvijo razpoložljivih sredstev izpolnjen namen, za katerega ji bodo odobrena sredstva na javnem razpisu. V predpisu iz 43. člena tega zakona se opredelijo dokazila glede izkazovanja namena dodelitve sredstev iz tega odstavka.

(4) Če gre za javni razpis iz druge alineje prvega odstavka tega člena, se sredstva na posameznem javnem razpisu lahko dodelijo po sklopih glede na kriterije, ki se določijo s predpisom iz 43. člena tega zakona. V primeru iz prejšnjega stavka se lahko ne glede na drugo alinejo drugega odstavka tega člena

odobri le ena vloga, ki je popolna, je pri ocenjevanju na podlagi meril za izbor vlog prejela najvišje število točk in izpolnjuje predpisane pogoje.

(5) Ne glede na drugo alinejo drugega odstavka tega člena se v predpisu iz 43. člena tega zakona lahko pri zaprtih javnih razpisih določi, da se sredstva razdelijo proporcionalno glede na delež doseženih točk od skupnega števila točk, glede na razpisana sredstva in glede na skupno vrednost zaprosenih sredstev.

(6) Če gre za javni razpis iz druge alineje prvega odstavka tega člena in imata po ocenitvi vlog na podlagi meril za izbor dve ali več vlog enako število točk, razpisana sredstva pa ne zadoščajo za odobritev teh vlog v celoti, se vlogam z enakim številom točk sredstva dodelijo po vrstnem redu prejema popolnih vlog do porabe sredstev.

104. člen

(odobritev vlog v okviru lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost)

Ne glede na prejšnji člen, o odobritvi vloge, ki jo na podlagi predpisov Unije, ki urejajo lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, vložijo lokalna akcijska skupina, odloča agencija v upravnem postopku, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

105. člen

(razveljavitev javnega razpisa)

(1) Javni razpis, za katerega se izkaže, da je v nasprotju s pravnimi akti Unije ali predpisi za njihovo izvrševanje, se razveljavi.

(2) Sklep o razveljavitvi javnega razpisa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Vloge, o katerih do razveljavitve javnega razpisa še ni odločeno, se s sklepom zavržejo.

106. člen

(vloga)

(1) Pri odprtem javnem razpisu se upošteva dopolnitev vloge, ne da bi bila stranka na dopolnitev pozvana, do zaprtja javnega razpisa, objavljenega na spletni strani ministrstva. Šteje se, da je bila vloga vložena takrat, ko je bila dopolnjena.

(2) Pri zaprtem javnem razpisu se upoštevajo vsebinske spremembe vlog, ki so, ne da bi bila stranka na dopolnitev pozvana, poslani do zaprtja javnega razpisa.

(3) Vloga, pri kateri obstaja sum na nepravilnost, kot to določajo predpisi Unije, ki urejajo zaščito finančnih interesov Unije, se ne obravnava sočasno z ostalimi vlogami ali po vrstnem redu oddaje vlog, sredstva, zaprosena s to vlogo, pa se štejejo za porabljena na tem javnem razpisu. Če se sum izkaže za neutemeljen, se vloga odobri, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 107. člena tega zakona. Pristojni organ sum na nepravilnosti preveri najpozneje v enem letu od vložitve popolne vloge.

(4) Uradna oseba o razlogih za sum iz prejšnjega odstavka napiše uradni zaznamek z utemeljitvijo. O obravnavi vloge po prejšnjem odstavku se stranka obvesti z obvestilom.

(5) Stranka nima pravice do vpogleda v dokumente, ki so v zvezi s postopkom razjasnjevanja suma iz tretjega odstavka tega člena, če bi njihovo razkritje škodovalo izvedbi postopka razjasnjevanja tega suma.

(6) Vloga, pri kateri je treba postopek obravnave prekiniti zaradi rešitve predhodnega vprašanja, se ne obravnava sočasno z ostalimi vlogami ali po vrstnem redu oddaje vlog, sredstva, zaprosena s to vlogo, pa se štejejo za porabljena na tem javnem razpisu.

(7) S predpisom iz 43. člena tega zakona se lahko določijo obvezne priloge, brez katerih se vloga zavrže brez pozivanja na dopolnitev, in podrobnejši postopki za obravnavo vlog.

(8) V javnem razpisu se določijo dokazila glede meril za izbor vlog, brez katerih se vloga pri posameznem merilu oceni z nič točkami brez pozivanja na dopolnitev, in podrobnejši postopek za ocenjevanje vlog.

107. člen

(odločba o pravici do sredstev)

(1) Strankam, katerih vloge izpolnjujejo predpisane pogoje iz predpisov in javnega razpisa in so za ta namen zagotovljena sredstva, pristojni organ izda odločbo o pravici do sredstev.

(2) Strankam, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prejšnjega odstavka, se izda zavrnilna odločba.

(3) Ne glede na določbo 110. člena tega zakona se s predpisom iz 43. člena tega zakona lahko določi, da se za posamezen ukrep stranki sredstva izplačajo na podlagi odločbe iz prvega odstavka tega člena.

108. člen

(sprememba obveznosti o pravici do sredstev)

(1) Po izdaji odločbe o pravici do sredstev in pred potekom roka za izpolnitev obveznosti iz predpisov, javnega razpisa in odločbe o pravici do sredstev, lahko stranka vloži obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti, določenih v odločbi o pravici do sredstev. Če bi bile tudi s spremembo obveznosti izpolnjene vse zahteve iz predpisov in javnega razpisa ter dosežen namen, za katerega je bila stranki dodeljena pravica do sredstev, pristojni organ strankinemu zahtevku za spremembo ugodí.

(2) Pristojni organ v primeru iz prejšnjega odstavka izda odločbo, s katero določi, da se spremeni obveznost.

(3) V primeru, da pristojni organ ugotovi, da ni dosežen namen iz prvega odstavka tega člena, z odločbo strankin zahtevek za spremembo obveznosti zavrne.

(4) Obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti iz prvega odstavka tega člena lahko stranka vloži dvakrat; če ima v odločbi o pravici do sredstev predvidenih več zahtevkov za izplačilo sredstev, pa največ tolikokrat, kot je v odločbi o pravici do sredstev predvidenih zahtevkov za izplačilo sredstev.

(5) Podrobnejši pogoji za spremembo obveznosti o pravici do sredstev se lahko določijo s predpisom iz 43. člena tega zakona.

109. člen

(odrek pravici do sredstev)

- (1) Če se stranka odreče pravici do sredstev iz odločbe iz prvega odstavka 107. člena tega zakona, o tem pisno obvesti pristojni organ v roku, ki se določi s predpisom iz 43. člena tega zakona, in ne sme biti krajši od 30 dni od vročitve odločbe.
- (2) Umik obvestila iz prejšnjega odstavka ni mogoč.
- (3) Pristojni organ v primeru iz prvega odstavka tega člena izda odločbo o odreku pravici do sredstev.
- (4) Pristojni organ v odločbi iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da se stranka izključi iz istega ukrepa kmetijske politike, za koledarsko leto ugotovitve in naslednje koledarsko leto.
- (5) Če so bila stranki sredstva že izplačana, pristojni organ v odločbi iz tretjega odstavka tega člena zahteva vračilo izplačanih sredstev in določi rok vračila izplačanih sredstev. Stranki se v primeru iz prejšnjega stavka zaračunajo zakonske zamudne obresti, ki tečejo od dneva izplačila sredstev.

110. člen

(zahtevek za izplačilo sredstev)

- (1) Za izplačilo sredstev, ki so bila odobrena z odločbo iz prvega odstavka 107. člena tega zakona, stranke vlagajo zahtevke, razen v primeru iz tretjega odstavka 107. člena tega zakona.
- (2) Zahtevek, ki izpolnjuje pogoje iz predpisov, javnega razpisa in odločbe o pravici do sredstev, organ odobri in sredstva izplača na strankin transakcijski račun. Nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku za izplačilo v celoti ugodeno.
- (3) Če zahtevku stranke ni v celoti ugodeno, pristojni organ o zahtevku odloči z odločbo.
- (4) Zahtevek, ki je v nasprotju z zahtevami iz predpisov, javnega razpisa ali odločbe o pravici do sredstev, organ z odločbo zavrne.
- (5) Če pristojni organ v primeru iz tretjega odstavka tega člena zavrne znesek, ki znaša do največ dva odstotka celotne vrednosti zahtevka ali zavrnen znesek ne presega 250 eurov, lahko izda odločbo s skrajšano obrazložitvijo, ki vsebuje samo kratko obrazložitev strankinega zahtevka, sklicevanje na predpise, na podlagi katerih je bilo o zahtevku odločeno, in pravni pouk. V pravnem pouku pristojni organ stranko pouči o pravici do vložitve ugovora zoper tako odločbo in posledicah, če ugovora ne vložijo, roku in organu za vložitev ugovora. Prav tako jo pouči, da bo v primeru, če ugovoru ne bo ugodeno, izdana odločba s polno obrazložitvijo.
- (6) Stranka lahko v primeru iz prejšnjega odstavka pri pristojnem organu, ki je odločil o zahtevku, vložijo ugovor v petnajstih dneh od vročitve odločbe s skrajšano obrazložitvijo. Pristojni organ preveri navedbe stranke iz ugovora in izda odločbo.
- (7) Zoper odločbo, izdano na ugovor stranke, je dopustna pritožba. Rok za vložitev pritožbe začne teči od vročitve odločbe, s katero je bilo odločeno o ugovoru stranke. Če stranka ugovora ne vložijo, postane odločba s skrajšano obrazložitvijo dokončna in pravnomočna.
- (8) Zahtevek lahko stranka kadar koli v celoti ali delno pisno umakne, razen če je pristojni organ stranko že obvestil o kakršnih koli primerih neskladnosti ali da namerava opraviti pregled na kraju samem.

(9) V predpisu iz 43. člena tega zakona se lahko določi upravna kazen v obliki znižanja izplačila sredstev v primeru, ko pristojni organ ugotovi razliko med upravičenimi in zaprošenimi sredstvi, ki jih stranka uveljavlja z zahtevkom.

111. člen

(pridobivanje podatkov zaradi kontrole)

Zaradi kontrole upravičenosti izplačil mora davčni organ na pisno zahtevo agencije v treh mesecih pridobiti in posredovati podatke iz poslovnih knjig, davčnih evidenc, knjigovodskih listin in druge dokumentacije upravičenca ali tretje osebe v zvezi z izvedbo sofinancirane dejavnosti.

IV. POGLAVJE

SISTEM ZNANJA IN INOVACIJ V KMETIJSTVU

1. ODDELEK

SKUPNE DOLOČBE

112. člen

(sistem znanja in inovacij v kmetijstvu)

(1) Sistem znanja in inovacij v kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: sistem AKIS) je organizacija in interakcija ljudi, organizacij in institucij, ki ustvarjajo, izmenjujejo in uporabljajo znanje in inovacije v kmetijstvu in na sorodnih področjih.

(2) Deležniki sistema AKIS so kmetje, raziskovalne, izobraževalne in svetovalne institucije, zasebni svetovalci, organizacije kmetov, nevladne organizacije, mreže deležnikov sistema, mediji, različna ministrstva in drugi akterji, ki znanje ustvarjajo, izmenjujejo in uporabljajo.

(3) Cilj sistema AKIS je ustvariti in upravljati inovacijski ekosistem z dobrim pretokom znanja med deležniki tega sistema ter močnimi povezavami med raziskovalno dejavnostjo in prakso.

(4) Za usklajeno delovanje sistema AKIS, sodelovanje akterjev sistema, skrb za mrežo deležnikov se določi koordinacijsko telo sistema AKIS, kot notranjo organizacijsko enoto ministrstva.

(5) Minister lahko imenuje delovne skupine za koordinacijo deležnikov po posameznih vsebinskih področjih sistema AKIS.

(6) Za izmenjavo in prenos znanja ministrstvo upravlja Portal znanja, ki je enotno okno za dostop do informacij, gradiv in rezultatov projektov za vse deležnike sistema AKIS.

2. ODDELEK

IZOBRAŽEVALNA IN RAZISKOVALNO-INOVACIJSKA DEJAVNOST V KMETIJSTVU

113. člen

(izobraževanje in usposabljanje za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja)

- (1) Ministrstvo predlaga in daje pobude za različne oblike izobraževanja in usposabljanja za potrebe kmetijstva, živilstva in podeželja.
- (2) Ministrstvo sofinancira ukrepe za vzpostavitev ugodnih razmer za izvajanje formalnega izobraževanja in usposabljanja. Vlada določi vrsto ukrepov, upravičence, pogoje, merila, postopke, finančna sredstva in kontrolni sistem za izvajanje posameznega ukrepa.

114. člen

(raziskovalno-inovacijska dejavnost v kmetijstvu)

- (1) Ministrstvo v skladu z nacionalnim programom samostojno ali v sodelovanju z drugimi organi financira ali sofinancira raziskovalne, razvojne in inovacijske projekte ter raziskovalno in razvojno infrastrukturo v okviru raziskovalnih in inovacijskih programov ter instrumentov na nacionalni ravni in na ravni Evropske unije.
- (2) Če ministrstvo sofinancira projekte in infrastrukturo iz prejšnjega odstavka v sodelovanju z drugimi organi, se takšno sofinanciranje izvede v skladu z nacionalnimi predpisi in predpisi Unije.
- (3) Vlada podrobneje določi postopek v zvezi s samostojnim financiranjem ali sofinanciranjem projektov in infrastrukture iz prvega odstavka tega člena.

115. člen

(demonstracijske kmetije)

- (1) Z namenom krepitev sistema znanja in inovacij v kmetijstvu in demonstracijskih dejavnosti se določijo demonstracijske kmetije.
- (2) Demonstracijske kmetije so kmetijska gospodarstva, na katerih se izvajajo demonstracijske dejavnosti kot so: ogledi, prikazi in preizkušanje novih praks in tehnologij, strojev in opreme v pridelavi kmetijskih rastlin, reji živali in predelavi ter prikazi ostalih storitev povezanih s kmetijstvom, za potrebe:
- izmenjave znanja med kmetovalci;
 - kmetijskega svetovanja;
 - formalnega in neformalnega izobraževanja in usposabljanja na področju kmetijstva;
 - raziskav na področju kmetijstva ter
 - ostale zainteresirane javnosti.

(3) Dejavnosti iz prejšnjega odstavka izvaja demonstracijska kmetija sama, v sodelovanju z drugimi kmetijskimi gospodarstvi ali v sodelovanju z izobraževalno, raziskovalno oziroma svetovalno organizacijo.

(4) Status demonstracijske kmetije lahko nosilec kmetijskega gospodarstva pridobi z odločbo ministrstva, če izpolnjuje naslednja pogoja:

– opravlja kmetijsko dejavnost v skladu s tem zakonom in

– zagotavlja ustrezne kadrovske, materialne, tehnične in druge pogoje za izvajanje demonstracijskih dejavnosti iz drugega odstavka tega člena.

(5) Minister predpiše podrobnejše kadrovske, materialne, tehnične in druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati demonstracijska kmetija ter način določitve naziva demonstracijske kmetije.

116. člen

(razvojno-strokovne naloge)

Ministrstvo lahko za izvajanje razvojno strokovnih nalog na področju kmetijstva in s kmetijstvom povezanih področij, kot so varstvo okolja in ohranjanje narave, zemljiška politika ter razvoj podeželja, z javnimi zavodi, ki jih je država ustanovila za opravljanje navedenih dejavnosti, sklene pogodbe za izdelavo ekonomskih in drugih analiz ter za naloge, ki so pomembne za usmerjanje in spremljanje razvoja kmetijstva, živilstva in podeželja.

3. ODDELEK

JAVNE SLUŽBE V KMETIJSTVU

117. člen

(opredelitev)

(1) Javna služba na področju kmetijstva je s tem zakonom ali z zakonom, ki ureja posamezna področja javnih služb v kmetijstvu, določena dejavnost, pri izvajanju katere ima izvajalec v javnem interesu posebne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: obveznosti javne službe).

(2) Za javne službe na področju kmetijstva se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske javne službe, če ta ali drug poseben zakon ne določa drugače.

(3) Kadar je izvajanje javne službe na področju kmetijstva povezano tudi z razmerji javno-zasebnega partnerstva, se za ta razmerja uporabljajo določbe zakona, ki ureja javno-zasebno partnerstvo.

(4) Način izvajanja posamezne javne službe na področju kmetijstva predpiše vlada v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja posamezna področja javnih služb v kmetijstvu, ter zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

(5) Za javne službe, ki se izvajajo na podlagi mednarodnih pogodb ali drugih aktov, ki jih je sprejela ali k njim pristopila Republika Slovenija, predpiše vlada način izvajanja teh javnih služb tudi v skladu s temi mednarodnimi akti.

118. člen

(obveznosti javne službe)

(1) Obveznosti javne službe na področju kmetijstva so:

- trajno in nepretrgano opravljanje dejavnosti in izvajanje storitev;
- omogočanje storitev za vsako fizično ali pravno osebo, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo po tem zakonu ali izkaže pravni interes;
- izvajanje storitev po določenem programu;
- izvajanje storitev po določeni ceni.

(2) Zakon lahko določi tudi druge obveznosti javne službe.

(3) Obveznosti posamezne javne službe se lahko podrobneje uredijo s predpisom vlade ali s koncesijskim aktom, razen če z drugimi predpisi ni določeno drugače.

(4) Če izvajalec javne službe ne zagotovi storitve javne službe osebi, kateri jo je dolžan zagotoviti, ali ne zagotovi storitev po predpisani ceni in drugih predpisanih pogojih, lahko uporabnik storitve od ministrstva zahteva, da odloči o uporabnikovi pravici z odločbo v upravnem postopku in z njo izvajalcu javne službe naloži ustrezno ravnanje.

119. člen

(izvajalci javnih služb)

(1) Javne službe na področju kmetijstva izvajajo:

- Uprava Republike Slovenije za svetovanje in razvoj kmetijstva,
- Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica),
- javni zavodi, katerih ustanoviteljica je Republika Slovenija, zbornica ali občina, ali
- se za njihovo izvajanje podeli koncesija v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

(2) Izvajalci javnih služb iz druge, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka lahko imajo enega ali več podizvajalcev.

120. člen

(izvajanje javne službe kmetijskega svetovanja)

(1) Uprava Republike Slovenije za svetovanje in razvoj kmetijstva izvaja javno službo kmetijskega svetovanja iz 132. člena tega zakona.

(2) Pri izvajanju nalog javne službe iz 132. člena tega zakona se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske javne službe.

121. člen

(izbira izvajalcev javne službe z javnim razpisom)

(1) Izvajalec javne službe na področju kmetijstva, razen izvajalca javne službe iz prejšnjega člena, se izbere z javnim razpisom za obdobje največ sedmih let.

(2) O izbiri izvajalca javne službe odloči minister z odločbo.

(3) Z izvajalcem javne službe sklene minister pogodbo, s katero se uredijo medsebojna razmerja.

122. člen

(neposredno imenovanje izvajalcev javnih služb)

(1) Ne glede na prejšnji člen javni razpis ni potreben:

– za področja javnih služb strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin in nalog genske banke ter za področje državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih, za katera so ustanovljeni javni zavodi,

– za področje javne službe strokovnih nalog v živinoreji, ki jih opravljajo javni zavodi oziroma zbornica z javnimi zavodi, katerih ustanoviteljica je.

(2) Izvajalec javne službe iz prejšnjega odstavka mora izpolnjevati naslednje pogoje:

– njegovi strateški cilji so enaki ciljem javne službe;

– pri opravljanju javne službe upošteva javni interes;

– na trgu izvaja manj kot 20 odstotkov dejavnosti, ki je predmet javne službe.

(3) Ministrstvo pozove izvajalce iz prvega odstavka tega člena k predložitvi vloge in pred imenovanjem poleg pogojev iz prejšnjega odstavka preveri tudi izpolnjevanje pogojev in usposobljenost za izvajanje javne službe iz 117., 118., 129. in 130. člena tega zakona.

(4) Če so izpolnjeni pogoji iz drugega in tretjega odstavka tega člena, minister z odločbo imenuje izvajalca javne službe za obdobje največ sedmih let in z njim sklene pogodbo, s katero se uredijo medsebojna razmerja in financiranje v določenem obdobju.

(5) Če izvajalec javne službe ne izpolnjuje več pogojev iz drugega in tretjega odstavka tega člena, minister določi rok, v katerem mora izvajalec izpolniti zahtevane pogoje. Če izvajalec teh pogojev še vedno ne izpolni, minister prekliče imenovanje. Minister prekliče imenovanje tudi v primerih hujših kršitev določb pogodbe iz prejšnjega odstavka ali goljufije.

(6) Imenovanje lahko preneha tudi sporazumno, kadar s tem soglašata minister in izvajalec javne službe.

123. člen

(financiranje javne službe)

(1) Javna služba na področju kmetijstva se financira iz:

- delnega ali celotnega plačila cene za opravljeno storitev;
- proračuna Republike Slovenije in občin;
- prispevkov v obliki javne dajatve;
- drugih virov.

(2) Republika Slovenija financira ali subvencionira posamezne storitve javne službe v kmetijstvu v skladu s programom te javne službe.

(3) Izvajalci javnih služb morajo sredstva iz proračuna Republike Slovenije za financiranje programa javnih služb nameniti le za izvajanje programa javne službe.

124. člen

(cene storitev javne službe)

(1) Uporabniki storitev javne službe na področju kmetijstva, razen javne službe iz 132. člena tega zakona, v celoti plačujejo ceno posamezne storitve, lahko pa se cene za posamezne storitve za uporabnike tudi subvencionirajo tako, da uporabniki plačujejo del cene ali da so za uporabnike storitve brezplačne.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sta izpolnjevanje in elektronska vložitev zbirne vloge brezplačna.

(3) Minister predpiše cene storitev posamezne javne službe na področju kmetijstva ter višino in vir za subvencioniranje cen iz prejšnjega odstavka v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe, in tem zakonom.

(4) Cene storitev javne službe so lahko nižje ali enake cenam primerljivih storitev na trgu.

125. člen

(financiranje javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin na področju hmeljarstva)

(1) Uporabniki javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin na področju hmeljarstva za strokovni nalogi v proizvodnji kmetijskih rastlin žlahtnjenje in tehnologija pridelave in predelave hmelja (so nosilci kmetijskih gospodarstev, vpisanih v evidenco iz tega zakona.

(2) Uporabniki iz prejšnjega odstavka so dolžni plačati prispevek za del stroškov izvajanje javne službe iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: prispevek). Preostali del sredstev, do polne vrednosti stroškov izvajanja javne službe iz prejšnjega odstavka, se financira iz proračuna Republike Slovenije.

(3) S sredstvi, zbranimi na podlagi prispevka, razpolaga izvajalec javne službe v hmeljarstvu.

(4) Osnova za prispevek je vrednost strokovnih nalog iz prvega odstavka tega člena iz letnega finančnega načrta iz drugega odstavka 127. člena tega zakona.

(5) Stopnja prispevka za javno službo iz prvega odstavka tega člena za strokovno nalogo v proizvodnji kmetijskih rastlin žlahtnjenje hmelja je 23,94 %, stopnja prispevka javno službo iz prvega odstavka tega člena za strokovno nalogo v proizvodnji kmetijskih rastlin tehnologija pridelave in predelave hmelja pa je 12,91 %.

(6) V soglasju z vlado lahko izvajalec javne službe stopnjo prispevka iz prejšnjega odstavka poviša ali zniža za največ 20 %, glede na obseg izvajanje javne službe iz prvega odstavka tega člena.

(7) Minister podrobneje predpiše način ugotavljanja višine prispevka ob upoštevanju meril iz tega člena.

126. člen

(plačilo prispevka)

(1) Izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena uporabnikom nalog javne službe iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: zavezanec za plačilo prispevka) odmerja prispevek, ga pobira in izterjuje. Za postopek izterjave se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena opravlja kot javno pooblastilo.

(3) Prispevek nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka odmeri z odločbo, izdano v upravnem postopku. O pritožbi zoper odločbo o odmeri prispevka odloča ministrstvo.

(4) Prispevek zavezanci za plačilo prispevka plačujejo na način in v roku, ki ga določi nosilec javne službe v hmeljarstvu s splošnim aktom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko na podlagi vloge zavezanca za plačilo prispevka, kateri priloži dokazila o svojih dohodkih in premoženjskem stanju, dovoli bodisi odlog plačila prispevka, bodisi plačilo v največ šestih mesečnih obrokih, bodisi določi, da se zavezancu za plačilo prispevka dolg v celoti ali deloma odpiše, če bi se z izterjavo lahko ogrozilo preživljanje zavezanca za plačilo prispevka. Natančnejše kriterije za odlog plačila, plačilo v obrokih ali odpis plačila določi izvajalec javne službe iz prvega odstavka prejšnjega člena.

127. člen

(usmeritve in cilji ter letni program dela javne službe)

(1) Vlada predpiše usmeritve in cilje javne službe v večletnem obdobju, če ni drugače določeno z drugim zakonom.

(2) Ministrstvo v skladu zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, pošlje izvajalcu javne službe izhodišča za pripravo letnega finančnega načrta in letnega programa dela javne službe.

(3) Če s posebnim predpisom ni določeno drugače, se v letnem programu dela javne službe, na katerega da soglasje ministrstvo, določi zlasti:

- vrsta in obseg storitev javne službe;
- način izvajanja storitev javne službe, skladno z določbami iz 121. in 122. člena tega zakona;
- način spremljanja rezultatov storitev javne službe;
- obseg in način financiranja ali subvencioniranja posameznih storitev javne službe.

(4) Če minister do začetka tekočega leta ne izda soglasja k letnemu programu dela in finančnemu načrtu posrednega uporabnika proračuna, se financiranje javne službe začasno nadaljuje na podlagi finančnega načrta za preteklo leto in za iste programe kot v preteklem letu. Za začasno financiranje javne službe se smiselno uporabijo določbe zakona o javnih financah v delu, ki se nanašajo na začasno financiranje države. Minister o začasnem financiranju odloči s sklepom.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se financiranje teh služb po preteku rokov za posredovanje programa dela in finančnega načrta ali v primeru, če program dela in finančni načrt nista pripravljena v skladu s posredovanimi izhodišči ministrstva, nadaljuje v obsegu, ki ga določa zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena se za javno službo kmetijskega svetovanja iz 132. člena tega zakona program dela javne službe vključi v program dela, ki ga mora organ v sestavi ministrstva pripraviti v skladu z zakonom, ki ureja državno upravo.

128. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

(1) Strokovni nadzor nad vsebino izvajanja javne službe in nadzor nad izvajanjem programa ter nadzor nad porabo javnih sredstev pri izvajanju javne službe opravlja ministrstvo.

(2) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem javne službe opravlja inšpektorat, pristojen za kmetijstvo.

(3) Ministrstvo nadzoruje delo izvajalca javne službe tako, da lahko zahteva poročila, podatke in druge dokumente v zvezi z opravljanjem dela javne službe. Za izvedbo nadzora nad izvajalcem javne službe lahko minister imenuje komisijo.

(4) Predstojnik izvajalca javne službe mora ministrstvu redno in tudi na njegovo posebno zahtevo poročati o delu javne službe.

(5) Če je za opravljanje javne službe imenovan izvajalec v skladu s 122. členom tega zakona, se javna služba izvaja v posebni notranji organizacijski enoti, razen če na trgu ne izvaja dejavnosti, ki je predmet javne službe, in:

- izvaja naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi, programom dela in finančnim načrtom, ki se sprejme v skladu z zakonom, ki ureja javne finance,
- pripravi osnutek programa dela v skladu z izhodišči, ki mu jih posreduje ministrstvo,
- ministrstvu poroča o izvajanju programa in finančnega načrta ter drugih vprašanjih, ki se nanašajo na delo javne službe,

– sodeluje z ministrstvom in drugimi izvajalci javnih služb, razvojno-strokovnih nalog ali raziskovalnega dela, če je to opredeljeno v programih dela oziroma jim je z obveznim navodilom ministra naloženo, da skupno opravijo določeno nalogo.

129. člen

(pogoji za opravljanje javne službe)

Minister lahko predpiše za posamezno javno službo na področju kmetijstva pogoje glede prostorov, opremljenosti in kadrov, ki jih mora izpolnjevati izvajalec javne službe.

130. člen

(osebe, ki izvajajo naloge javne službe)

(1) Strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe na področju kmetijstva lahko opravljajo le osebe, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo, so strokovno usposobljene za opravljanje dela na določenem delovnem mestu in izpolnjujejo druge pogoje, določene s predpisi.

(2) V izvajanje storitev javne službe na področju kmetijstva je lahko vključen pripravnik. Pripravnik je oseba, ki prvič sklene delovno razmerje, ki ustreza njegovi smeri in stopnji strokovne izobrazbe ter se usposablja za samostojno delo. Pripravnik se sprejme v delovno razmerje za določen čas trajanja pripravniške dobe.

(3) Podrobnejše pogoje glede strokovne izobrazbe in drugih zahtev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko opravlja strokovno delo pri izvajanju javne službe na področju kmetijstva, predpiše minister.

(4) Oseba, ki opravlja strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe v neposrednem stiku z uporabniki storitev javne službe, mora obvladati in uporabljati slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti.

(5) Osebi, ki pri opravljanju strokovnega dela v okviru izvajanja storitev javne službe pride v stik z okuženo živaljo, rastlino ali drugimi predmeti, s katerimi se lahko prenese kužno obolenje ali zastrupitev, se prizna morebitna okužba s to boleznijo za poklicno obolenje, če gre za dokazano trajno obolenje zaradi stika s to živaljo, rastlino ali drugimi predmeti.

131. člen

(področja javnih služb in podporne naloge)

(1) Javne službe na področju kmetijstva po tem zakonu so:

1. kmetijsko svetovanje;
2. strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin;
3. strokovne naloge v živinoreji;

4. naloge ohranjanja in trajnostne rabe genskih virov za prehrano in kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: naloge genske banke);

5. državna javna služba na osuševalnih in namakalnih sistemih;

6. svetovanje v čebelarstvu.

(2) Javne službe na področju kmetijstva lahko vključujejo tudi naslednje podporne naloge: strokovno-tehnično koordinacijo, administrativno-tehnične naloge in usposabljanje zaposlenih, ki izvajajo javno službo, mednarodno sodelovanje ter druge tehnične in organizacijske naloge, ki so potrebne za izvedbo teh javnih služb.

132. člen

(kmetijsko svetovanje)

Naloge na področju kmetijskega svetovanja so:

– svetovanje v zvezi s tehnološkim, gospodarskim in okoljevarstvenim področjem opravljanja kmetijske dejavnosti in dopolnilne dejavnosti na kmetiji;

– svetovanje in pomoč pri izdelavi razvojnih načrtov za kmetijska gospodarstva;

– svetovanje in pomoč pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike in drugih za kmetijstvo in razvoj podeželja pomembnih politik, vključno z izpolnjevanjem in elektronsko vložitvijo zbirne vloge;

– svetovanje in pomoč pri organizaciji in delovanju rejskih organizacij, organizacij pridelovalcev in drugih oblik proizvodnega združevanja kmetijskih pridelovalcev;

– svetovanje na področju kmetijskih in s kmetijstvom povezanih predpisov.

– svetovanje o varstvu pri delu na kmetijskem gospodarstvu;

– organizacijo strokovno pospeševalnih in promocijskih dogodkov ter prireditev;

– svetovanje v zvezi s pridobitvijo usposobljenosti na področju kmetijstva in s kmetijstvom povezanih področij;

– izdelavo in posodobitve katalogov stroškov in kalkulacij;

– sodelovanje z drugimi ministrstvi in izvajalci javnih služb, razvojno-strokovnih nalog ali raziskovalnega dela ter z organizacijami, katerih delo se nanaša na delovanje javne službe kmetijskega svetovanja v Republiki Sloveniji in tujini;

– sodelovanje v strokovnih delovnih skupinah in v strokovnih odborih za posamezna področja v kmetijstvu;

– ocenjevanje povprečnih pridelkov kmetijskih rastlin za potrebe Statističnega urad Republike Slovenije;

– druge naloge po navodilu ministrstva.

133. člen

(strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin)

(1) Strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin so:

1. selekcija;
2. žlahtnjenje;
3. introdukcija;
4. rajonizacija sort kmetijskih rastlin;
5. zagotavljanje izhodiščnega razmnoževalnega materiala kmetijskih rastlin;
6. tehnologija pridelave;
7. ugotavljanje vrednosti kmetijskih rastlin za predelavo.

(2) Večletni vsebinski program strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin potrdi minister.

(3) Strokovne naloge iz prvega odstavka tega člena se lahko opravljajo po področjih oziroma načinih proizvodnje kmetijskih rastlin v skladu z večletnim vsebinskim programom iz prejšnjega odstavka.

134. člen

(strokovne naloge v živinoreji)

(1) Strokovne naloge v živinoreji se izvajajo za govedo, ovce, koze, prašiče, enoprste kopitarje ter čebele in so:

1. reprodukcija;
2. selekcija;
3. ocenjevanje genetske vrednosti;
4. ugotavljanje proizvodnih in neproizvodnih lastnostih;
5. rodovništvo;
6. razvojne naloge s področja izvajanja strokovnih nalog v živinoreji;
7. širjenje genetskega napredka.

(2) Strokovne naloge iz prejšnjega odstavka se opravljajo za živali vključene v rejske programe, ki jih je na območju Republike Slovenije odobril pristojni organ v skladu z zakonom, ki ureja živinorejo in Uredbo (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta o zootehniških in genealoških pogojih za rejo, trgovino s čistopasemskimi živalmi, hibridnimi plemenskimi prašiči in njihovim zarodnim materialom ter njihov vstop v Unijo ter o spremembi Uredbe (EU) št. 652/2014, direktiv Sveta 89/608/EGS in 90/425/EGS ter razveljavitvi določenih aktov na področju reje živali.

135. člen

(naloge ohranjanja in trajnostne rabe genskih virov v kmetijstvu in prehrani)

(1) Z namenom ohranjanja biotske raznovrstnosti se v rastlinski genski banki in genski banki v živinoreji izvajajo naloge ohranjanja in trajnostne rabe genskih virov v kmetijstvu in prehrani, ki so:

- zbiranje, evidentiranje in ohranjanje avtohtonega genskega materiala, vključno z lokalnimi in opuščeniimi lokalnimi sortami kmetijskih rastlin in pasmami živali;
- opisovanje in vrednotenje zbranega genskega materiala po mednarodnih deskriptorjih;
- razmnoževanje in zagotavljanje trajnostne rabe genskega materiala;
- druge naloge ohranjanja in trajnostne rabe genskih virov v kmetijstvu in prehrani.

(2) Večletni program varstva biotske raznovrstnosti v živinoreji potrdi minister.

(3) Večletni program za ohranjanje in trajnostno rabo rastlinskih genskih virov potrdi minister.

(4) Minister predpiše podrobnejša merila, postopke in metode za ohranjanje in trajnostno rabo genskih virov za prehrano in kmetijstvo v skladu z večletnima vsebinskima programoma iz prejšnjega odstavka.

136. člen

(naloge na področju osuševalnih in namakalnih sistemih)

(1) Pristojnosti državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih so:

- upravljanje in vzdrževanje osuševalnih sistemov, razen če se primarna odvodnja osuševalnega sistema prenese na lokalno skupnost ali osuševalno zadrugo, in
- upravljanje, vzdrževanje in delovanje državnih namakalnih sistemov.

(2) Naloge državne javne službe na osuševalnih in namakalnih sistemih so:

- načrtovanje in izvajanje upravljanja;
- izvedba vzdrževanja in nadzor nad izvedbo vzdrževalnih del;
- posodabljanje podatkov za vodenje evidenc na področju osuševalnih in namakalnih sistemov;
- dajanje strokovnih mnenj ministrstvu v postopkih poseganja v prostor na osuševalnih in namakalnih sistemih, ki so predmet te javne službe;
- druge naloge, povezane z upravljanjem, vzdrževanjem in delovanjem osuševalnih in namakalnih sistemov.

137. člen

(svetovanje v čebelarstvu)

Naloge svetovanja v čebelarstvu so:

1. svetovanje na področju tehnologije, ekonomike in varne hrane;
2. svetovanje pri izdelavi razvojnih načrtov čebelarstva;
3. svetovanje pri uveljavljanju ukrepov skupne kmetijske politike s področja čebelarstva;
4. svetovanje pri organizaciji in delovanju organizacij proizvajalcev iz tega zakona ali skupin proizvajalcev iz tega zakona;
5. svetovanje pri pripravi predpisov s področja čebelarstva;
6. sodelovanje pri pripravi razvojnih programov v čebelarstvu;
7. ozaveščanje mladine in širše javnosti o pomenu čebelarstva;
8. spremljanje in napovedi medenja v čebelarstvu;
9. vodenje katastra čebelje paše;
10. druge svetovalne naloge v čebelarstvu.

V. POGLAVJE

CERTIFICIRANJE PRIDELKA HMELJA IN HMELJNIH PROIZVODOV

138. člen

(organizacija za kontrolo in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov)

(1) Organizacija za kontrolo in certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: organizacija za certificiranje hmelja) je pristojni organ za certificiranje v skladu predpisi Unije, ki urejajo certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov.

(2) Za priznanje organizacija za certificiranje hmelja mora vlagatelj vložiti vlogo na Upravo Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: UVHVVR), z dokazili o izpolnjevanju tehničnih in organizacijskih pogojev iz tega člena. Kadar predpisi Unije tako določajo, mora organizacija k vlogi predložiti akreditacijsko listino, ki jo je izdala Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij.

(3) O vlogi iz prejšnjega odstavka odloči predstojnik UVHVVR z odločbo. Medsebojna razmerja med UVHVVR in organizacijo za kontrolo in certificiranje se uredijo s pogodbo.

(4) Če organizacija iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, predstojnik Uprave izda odločbo o prenehanju opravljanja kontrole in certificiranja kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev.

(5) Minister predpiše tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za kontrolo in certificiranje kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev, če niso določeni s predpisi Unije.

139. člen

(certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov)

- (1) Certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov se izvaja v skladu s predpisi Unije, ki urejajo certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov.
- (2) Organizacija za certificiranje hmelja poleg certificiranja pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov iz prejšnjega člena kot javno pooblastilo opravlja še naslednje naloge:
- odobri in kontrolira centre za certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: center za certificiranje hmelja);
 - imenuje osebe, ki izvajajo certificiranje pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: oseba, ki izvaja certificiranje hmelja);
 - vodi evidenci iz tega zakona.
- (3) Organizacija za certificiranje hmelja odobri centre za certificiranje hmelja iz prve alineje prejšnjega odstavka na podlagi vloge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki izpolnjuje organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje. Odobritev se odvzame, če center za certificiranje hmelja ne izpolnjuje več organizacijskih, tehničnih in kadrovskih pogojev, če ravna v nasprotju s predpisi ali na zahtevo centra za certificiranje hmelja, kar ugotovi organizacija za certificiranje hmelja z odločbo.
- (4) Organizacija za certificiranje hmelja na podlagi vloge centra za certificiranje hmelja z odločbo imenuje osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja, če osebe izpolnjujejo predpisane pogoje glede usposobljenosti. Imenovanje se odvzame, če oseba ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, če ravna v nasprotju s predpisi ali na zahtevo te osebe, kar ugotovi organizacija za certificiranje hmelja z odločbo.
- (5) Če je organizacija za certificiranje hmelja hkrati pridelovalec hmelja, izvede certificiranje njenega pridelka hmelja vsako leto drug center za certificiranje hmelja, v prisotnosti pristojne inšpekcijske službe.
- (6) Če je center za certificiranje hmelja hkrati pridelovalec hmelja, izvede certificiranje njegovega pridelka hmelja vsako leto drugi center za certificiranje hmelja.
- (7) Oseba, ki izvaja certificiranje hmelja, ne sme opravljati posameznih opravil v postopku certificiranja pridelka hmelja, ki ga je pridelala kmetija, na kateri je vpisan kot nosilec ali član kmetije, ali pa so ga pridelali sorodniki v ravni črti ali sorodniki v stranski črti do vključenega drugega kolena.
- (8) Ceno certificiranja pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov nosijo pridelovalci hmelja, stroške odobritve centrov za certificiranje hmelja pa centri za certificiranje hmelja.
- (9) Minister predpiše organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje za centre za certificiranje hmelja, pogoje glede usposobljenosti za osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja, podrobnejše določbe glede postopkov za odobritev ali odvzem odobritve centrov za certificiranje hmelja in imenovanje oseb, ki izvajajo certificiranje hmelja in način oblikovanja cene certificiranja pridelkov hmelja in hmeljnih proizvodov ter stroškov odobritve centrov za certificiranje hmelja.

VI. POGLAVJE

SPREMLJANJE PODNEBNIH SPREMEMB IN TAL V KMETIJSTVU

1. ODDELEK

BLAŽENJE IN PRILAGAJANJE PODNEBNIM SPREMEMBAM V KMETIJSTVU

140. člen

(emisije in odvzemi toplogrednih plinov v kmetijstvu v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč)

(1) Ministrstvo za namen izvajanja predpisov Unije, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč, spremlja:

1. vsebnost organske snovi v tleh;
2. odmrlo nadzemno biomaso;
3. lesno biomaso;
4. fizikalno-kemijske lastnosti tal v kmetijskih rabah, ki se nanašajo na:
 - a) suho snov,
 - b) vsebnost vode,
 - c) pH,
 - č) skupni dušik,
 - d) organski ogljik,
 - e) teksturo tal (delež peska, melja, gline) in
 - f) navidezno specifično težo ter
5. način rabe kmetijskih zemljišč, ki so kmetijska zemljišča v skladu s 182. členom tega zakona.

(2) Ministrstvo je pristojno tudi za:

- a) zbiranje in analiziranje podatkov iz prejšnjega odstavka,
- b) spremljanje, svetovanje, zbiranje in analiziranje podatkov iz ukrepov na kmetijskih zemljiščih, ki ohranjajo ali povečujejo vsebnost organske snovi v tleh,
- c) pripravo poročil, informacij in drugih aktivnosti za izvajanje predpisov Unije, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč,
- č) spremljanje dinamike zaloge ogljika v kmetijskih zemljiščih,
- d) izboljšanje kakovosti prostorskih podatkov o rabi in spremembi rabe kmetijskih zemljišč,
- e) redno spremljanje in poročanje o izvajanju ukrepov iz NEPN ali drugih nacionalnih dokumentov na področju vsebin iz tega člena v skladu s Podnebnim zakonom in
- f) sodelovanje pri pripravi poročila o blaženju podnebnih sprememb iz Podnebnega zakona za področje kmetijstva.

(3) Način in pogostost vzorčenja, kriterije za vzorčenje tal, nadzemne in lesne biomase na kmetijskih zemljiščih, parametre in metode laboratorijskih analiz, zagotavljanje kakovosti vzorčenja in način vodenja rezultatov analiz v zbirki podatkov iz tega zakona predpiše minister.

(4) Naloge iz prvega in drugega odstavka tega člena se izvajajo kot javno pooblastilo.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena,
- je ustrezno tehnično opremljena,
- ima laboratorij, akreditiran v skladu z evropskimi in mednarodnimi priznanimi standardi, za izvajanje analiz iz drugega odstavka tega člena,
- ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra in
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje na področju emisij in odvzemov toplogrednih plinov ter poznavanje zahtev za potrebe poročanja v skladu s predpisi Unije, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč in spremembo rabe zemljišč. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz četrtega odstavka tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje deset let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in način oblikovanja cene predpiše minister.

(9) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(10) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

141. člen

(izdelava ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo za izvajanje predpisov Unije, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov ter za izvajanje ukrepov kmetijske politike zbira in obdeluje podatke, potrebne za oceno uspešnosti teh ukrepov na področju zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in za nekatera druga onesnaževala zraka v kmetijstvu.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila iz tega člena so:

1. priprava ocene prispevka ukrepov kmetijske politike k zmanjšanju neposrednih in posrednih emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva, po virih in sektorjih;

2. izboljševanje metod za oceno ukrepov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;
3. pridobivanje specifičnih podatkov za oceno emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;
4. interpretacija trendov emisij in priprava podatkov o emisijah toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva za vnos v zbirko podatkov iz 172. člena tega zakona;
5. izvajanje usposabljanj, prispevek k poročanju na nacionalni in mednarodni ravni ter informiranje javnosti na področju emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;
6. priprava poročil o opravljenih aktivnostih na področju zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva;
7. proučevanje in uvajanje metod za neposredno in posredno merjenje emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu;
8. redno spremljanje in poročanje o izvajanju sprejetih ukrepov iz NEPN ali drugih nacionalnih dokumentov za vsebine iz tega člena v kmetijstvu in
9. sodelovanje pri pripravi poročila o blaženju podnebnih sprememb iz Podnebnega zakona za področje kmetijstva.

(4) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami rastlinske pridelave in živinoreje;
- ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije in izbrisa iz registra ter
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(5) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila iz tega člena na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka iz kmetijstva ter poznavanje metodike za potrebe poročanja o emisijah v skladu s predpisi Unije. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(6) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje deset let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(7) Podrobnejše pogoje iz četrtega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila iz tega člena, in način oblikovanja cene storitev iz tega člena predpiše minister.

(8) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, ki so določeni s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

142. člen

(spremljanje energije v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo za izvajanje predpisov Unije, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov ter za izvajanje ukrepov kmetijske politike, spremlja porabo energije in proizvodnjo energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: OVE) v kmetijstvu.

(2) Za namen spremljanja porabe energije in proizvodnje OVE v kmetijstvu ministrstvo:

1. obdeluje podatke, potrebne za izdelavo ocene porabe energije v kmetijstvu,
2. obdeluje podatke, potrebne za izdelavo ocene proizvodnje OVE na kmetijskih gospodarstvih,
3. pripravlja ocene prispevka ukrepov kmetijske politike k ciljem Unije na področju energetske trajnosti in učinkovitosti ter razvija in izboljšuje metode za presojo učinkovitosti ukrepov kmetijske politike na področju porabe in proizvodnje OVE v kmetijstvu po virih energije in kmetijskih panogah,
4. spremlja in analizira trende porabe energije v kmetijstvu in proizvodnjo OVE v kmetijstvu,
5. redno spremlja in poroča o izvajanju ukrepov iz NEPN ali drugih nacionalnih dokumentov na področju vsebin iz tega člena v kmetijstvu,
6. zbira in obdeluje podatke pilotnih projektov na področju agrofotovoltaike in drugih pilotnih projektov, ki se izvajajo na kmetijskih zemljiščih, v skladu z zakonom, ki ureja uvajanje naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, z namenom ocene ustreznosti tehnologij, ki se za ta namen uporabljajo v kmetijstvu ter
7. pripravlja poročila in informira javnost na nacionalni in mednarodni ravni.

(3) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(4) Podrobnejšo opredelitev parametrov za izračun energije in proizvodnje OVE v kmetijstvu, način merjenja energije v kmetijstvu, vzorčenja ter način izvajanja drugega odstavka tega člena predpiše minister.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki skupaj z najmanj eno drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami s področja energetike in poznavanjem kmetijske dejavnosti ter graditve objektov;
- ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije in izbrisa iz registra ter
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila iz tega člena na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja spremljanja energije v kmetijstvu, energetske učinkovitosti in OVE, ki se porablja v kmetijstvu, ter poznavanje metodike za potrebe poročanja v skladu s predpisi Unije. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(7) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje deset let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila iz tega člena, predpiše minister.

(9) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, ki so določeni s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

143. člen

(prilagajanje kmetijstva podnebnim spremembam)

(1) Namen prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam je zmanjšati podnebna tveganja ter možnih neugodnih posledic in škod v kmetijstvu zaradi trenutnih in pričakovanih vplivov podnebnih sprememb, in sicer na način, ki je stroškovno učinkovit ali upošteva možne koristi ter vključuje na naravi temelječe rešitve za prilagajanje, kjer je to mogoče.

(2) Cilj prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam je načrtno zmanjševanje ranljivosti in izpostavljenosti kmetijstva podnebnim spremembam, krepitev sposobnosti prilagajanja in odpornosti kmetijstva proti podnebnim spremembam ter s tem zagotavljanje stabilnih pogojev za zagotavljanje prehranske varnosti ter uresničevanje okoljsko-podnebnih in drugih funkcij kmetijstva.

(3) Za doseganje ciljev na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam ministrstvo na podlagi tega in Podnebnega zakona izvaja naslednje naloge:

1. načrtuje in izvaja ukrepe kmetijske politike za doseganje ciljev prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

2. pripravi in posodablja oceno podnebne ranljivosti in tveganj za kmetijstvo ter pripravlja predloge za izboljšavo metode za oceno podnebne ranljivosti in tveganj za kmetijstvo, kot tudi predloge ukrepov kmetijske politike na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam na podlagi teh ocen;

3. pripravi in posodablja cilje in usmeritve prilagajanja kmetijstva na podnebne spremembe za strategijo prilagajanja podnebnim spremembam iz Podnebnega zakona za področje kmetijstva;

4. sodeluje pri pripravi strategije prilagajanja podnebnim spremembam iz Podnebnega zakona za področje kmetijstva;

5. sodeluje pri pregledu predlogov regionalnih akcijskih načrtov prilagajanja podnebnim spremembam iz Podnebnega zakona za področje kmetijstva;

6. sodeluje pri pripravi poročila o prilagajanju podnebnim spremembam, obravnavi rezultatov in oblikovanju priporočil iz Podnebnega zakona za področje kmetijstva;

7. pripravlja prikaz stanja in aktivnosti na področju prilagajanja podnebnim spremembam za podnebno poročilo o stanju v kmetijstvu iz 10. člena tega zakona,

8. pripravlja informacije o ciljih, politikah in ukrepih za prilagajanje kmetijstva podnebnim spremembam za NEPN;

9. sodeluje pri pripravi in posodobitvah NEPN v delu za prilagajanje kmetijstva podnebnim spremembam;

10. redno spremlja in pripravlja poročila o izvajanju sprejetih ukrepov iz NEPN za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

11. pripravi analizo učinkovitosti preteklih ukrepov prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam ter spremlja in vrednoti izvajanje ukrepov kmetijske politike na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

12. zbira, shranjuje, obdeluje in analizira podatke s področja prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

13. spremlja in analizira podatke preteklih škodnih dogodkov v kmetijstvu zaradi izrednih vremenskih dogodkov in podnebnih sprememb;

14. spremlja in predlaga ukrepe s področja uvajanja novih tehnologij na področju digitalizacije in kmetijske robotike z namenom hitrejšega in učinkovitejšega prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam in

15. obvešča, izobražuje, ozavešča in svetuje kmetovalcem in drugi zainteresirani in splošni javnosti o prilagoditvah in ukrepih prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam.

(4) Naloge iz prejšnjega odstavka, razen nalog iz 1., 4., 5., 9. in 15. točke prejšnjega odstavka, se izvajajo kot javno pooblastilo.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tega člena je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki skupaj z najmanj eno drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

– ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz tretjega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami iz področja prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam;

– ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije in izbrisa iz registra ter

– ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(7) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila iz tega člena na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja:

– prilagajanja podnebnim spremembam,

– ocene podnebne ranljivosti in tveganj,

– novih tehnologij na področju digitalizacije in kmetijske robotike za področje prilagajanja podnebnim spremembam,

– modeliranja in analiziranja podatkov ter prostorskega modeliranja in analiz,

– strateškega načrtovanja ter načrtovanja, spremljanja in vrednotenja izvajanja podnebnih ukrepov.

(8) Podrobnejša merila iz prejšnjega odstavka predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(9) Javno pooblastilo iz tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(10) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila iz tega člena in način oblikovanja cene storitev iz tega člena, predpiše minister.

(11) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, ki so določeni s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

144. člen

(spremljanje uporabe sodobnih tehnik žlahtnjenja v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo spremlja uporabo sodobnih genskih tehnik žlahtnjenja v kmetijstvu.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila iz drugega odstavka tega člena so:

1. opisovanje in vrednotenje sodobnih tehnik žlahtnjenja primernih za kmetijstvo,
2. strokovna podpora v zvezi s tehnološkim in okoljevarstvenim področjem,
3. strokovna podpora pri izdelavi predlogov rešitev na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja,
4. strokovna podpora pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike na področju javnega pooblastila,
5. strokovna podpora pri oceni primernosti pridelave in predelave kmetijskih rastlin s pomočjo sodobnih tehnik žlahtnjenja. sodelovanje z mednarodnimi organizacijami in omrežji na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja,
6. zbiranje, evidentiranje sodobnih tehnik žlahtnjenja, primernih za kmetijstvo,
7. strokovno izobraževanje in usposabljanje ter ozaveščanje javnosti in
8. priprava poročil o opravljenih aktivnostih na področju izdelave predlogov rešitev na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja za potrebe odločanja v kmetijstvu.

(4) Nosilec javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima zaposlene strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami za vsebine iz prvega odstavka tega člena ter strokovnjake z izkazanimi znanji in izkušnjami na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja za potrebe odločanja v kmetijstvu;
- ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije in izbrisa iz registra ter
- ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(5) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so izkazana znanja, reference in delovne izkušnje s področja sodobnih tehnik žlahtnjenja za potrebe odločanja v kmetijstvu, ter poznavanje metodike za potrebe svetovanja na področju sodobnih tehnik žlahtnjenja za potrebe odločanja v kmetijstvu v skladu s predpisi Unije. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.

(6) Javno pooblastilo iz drugega odstavka tega člena podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(7) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila, in način oblikovanja cene storitev iz tega člena predpiše minister.

(8) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad nosilcem javnega pooblastila izvaja ministrstvo.

(9) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, ki so določeni s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

145. člen

(raba novih tehnologij v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo spodbuja uvajanje novih tehnologij na področju digitalizacije in kmetijske robotike z namenom hitrejšega in učinkovitejšega blaženja in prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam.

(2) Z namenom širše uporabe novih tehnologij v kmetijstvu ministrstvo:

1. spodbuja uporabo robotov, avtonomnih strojev ali brezpilotnih letalnikov za avtomatizacijo delovnih procesov, kot so sejanje, gnojenje, škropljenje oziroma pobiranje pridelka, kar omogoča večjo natančnost in zmanjšano porabo virov;

2. podpira razvoj in integracijo interneta stvari za vzpostavitev pametnih kmetijskih sistemov, ki omogočajo spremljanje in upravljanje kmetijskih procesov v realnem času preko povezovanja senzorjev, naprav in aplikacij;

3. spodbuja uporabo brezpilotnih letalnikov za spremljanje zdravstvenega stanja rastlin, ugotavljanje stanja tal in zaznavanje škodljivcev, kar omogoča hitrejšo in bolj ciljno ukrepanje;

4. vzpostavlja podatkovne platforme za zbiranje, obdelavo in analizo podatkov, pridobljenih z digitalnimi tehnologijami, z namenom optimizacije proizvodnih procesov in podpornega odločanja za kmete;

5. spodbuja uporabo tehnologij umetne inteligence za napovedovanje vremenskih pogojev, optimizacijo pridelovalnih ciklov ter izboljšanje učinkovitosti in trajnosti kmetijskega sistema;

6. za večji učinkovitosti proizvodnje, trajnostni rabi virov ter zmanjšanju vpliva na okolje spodbuja raziskave in rabo nanotehnologij v kmetijstvu.

(3) Ministrstvo sodeluje z raziskovalnimi institucijami, tehnološkimi podjetji in mednarodnimi organizacijami ter drugimi subjekti pri razvoju in implementaciji novih tehnologij v kmetijstvu, ki pripomorejo k blaženju in prilagajanju podnebnim spremembam.

2. ODDELEK

SPREMLJANJE STANJA KMETIJSKIH TAL

146. člen

(spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Spremljanje stanja kmetijskih tal z namenom trajnega ohranjanja rodovitnosti kmetijskih zemljišč in varstva pred onesnaženjem z namenom trajnega ohranjanja rodovitnosti kmetijskih zemljišč in varstva pred onesnaženjem obsega spremljanje osnovnih pedoloških parametrov, ki opredeljujejo glavne kemijske in fizikalne lastnosti horizonta ali sloja tal, in so:

1. vsebnost talne organske snovi in talnega organskega ogljika,
2. kislost,
3. delež organske snovi,
4. skupni dušik,
5. rastlinam dostopna fosfor in kalij,
6. zrnavost tal (tekstura),
7. kationska izmenjalna kapaciteta ter
8. prostorninska gostota tal.

(2) Zaradi ugotavljanja degradacije kmetijskih tal spremljanje stanja kmetijskih tal poleg osnovnih pedoloških parametrov iz prejšnjega odstavka obsega tudi spremljanje:

1. spremembe rabe kmetijskih zemljišč, ki so kmetijska zemljišča v skladu s tem zakonom.
2. biotskih lastnosti tal,
3. erozije tal,
4. zbitosti tal,
5. zakisanja tal in
6. primesi antropogenega izvora v tleh,
7. vsebnosti težkih kovin in drugih onesnaževal.

(3) Zaradi neposrednega vpliva kmetijskih tal na prilagajanje in blaženje podnebnih sprememb se ob parametrih iz prvega in drugega odstavka tega člena zbira in spremlja stanje kmetijskih tal s pomočjo naslednjih aktivnosti:

1. določanje priporočenih vsebnost hranil, organske snovi v kmetijskih tleh,
2. spremljanje, zbiranje, modeliranje in priprava poročil pedoloških podatkov iz kmetijskih zemljišč za potrebe Pedološke karte Slovenije,
3. spremljanje, zbiranje, modeliranje in priprava poročil za namen razvrščanja in določanja primernosti kmetijskih zemljišč za različne vrste kmetijske pridelave,
4. določanje in spremljanje vodno zadrževalnih lastnosti kmetijskih tal,
5. spremljanje in modeliranje prostorsko ovrednotenih zaznanih in pričakovanih sprememb rastnih razmer za kmetijske rastline,
6. spodbujanje praks za ohranjanje oziroma povečanje zalog ogljika v kmetijskih tleh in
7. redno spremljanje in poročanje o izvajanju ukrepov iz NEPN ali drugih nacionalnih dokumentov na področju vsebin iz tega člena v skladu s Podnebnim zakonom.

(4) Pedološka karta iz prejšnjega odstavka je geokodirana, grafična in opisna zbirka podatkov o tleh, ki vsebuje zlasti kartografski prikaz talnih tipov in podatke o pedoloških profilih in analizah.

(5) Naloge spremljanja stanja kmetijskih tal iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena kot javno pooblastilo izvaja nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona. Naloge spremljanja stanja kmetijskih tal iz prvega odstavka tega člena kot javno pooblastilo izvaja nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona.

(6) Minister za spremljanje stanja kmetijskih tal iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena predpiše obseg in način vzorčenja kmetijskih tal, parametre za spremljanje stanja kmetijskih tal, metodologijo vzorčenja tal in analiziranja vzorcev tal, nabor in način spremljanja parametrov, ter pogostost vzorčenja pedološkega profila tal, opis priporočenih praks za ohranjanje oziroma povečanje zalog ogljika v kmetijskih tleh, način zagotavljanja kakovosti in vsebino poročila o stanju kmetijskih tal.

(7) Poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena se kot podatki o spremljanju stanja kmetijskih tal štejejo tudi podatki iz tega zakona in podatki o kakovosti tal, pridobljeni v skladu s predpisom, ki ureja spremljanje kakovosti tal.

(8) Za dostop do zemljišča, kjer se izvaja spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega člena, se mora predhodno pridobiti soglasje lastnika oziroma uporabnika kmetijskega zemljišča.

147. člen

(nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal je lahko pravna oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. registrirana je za opravljanje tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja ali analiziranja;
2. razpolaga z ustrežno opremo za spremljanje stanja kmetijskih tal;

3. usposobljena je za izvajanje spremljanja kmetijskih tal in ima akreditacijsko listino za laboratorij za analizo tal, ki jo izda Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij;
 4. sodeluje v mednarodni primerjalni laboratorijski shemi za zagotavljanje kakovosti in primerljivost laboratorijev;
 5. ima zaposlene strokovnjake z znanji s področja pedologije in izkušnjami, ki se nanašajo na pedološki opis značilnosti tal, vzorčenje in oceno kakovosti kmetijskih tal;
 6. ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije in izbrisa iz registra in
 7. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.
- (2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka in način oblikovanja cene predpiše minister.
- (3) Naloge nosilca javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal so:
1. vzorčenje, pedološki opis značilnosti tal na kmetijskem zemljišču in ocena kakovosti kmetijskih tal;
 2. izvajanje laboratorijskih analiz vzorcev tal;
 3. interpretacija analiz in priprava podatkov o stanju kmetijskih tal za vnos v zbirko podatkov iz tega zakona;
 4. organizacija oziroma izvajanje primerjalnih laboratorijskih testov za zagotavljanje kakovosti in primerljivosti laboratorijev nosilcev javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal;
 5. izvajanje usposabljanja vzorčenja tal in pedološkega opisovanja tal na kmetijskih zemljiščih in
 6. priprava poročil o opravljenih aktivnostih na področju spremljanja stanja kmetijskih tal.
- (4) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja spremljanja stanja kmetijskih tal, pedologije kmetijskih tal, laboratorijskih analiz kmetijskih tal in vzorčenja kmetijskih tal. Podrobnejša merila predpiše minister. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril.
- (5) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje desetih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.
- (6) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.
- (7) Javno pooblastilo preneha veljati sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

148. člen

(nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Nosilec javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. registriran je za opravljanje tehničnega svetovanja ali tehničnega preizkušanja ali analiziranja;
2. razpolaga z ustrežno opremo za spremljanje stanja kmetijskih tal;
3. usposobljen je za izvajanje spremljanja kmetijskih tal;
4. ima vzpostavljen sistem notranje kontrole kakovosti v skladu z načeli standardov za izvajanje laboratorijskega dela;
5. ima ustrezne strokovne izkušnje glede spremljanja kmetijskih tal;
6. udeležuje se primerjalnih laboratorijskih testov za zagotavljanje kakovosti in primerljivosti laboratorijev, ki jih organizira nosilec javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal;
7. ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije in izbrisa iz registra in
8. ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

(3) Naloge nosilca javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal so:

- vzorčenje tal in pedološki opis značilnosti tal na kmetijskem zemljišču;
- izvajanje laboratorijskih analiz vzorcev tal;
- priprava poročil o rezultatih vzorčenja, pedološkem opisu in analizah tal ter
- priprava podatkov o vzorčenju, pedološkem opisu in analizah tal za vnos v zbirko podatkov iz 172. člena tega zakona.

(4) Za pridobitev javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal vlagatelj na ministrstvo vloži vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena. Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje deset let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo. Seznam nosilcev javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal vodi ministrstvo in je javno dostopen.

(5) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(6) Javno pooblastilo preneha veljati sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

149. člen

(gnojenje kmetijskih zemljišč)

(1) Gnojenje je agrotehnični ukrep, ki zagotavlja trajnostno rabo in rodovitnost kmetijskih tal, zagotavlja primerno vsebnost hranil v tleh in vzdrževanje ali izboljšanje fizikalno-kemijskih in biotskih lastnosti tal, ter se izvaja v skladu s potrebami rastlin.

(2) Za gnojenje na kmetijskih zemljiščih se lahko uporabljajo:

1. sredstva za gnojenje v skladu s predpisi Unije in nacionalnimi predpisi, ki urejajo sredstva za gnojenje;
2. organska gnojila v skladu s predpisom, ki ureja varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov, ter
3. ostanki kmetijske pridelave in predelave.

(3) Strokovno utemeljeno gnojenje se izvaja na podlagi analize tal in gnojilnega načrta. Pri tem se upoštevajo določbe predpisov s področja varstva okolja in smernic za strokovno utemeljeno gnojenje, ki jih pripravi ministrstvo in jih objavi na osrednjem spletnem mestu države. Smernice se posodobijo najmanj vsakih deset let.

(4) Zavezanci za strokovno utemeljeno gnojenje iz prejšnjega odstavka so upravičenci, ki uveljavljajo ukrepe kmetijske politike, pri katerih se zahteva izvedba analize kmetijskih tal.

(5) Vzorčenje tal za analizo tal in analize tal se izvedejo v skladu s predpisom iz šestega odstavka 146. člena tega zakona in jih izvajajo nosilci javnega pooblastila za krovno spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona in nosilci javnega pooblastila za spremljanje stanja kmetijskih tal iz tega zakona.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko vzorčenje tal za svoje potrebe izvedejo uporabniki kmetijskih zemljišč, ki imajo opravljeno usposabljanje za vzorčenje tal.

(7) Gnojilni načrt je načrt gnojenja kmetijskih zemljišč, ki ga pripravi uporabnik kmetijskega zemljišča in mora biti pripravljen v skladu s predpisom iz devetega odstavka tega člena. Za izdelavo gnojilnega načrta se lahko uporablja programsko orodje za izdelavo gnojilnega načrta, ki ga na osrednjem spletnem mestu državne uprave vzpostavi ministrstvo ali drugo programsko orodje, ki izpolnjuje predpisane zahteve iz devetega odstavka tega člena. Za programsko orodje, ki ga vzpostavi ministrstvo, se zagotavlja dostop do podatkov iz zbirke podatkov o tleh iz tega zakona.

(8) Vlada predpiše za posamezno vrsto ostankov kmetijske pridelave in predelave iz 3. točke drugega odstavka tega člena ter podrobnejše pogoje za njihovo skladiščenje, ravnanje in uporabo.

(9) Vlada predpiše:

1. podrobnejše pogoje za skladiščenje, ravnanje in uporabo sredstev za gnojenje iz 1. in 2. točke ter organskih gnojil iz 3. točke drugega odstavka tega člena;
2. podrobnejše pogoje za zavezance, ki izvajajo strokovno utemeljeno gnojenje ter
3. vsebino in zahteve za pripravo gnojilnega načrta.

VII. POGLAVJE

OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA V ZAMEJSTVU

150. člen

(ohranjanje in razvoj kmetijstva v zamejstvu)

(1) Ministrstvo financira izvajanje aktivnosti kmetijskih, razvojnih in izobraževalnih organizacij Slovencev v zamejstvu, ki povezujejo kmete in društva slovenske skupnosti, za spodbujanje in ohranjanje kmetijstva za razvoj slovenske identitete v zamejstvu.

(2) Ministrstvo financira izvajanje letnih programov aktivnosti, ki izhajajo iz večletnih programov aktivnosti organizacij iz prvega odstavka tega člena, in so pripravljene na podlagi izhodišč iz desetega odstavka tega člena.

(3) Ministrstvo v Uradnem listu Republike Slovenije objavi javni razpis za izbor organizacij in pripravo večletnih programov aktivnosti organizacij iz prvega odstavka tega člena.

(4) Na javni razpis se lahko prijavijo organizacije iz prvega odstavka tega člena.

(5) Minister imenuje komisijo za pregled in ocenitev vlog, prejetih na javni razpis ter pregled večletnih programov aktivnosti iz tretjega odstavka tega člena, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva in Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

(6) Finančno podporo lahko prejme organizacija iz prvega odstavka tega člena, če izpolnjuje pogoje za finančno podporo iz zakona, ki ureja odnose Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja in aktivno skrbi za celovit razvoj zamejske skupnosti na področju kmetijstva.

(7) Merili za izbiro organizacij iz prvega odstavka tega člena sta:

– število aktivnosti na področju spodbujanja in ohranjanja kmetijstva v zamejstvu;

– obdobje delovanja organizacij iz prvega odstavka tega člena na področju strokovnega svetovanja in usposabljanja v zamejstvu.

(8) Merili za izbiro večletnega programa aktivnosti iz tretjega odstavka tega člena sta:

– število predvidenih strokovnih svetovanj in usposabljanj na področju kmetijstva;

– število predvidenih aktivnosti s sorodnimi organizacijami iz matične države Republike Slovenije na področju kmetijstva.

(9) Na podlagi predloga komisije iz petega odstavka tega člena minister izda odločbo o izboru organizacije iz prvega odstavka tega člena in potrditvi večletnega programa iz tretjega odstavka tega člena. Medsebojna razmerja med organizacijo iz prvega odstavka tega člena in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(10) Organizacije iz prvega odstavka tega člena na podlagi letnih finančnih izhodišč ministrstva pripravijo letni program aktivnosti.

(11) Komisija iz petega odstavka tega člena pregleda tudi letne programe aktivnosti in poda mnenje glede skladnosti z izhodišči ministrstva iz prejšnjega odstavka ter večletnim programom aktivnosti iz tretjega odstavka tega člena. Po izvedenem letnem programu aktivnosti pa pregleda izvedbo aktivnosti ter poročila, ki jih pripravijo organizacije iz prvega odstavka tega člena, in poda mnenje o ustreznosti izvedbe aktivnosti.

(12) Na podlagi mnenja komisije o letnem programu aktivnosti izda minister odločbo o potrditvi letnega programa aktivnosti. Medsebojna razmerja med organizacijo iz prvega odstavka tega člena in ministrstvom se uredijo s pogodbo o financiranju letnega programa aktivnosti.

(13) Sredstva za izvajanje letnih programov aktivnosti organizacij iz prvega odstavka tega člena zagotovi ministrstvo na podlagi mnenja komisije o izvedenih aktivnostih v skladu s sprejetim proračunom Republike Slovenije.

(14) Vlada podrobneje določi vsebino večletnih in letnih programov aktivnosti, sestavo, način odločanja in način dela komisije, vsebino javnega razpisa, upravičene aktivnosti, ki se financirajo, merila in točkovnik za ocenjevanje vlog in pogoje za pridobitev finančne podpore.

VIII. POGLAVJE

ZBIRKE PODATKOV

1. ODDELEK

SPLOŠNE DOLOČBE

151. člen

(upravljanje in vodenje zbirk podatkov ter obveznost posredovanja podatkov)

(1) Ministrstvo upravlja in vodi zbirke podatkov iz tega zakona, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Upravljanje zbirk podatkov pomeni določanje enotnih postopkov in kontrol za vodenje zbirk podatkov ter vzpostavitev in izvajanje sistema upravljanja informacijske varnosti.

(3) Vodenje zbirk podatkov pomeni vodenje postopkov za vpis, spreminjanje in izbris individualnih podatkov ter odločanje v teh postopkih.

(4) Zbirke podatkov po tem zakonu se vodijo elektronsko.

(5) Podatki v zbirkah podatkov iz tega zakona se hranijo trajno, vključno z identifikacijsko številko subjekta, razen osebnih podatkov, ki se hranijo le toliko časa, dokler je to potrebno za doseg namena, zaradi katerega so se zbirali ali nadalje obdelovali, ter podatkov iz evidence iz 169. člena tega zakona, ki se hranijo deset let.

(6) Zavezanci za vpis v zbirke podatkov po tem zakonu morajo posredovati resnične podatke.

152. člen

(javnost podatkov)

(1) Podatki v zbirkah podatkov po tem zakonu so javni, razen če ta zakon ne določa drugače.

(2) Podatki o EMŠO, davčni številki ter podatki o elektronskem naslovu in telefonski številki fizičnih oseb niso javni.

2. ODDELEK

EVIDENCA SUBJEKTOV

153. člen

(evidenca subjektov)

(1) V evidenci subjektov se enotno vodijo podatki o subjektih iz drugega odstavka tega člena. Vodijo se z namenom priprave ali izvedbe ukrepov kmetijske politike, za izvajanje aktivnosti v okviru mreže za podeželje, ali za namene, opredeljene z zakoni iz drugega odstavka tega člena.

(2) V evidenco subjektov se vpisujejo subjekti iz zbirk podatkov iz tega zakona ter iz zbirk podatkov iz zakonov, ki urejajo živila, krmo, veterinarstvo, veterinarska zdravila, zaščito živali, varstvo rastlin, rastlinski semenski material in fitofarmaceutvska sredstva, vino, agrarne skupnosti, promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, morsko ribištvo in gozdni reprodukcijski material.

(3) V evidenci subjektov se vodijo:

1. identifikacijska številka subjekta;
2. za fizične osebe podatki iz CRP iz 3. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona ter podatki iz 18. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona;
3. za poslovne subjekte podatki iz 7. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona;
4. za agrarne skupnosti podatki iz registra agrarnih skupnosti v skladu z zakonom, ki ureja agrarne skupnosti;
5. za pašne skupnosti podatki iz registra pašnih skupnosti iz 178. člena tega zakona;
6. kontaktni podatki, iz 3. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona, ter podatki zbrani v RKG;
7. fiktivni naslovi
8. podatki o osebah, ki niso vpisane v CRP.

(4) V evidenco subjektov se prevzemajo:

1. za fizične osebe podatki iz CRP iz 3. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona;
2. za poslovne subjekte podatki iz PRS iz 7. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona;
3. podatki o agrarni skupnosti iz registra agrarnih skupnosti v skladu z zakonom, ki ureja agrarne skupnosti;
4. podatki o pašni skupnosti iz registra pašnih skupnosti iz 178. člena tega zakona.

(5) Identifikacijsko številko subjekta določi ministrstvo ob prvem vpisu subjekta v evidenco subjektov. Identifikacijska številka subjekta se uporablja za povezovanje med zbirkami podatkov iz drugega odstavka tega člena.

(6) V evidenci subjektov se podatki zbirajo, obdelujejo, vpogledujejo, prevzemajo, posodablajo in povezujejo z zbirkami iz drugega odstavka tega člena.

(7) Podatki iz evidence subjektov niso javni.

3. ODDELEK

REGISTER KMETIJSKIH GOSPODARSTEV

154. člen

(namen in pogoji za vpis v RKG)

(1) V RKG so vpisana kmetijska gospodarstva na območju Republike Slovenije, ki izpolnjujejo pogoje za vpis iz tega člena. Vpiše jih nosilec kmetijskega gospodarstva.

(2) Podatki iz RKG se uporabljajo za izvajanje ukrepov kmetijske politike, za spremljanje stanja kmetijstva, za obveščanje v zvezi z vpisanimi podatki in ukrepi kmetijske politike, za načrtovanje kmetijske politike, za izvajanje ukrepov v skladu z zakonom, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, in za druge namene, če je tako določeno z zakonom.

(3) V RKG se vpiše nosilec kmetijskega gospodarstva, ki opravlja kmetijsko dejavnost in izpolnjuje vsaj enega izmed naslednjih pogojev:

1. kmetijsko gospodarstvo obsega:

a) najmanj 1 ha zemljišč, ki po evidenci dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč sodijo med kmetijska zemljišča, ali

b) najmanj 0,1 ha oljčnikov, ali

c) najmanj 0,2 ha intenzivnega sadovnjaka ali 0,1 ha jagodičja ali lupinarja, ali

č) najmanj 0,05 ha vinograda, ali

d) najmanj 0,01 ha rastlinjaka, ali

e) hmeljišče;

2. na kmetijskem gospodarstvu so rejne živali;

3. tržijo pridelke, ki jih pridelujejo, razen majhnih količin v skladu z zakonom, ki ureja varno hrano in krmo;

4. je v skladu s predpisi zavezan za vpis v zbirke podatkov po tem zakonu oziroma v uradne evidence ali registre po drugih predpisih, kot nosilec.

155. člen

(KMG-MID)

(1) KMG-MID je enotna in neponovljiva identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva, ki je osnova za vodenje RKG in njegovo povezovanje z drugimi zbirkami podatkov ter jo določi ministrstvo ob vpisu

kmetijskega gospodarstva v RKG. Uporaba je obvezna v vseh zbirkah podatkov ministrstva v zvezi s kmetijskim gospodarstvom, katerega nosilec je zavezanec za vpis v RKG.

(2) Pri prenosu kmetijskega gospodarstva se KMG-MID ohrani.

(3) Upravna enota ukine kmetijsko gospodarstvo:

– na zahtevo nosilca kmetijskega gospodarstva, če kmetijsko gospodarstvo nima več pravic, neporavnanih obveznosti oziroma sankcij v skladu s tem zakonom;

– po uradni dolžnosti, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka prejšnjega člena,

– po uradni dolžnosti, če ni aktivnosti na kmetijskem gospodarstvu vsaj pet let in ni aktivnih vpisov v povezanih zbirkah podatkov, ali

– po uradni dolžnosti, če kmetijsko gospodarstvo, ki je organizirano kot samostojni podjetnik posameznik ali pravna oseba, preneha s kmetijsko dejavnostjo ali se pašna skupnost oziroma agrarna skupnost izbriše iz registra.

156. člen

(podatki)

(1) V RKG se za posamezno kmetijsko gospodarstvo vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

1. osnovni podatki o kmetijskem gospodarstvu:

a) KMG-MID;

b) naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, ki opredeljuje lokacijo, kjer je večina objektov, namenjenih kmetijski dejavnosti, oziroma kmetijskih zemljišč,

c) domače ime kmetije, če ga ima;

č) kmetijska zemljišča ter stavbe ali deli stavb, ki so v registru nepremičnin evidentirane s kmetijsko rabo iz 4. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona, za nosilca oziroma člane kmetije, v primeru solastnine se vpiše lastniški delež nepremičnin;

d) motorna vozila in priključke za kmetijsko rabo, ki so vpisana v register vozil ter naprave za nanašanje fitofarmaceutskih sredstev iz 24. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona, za nosilca oziroma člane kmetije;

e) rejne živali iz zakona, ki ureja rejne živali in obrat iz zakona, ki ureja varnost živil;

f) razvrstitev v ekonomski razred iz 16. člena tega zakona;

2. o subjektih na kmetijskem gospodarstvu se obdelujejo vsi podatki iz 153. člena tega zakona, v RKG pa vpišejo podatki o:

– nosilec kmetijskega gospodarstva: ID_subjekta Ime, priimek, naslov,

– člani kmetije ID_subjekta Ime, priimek, naslov,

– zaposleni na kmetiji ID_subjekta Ime, priimek, naslov;

3. o zemljiščih kmetijskega gospodarstva:

- kmetijska zemljišča v uporabi s podatki iz 157. člena tega zakona;
- planine s podatki iz 181. člena tega zakona in skupni pašniki;
- dovoljenja za zasaditev vinske trte v skladu s predpisom, ki ureja sistem dovoljenj za zasaditev vinske trte;

4. o vpisih v evidence:

- o standardnem prihodku kmetijskega gospodarstva iz 159. člena tega zakona;
- pridelovalcev zelenjave in zelišč iz 160. člena tega zakona;
- obratov, nosilcev živilske dejavnosti in o dejavnostih, ki jih izvaja obrat iz registra obratov iz zakona, ki ureja varno hrano in krmo;
- organizacij proizvajalcev in skupin proizvajalcev;
- ekološke ali integrirane pridelave in drugih shem kakovosti po zakonu, ki ureja hrano.

(2) Nosilec kmetijskega gospodarstva upravni enoti sporoči naslednje podatke o: naslovu ali sedežu kmetijskega gospodarstva, domače ime kmetije, o nosilcu oziroma članih kmetije in zaposlenih na kmetiji, o zemljiščih v uporabi kmetijskega gospodarstva.

(3) Nosilec kmetijskega gospodarstva spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka sporoči upravni enoti v 30 dneh po nastali spremembi, razen sprememb iz osmega odstavka tega člena.

(4) V primeru smrti nosilca kmetije podatke sporočijo osebe, ki so po splošnih predpisih poklicane k dedovanju oziroma osebe, ki imajo zakonito pravico do uporabe zemljišč.

(5) Podatek o KMG-MID številki vpiše upravna enota po uradni dolžnosti.

(6) Podatki iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena se v RKG prevzemajo ali določijo na podlagi prevzetih podatkov tako, da se RKG povezuje z drugimi evidencami z delovnega področja ministrstva ali drugih državnih organov.

(7) V RKG se za posamezno kmetijsko gospodarstvo vodijo ali prevzemajo tudi naslednji podatki:

1. dopolnilne dejavnosti na kmetiji iz tega zakona;
2. pridelek oljk in oljčnega olja ter namiznih oljk in zaloge oljčnega olja kmetijskega gospodarstva, ki ima najmanj 0,1 hektara oljčnikov;
3. razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ter izračun točk v skladu s predpisom, ki ureja razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost;
4. kontrolni in inšpekcijski pregledi in podatki zbirne vloge iz predpisa o izvedbi ukrepov kmetijske politike;
5. omejitve na kmetijskem gospodarstvu ali omejitve pri spreminjanju podatkov v RKG;
6. neusklajenost podatkov z določbami tega zakona;
7. dokazila, pogodbe in drugi dokumenti v zvezi s kmetijskim gospodarstvom.

(8) Podatke o pridelku oljk in oljčnega olja ter namiznih oljk in zalogi oljčnega olja kmetijskega gospodarstva, ki ima najmanj 0,1 hektara oljčnikov, nosilec kmetijskega gospodarstva sporoči upravni enoti enkrat letno, najpozneje do 15. februarja leta, ki sledi letu obiranja oljk.

(9) Podatek o dopolnilni dejavnosti vpiše upravna enota po uradni dolžnosti.

(10) RKG vodijo upravne enote.

(11) RKG se vodi v opisni in grafični obliki.

(12) Zaradi pozicijskega zamika oziroma neažurnosti parcel v katastru nepremičnin na kmetijskih in gozdnih zemljiščih je dovoljeno pozicijsko odstopanje med parcelami in vrisano grafično enoto rabe kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK) v skladu z dejanskim stanjem v naravi. Ob sporih glede pozicijskih zamikov upravna enota pridobi mnenje državne geodetske službe oziroma nove uradne izmere. Upravna enota lahko kadar koli preveri pravico do uporabe zemljišč po uradni dolžnosti.

(13) Upravna enota ob vpisu v RKG ali vnosu sprememb nosilcu izda izpis iz RKG. Izpis, ki se lahko izda v elektronski obliki, vsebuje elektronski podpis uradne osebe, ki je v skladu s predpisi, ki urejajo elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Zapisnik in izjave stranka lahko podpiše z elektronskim podpisom, podpis overi upravna enota z elektronskim podpisom uradne osebe, ki je v skladu s predpisi, ki urejajo elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Ministrstvo kot upravljavec podatkov ob večjih sistemskih spremembah po uradni dolžnosti izda izpise iz RKG.

(14) Ugotovitve kontrol ukrepov kmetijske politike ali inšpekcijskega nadzora, ki se nanašajo na podatke iz RKG, kontrolorji ali inšpektorji posredujejo v RKG in so podlaga za spremembo podatkov v RKG po uradni dolžnosti, ki jo izvede upravna enota.

(15) Spremembe podatkov v RKG izvede ministrstvo po uradni dolžnosti in o njih strank ne obvesti:

– ob spremembah, ugotovljenih s sistemom za spremljanje površin, za katere je nosilec obveščen preko Sopotnika,

– ob popravkih zbirne vloge, ki jih naredi nosilec in vplivajo na spremembo vrste rabe, meje oziroma pozicije GERK, kadar spremembe ne posegajo izven območja prijavljenih površin v RKG,

– kadar so spremembe take, da bistveno ne spreminjajo prijavljenih podatkov, ali

– o spremembah iz letne uskladitve podatkov z drugimi evidencami.

(16) Zemljišča v uporabi kmetijskih gospodarstev iz 157. člena tega zakona vpisana v RKG, so javno objavljena, da se zagotovi pravna varnost lastnikov zemljišč.

(17) Za uveljavljanje ukrepov kmetijske politike morajo biti podatki v RKG usklajeni z določbami tega zakona. V primeru neusklajenosti podatkov, zaradi spremembe podatkov iz osmega odstavka tega člena, se pozove stranko na dopolnitev.

(18) Podatki iz tega člena, ki jih nosilec sporoči upravni enoti, se lahko posredujejo na elektronski način z elektronskim podpisom v skladu s predpisi, ki urejajo elektronski podpis, ki je enakovreden lastnoročnemu podpisu ali preko državnega portala eUprava.

(19) Podatki o naslovu nosilca, članih kmetije in zaposlenih, podatki o nepremičninah iz katastra nepremičnin in podatkov o motornih vozilih in priključkih za kmetijsko rabo niso javni.

157. člen

(identifikacijski sistem za zemljišča)

(1) Referenčna parcela identifikacijskega sistema za prijavo kmetijskih zemljišč v RKG je blok. Blok je strnjena površina kmetijskih zemljišč, ki so v kmetijski rabi enega kmetijskega gospodarstva in pripadajoče krajinske značilnosti.

(2) GERK je strnjena površina kmetijskega zemljišča z enako vrsto rabe GERK znotraj posameznega bloka. Nosilci kmetijskih gospodarstev prijavljajo svoja zemljišča v obliki GERK.

(3) V RKG se prijavijo tudi grafične enote krajinskih značilnosti (v nadaljnjem besedilu: KRZ), pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti in krajinske pestrosti. KRZ se pripiše k posameznemu GERK.

(4) V blok se združujejo soležni GERK s pripadajočimi KRZ, razen izjem, opredeljenih v predpisu iz 158. člena tega zakona.

(5) Za blok se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijska oznaka: Blok-ID;
2. KMG-MID;
3. grafična površina in obseg;
4. največja upravičena površina;
5. umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
6. datum in vrsta spremembe;
7. država;
8. drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(6) Za GERK se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijska oznaka: GERK-PID;
2. identifikacijska oznaka bloka;
3. KMG-MID;
4. domače ime;
5. vrsta rabe GERK;
6. grafična površina in obseg;
7. največja upravičena površina;
8. nagib, usmerjenost (ekspozicija) in nadmorska višina;
9. za trajne nasade podatki o trajnih nasadih in sadilnem materialu;
10. identifikacijska oznaka planine ali skupnega pašnika;
11. umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
12. datum in vrsta spremembe;

13. država;

14. drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(7) Za KRZ se v RKG vodijo, prevzemajo in obdelujejo naslednji podatki:

1. identifikacijska oznaka KRZ: GERK-PID;

2. GERK-PID, ki mu KRZ pripada;

3. vrsta rabe GERK, ki mu KRZ pripada;

4. Blok-ID;

5. KMG-MID;

6. vrsta krajinske značilnosti;

7. grafična površina in obseg;

8. največja upravičena površina KRZ;

9. umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;

10. datum in vrsta spremembe;

11. država;

12. drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(8) Uporaba bloka je obvezna pri vodenju podatkov o zemljiščih v vseh zbirkah podatkov v pristojnosti ministrstva.

(9) Če v postopku prijave kmetijskega zemljišča ali spremembe že vpisanega zemljišča pride do prekrivanja površin drugega ali drugih kmetijskih gospodarstev, upravna enota o tem obvesti vse nosilce kmetijskih gospodarstev, pri katerih je ugotovljeno prekrivanje, in jih pozove k uskladitvi. Če v postopku ni mogoče ugotoviti, kateri nosilec kmetijskega gospodarstva je upravičen do vpisa površin, pristojna upravna enota izda odločbo o prekrivajoči površini.

(10) Prekrivajoče površine iz prejšnjega odstavka niso del identifikacijskega sistema za vodenje zemljišč in se ne upoštevajo pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike.

158. člen

(predpis ministra)

Minister predpiše način vodenja RKG, podrobnejše podatke, vrste dejavnosti, način posredovanja podatkov, način posredovanja sprememb in vsebino izpisov iz RKG ter obseg in vrste sprememb, ki bistveno ne spreminjajo prijavljenih podatkov.

4. ODDELEK

DRUGE ZBIRKE PODATKOV

159. člen

(evidenca standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev)

(1) Evidenca standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev je namenjena izvajanju kmetijske politike, spremljanju kmetijskega knjigovodstva, ter ekonomskega stanja in strukturnih sprememb z vidika ekonomske velikosti kmetijskih gospodarstev in tipa kmetovanja, razporejanju posameznih kmetijskih gospodarstev v ekonomske velikostne razrede in statistični obdelavi ter analizam.

(2) Standardni prihodek kmetijskega gospodarstva je povprečna vrednost proizvodnje, ki jo lahko pričakuje kmetijsko gospodarstvo ob svoji strukturi proizvodnje. Izračunan je iz povprečne bruto vrednosti kmetijske proizvodnje na enoto na ravni države in proizvodnih kazalcev posameznega kmetijskega gospodarstva. Pri izračunu se upoštevajo povprečni pridelki in povprečne cene v Sloveniji ter podatki o posameznem kmetijskem gospodarstvu.

(3) V evidenci se za vsa kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v RKG, vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. KMG-MID, domače ime kmetije, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva iz prvega odstavka 155. člena tega zakona;
2. o površinah in vrsti zelenjave in zelišč iz evidence zelenjave in zelišč iz 160. člena tega zakona;
3. o izplačilih po posameznem kmetijskem gospodarstvu iz 166. člena tega zakona;
4. o staležu po vrstah rejnih živalih iz evidence v skladu z zakonom, ki ureja evidenco rejnih živali;
5. o številu živali iz 1. točke pod e) prvega odstavka 156. člena tega zakona;
6. o pridelku grozdja in vina iz registra pridelovalcev grozdja in vina iz zakona, ki ureja vino;
7. o regiji;
8. o standardnem prihodku kmetijskega gospodarstva;
9. o tipu kmetovanja;
10. o razredu ekonomske velikosti.

(4) Javni so podatki o KMG-MID ali imenu, priimku oz. nazivu nosilca in naslovu nosilca kmetijskega gospodarstva, regija, standardni prihodek, tip, razred ekonomske velikosti.

(5) Podrobnejša pravila za izračun standardnega prihodka kmetijskih gospodarstev predpiše minister.

160. člen

(evidenca pridelovalcev zelenjave in zelišč)

(1) Evidenca je namenjena načrtovanju kmetijske politike, izvajanju ukrepov kmetijske politike, analizam in statistični obdelavi podatkov, povezovanju in kontroli podatkov shem kakovosti, priznavanju organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje in skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, izvajanju zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, posredovanju podatkov v evidenco posebnih kultur ter poročanju v skladu s predpisi Unije.

(2) Zavezanec za vpis v evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč je nosilec, ki v tekočem koledarskem letu na kmetijskem gospodarstvu prideluje zelenjavo oziroma zelišča na vsaj:

– 0,1 ha njivskih površin na prostem ali,

– 0,02 ha v rastlinjaku oziroma na njivskih površinah, kjer pridelava ni v tleh.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je zavezanec za vpis v evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč tudi nosilec, ki pridelano zelenjavo oziroma zelišča trži oziroma je vključen v sheme kakovosti.

(4) V evidenci pridelovalcev zelenjave in zelišč se za zavezanca in njegovo kmetijsko gospodarstvo prevzemajo in vodijo naslednji podatki:

1. o zavezancu :identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež iz 153. člena tega zakona;

2. o kmetijskem gospodarstvu zavezanca: KMG-MID, domače ime kmetije, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva iz 156. člena tega zakona;

3. o prostovoljnih označbah: vključenost v kontrolo prostovoljnih označb iz evidence v skladu z zakonom, ki ureja hrano;

4. vključenost v kontrolo ekološke pridelave ali integrirane pridelave iz evidence v skladu z zakonom, ki ureja hrano;

5. vključenost v kontrolo sheme kakovosti iz evidence v skladu z zakonom, ki ureja hrano;

6. vključenost v organizacijo proizvajalcev, skupino proizvajalcev iz 165. člena tega zakona;

7. o površini posamezne vrste zelenjave oziroma zelišč, ki se prideluje na posameznem GERK v tekočem koledarskem letu in ki je zbrana ob oddaji zbirne vloge;

8. o oceni letnega pridelka za posamezne vrste zelenjadnic in zelišč v skladu z metodologijo, ki je določena v predpisu, ki ureja evidenco iz tega člena.

(5) Ministrstvo objavi povprečno oceno pridelka za posamezne vrste zelenjadnic in zelišč na osrednjem spletnem mestu državne uprave. Podatki se posodablajo v mesecu decembru in veljajo za tekoče koledarsko leto.

(6) Zavezanec za vpis v evidenco iz tega člena sporoča podatke iz 7. točke četrtega odstavka tega člena ob oddaji zbirne vloge v roku in na način, ki je določen za oddajo zbirne vloge v skladu s predpisi, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče koledarsko leto, in predpisom iz sedmega odstavka tega člena.

(7) Podatki o zavezancih iz prvega odstavka tega člena so javni (ime, priimek, firma, naslov, vključenost v organizacijo ali skupino proizvajalcev za skupno trženje, vključenost v skupino proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, podatki o izdanih certifikatih, podatki o vrstah zelenjave in zelišč ter podatki o vrsti predelave).

(8) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

161. člen

(evidenca o delovnih opravilih)

(1) Evidenca o delovnih opravilih je namenjena izvajanju in kontroli ukrepov kmetijske politike, analiziranju in statistični obdelavi podatkov in poročanju v skladu s predpisi Unije, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov.

(2) Zavezanec za izpolnjevanje evidence o delovnih opravilih je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki odda zbirno vlogo, v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo intervencij skupne kmetijske politike za tekoče koledarsko leto in je vključen v intervencije skupne kmetijske politike, ki zahtevajo izpolnjevanje evidenc o delovnih opravilih.

(3) Intervencije, za katere je treba izpolnjevati evidence o delovnih opravilih se podrobneje opredelijo v predpisih, ki urejajo te intervencije.

(4) V evidenci o delovnih opravilih se za zavezanca in njegovo kmetijsko gospodarstvo prevzemajo in vodijo zlasti naslednji podatki:

– identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež iz 153. člena tega zakona;

– KMG-MID, domače ime kmetije, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, podatki iz prvega odstavka 156. člena tega zakona;

– delovna opravila iz osmega odstavka tega člena.

(5) Evidenco o delovnih opravilih vodi in upravlja agencija.

(6) Za namene poročanja v skladu s predpisi Unije, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov, agencija posreduje na zahtevo ministrstva statistično in prostorsko obdelane podatke po vrsti delovnih opravil.

(7) Podatki iz te evidence niso javni.

(8) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence o delovnih opravilih predpiše minister.

162. člen

(evidenca centrov za certificiranje hmelja)

(1) Evidenca centrov za certificiranje je namenjena ugotavljanju izpolnjevanja pogojev za opravljanje dejavnosti centrov za certificiranje hmelja, za kontrolo centrov za certificiranje hmelja in za poročanje v skladu s predpisi Unije.

(2) Evidenca centrov za certificiranje hmelja obsega naslednje podatke:

1. o zavezancu: identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež iz 153. člena tega zakona;

2. identifikacijska številka centra za certificiranje hmelja;

3. KMG-MID, če je center za certificiranje hkrati tudi pridelovalec hmelja;

4. opremljenost centra za certificiranje hmelja;

5. dejavnost centra za certificiranje hmelja;

6. ime oseb, ki izvajajo naloge certificiranja;

7. številka in datum listine o dodelitvi ali odvzemu priznanja centra za certificiranje hmelja.

(3) Podatki iz druge do sedme alineje prejšnjega odstavka se vpišejo v evidenco centrov za certificiranje hmelja na podlagi odločbe o odobritvi ali odvzemu odobritve centra za certificiranje hmelja, vlog za odobritev centra za certificiranje hmelja ter zapisnikov o opremljenosti centra za certificiranje, ki jih pripravi organizacija za certificiranje hmelja.

(4) Evidenco vodi organizacija za certificiranje hmelja.

(5) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

163. člen

(evidenca pridelka hmelja)

(1) Evidenca pridelka hmelja je namenjena izvajanju ukrepov kmetijske politike na področju hmeljarstva in za spremljanje in kontrolo certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov.

(2) Evidenca pridelka hmelja obsega podatke:

1. KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva iz 156. člena tega zakona ter ime in priimek ali firma iz 153. člena tega zakona;

2. o količini pridelanega hmelja na posameznem kmetijskem gospodarstvu, ločeno po sortah in letniku pridelave;

3. o certificiranju in naknadnem certificiranju po posameznem naročniku certificiranja in pridelanem hmelju iz prejšnje alineje, ki izhajajo iz listin, vloženih in izdanih v postopku certificiranja hmelja.

(3) Nosilci kmetijskih gospodarstev priglasijo podatke iz druge alineje prejšnjega odstavka organizaciji iz tretjega odstavka tega člena najpozneje do 30. oktobra v letu pridelave hmelja, podatki iz tretje alineje prejšnjega odstavka pa se vpišejo v evidenco pridelka hmelja na podlagi listin, ki se vložijo in izdajajo v postopku certificiranja pridelka.

(4) Evidenco pridelka hmelja vodi organizacija za certificiranje hmelja.

(5) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

164. člen

(evidenca podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev)

(1) Evidenca je namenjena letnemu spremljanju dohodkov kmetijskih gospodarstev in poslovni analizi kmetijskih gospodarstev, spremljanju rezultatov in učinkov SKP in preverjanju doseganja trajnostnosti na kmetijskih gospodarstvih.

(2) Za potrebe spremljanja SKP so podatki standardizirani in anonimizirani. Podatki iz evidence kmetijskega knjigovodstva ter spremljanje mreže podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev so last Republike Slovenije.

(3) V evidenco kmetijskega knjigovodstva se vpišejo nosilci, ki sporočajo podatke o kmetijskem knjigovodstvu računovodskim pisarnam iz 27. člena tega zakona. Nosilec se izbriše iz te evidence po preteku obveznosti ali v primeru kršitve pravil vodenja kmetijskega knjigovodstva.

(4) Z dnem vpisa v evidenco kmetijskega knjigovodstva se za namen anonimizacije nosilca pri obdelavi in poročanju podatkov določi šifra.

(5) V evidenci mreže se za potrebe podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev v skladu s predpisi Unije vodijo ali prevzemajo podatki iz zbirk podatkov iz tega zakona in iz zbirk podatkov iz predpisov Unije, ki se zbirajo v mreži in jih nosilec ni potrebno ponovno poročati. V kolikor v zbirkah podatkov podatki niso na voljo, jih mora zagotoviti nosilec kmetijskega gospodarstva.

(6) V evidenci mreže se za potrebe podatkov o trajnostnosti kmetijskih gospodarstev na podlagi predpisov Unije zbirajo tudi drugi podatki kmetijskega gospodarstva pridobljeni iz rednih sistematičnih knjižb med letom. Te podatke zagotavlja z rednim poročanjem nosilec kmetijskega gospodarstva.

(7) Podatki iz tega člena niso javni.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek se podatki iz tega člena lahko pošljejo Statističnemu uradu Republike Slovenije za statistični namen.

(9) Evidenco iz tega člena vodijo nosilci javnih pooblastil iz 27. člena tega zakona.

(10) Nosilci javnih pooblastil imajo dostop do vseh podatkov vpisanih v evidenco. Nosilci iz te evidence imajo vpogled v anonimizirane podatke ostalih nosilcev iz te evidence. Izvajalci javne službe kmetijskega svetovanja imajo dostop do podatkov posameznega kmetijskega gospodarstva na podlagi pooblastila nosilca.

165. člen

(evidenca organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij)

(1) Zavezanci za vpis v evidenco organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij so organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev, skupine proizvajalcev in medpanožne organizacije, priznane v skladu s tem zakonom.

(2) V evidenci organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij se vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. za organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev in njihove člane iz tega zakona:

a) enotna in neponovljiva identifikacijska številka organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev, ki jo dodeli ministrstvo,

b) identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka za člane organizacij proizvajalcev, organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev iz 165. člena tega zakona,

c) KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in nosilec iz 156. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev,

č) količina pridelanega hmelja na posameznem kmetijskem gospodarstvu, ločeno po sortah in letniku pridelave iz 163. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev hmelja,

d) stalež po vrstah rejnih živalih iz zakona, ki ureja zdravje živali za člane organizacij proizvajalcev, imetnike rejnih živali,

e) nosilec kmetijskega gospodarstva, ki mleko proizvaja in trži, podatki o oddani oziroma prodani količini mleka iz 177. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev mleka in mlečnih izdelkov,

f) matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa iz PRS, pravnoorganizacijska oblika subjekta, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, oziroma ustanoviteljih in zastopnikih ter podatki o številki transakcijskega računa iz 7. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona za pravne osebe,

g) podatek o številu članov organizacij proizvajalcev,

h) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje za organizacije proizvajalcev in njihove člane ter o strukturi in dejavnosti organizacije proizvajalcev, če je to določeno v predpisu, ki ureja priznanje organizacij proizvajalcev oziroma združenj organizacij proizvajalcev,

i) podatki iz operativnih programov in poročil o izvajanju operativnih programov za organizacije proizvajalcev za namene spremljanja uspešnosti izvajanja operativnih programov,

j) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja organizacije proizvajalcev, odločbe, ki učinkuje kot začasni odvzem statusa organizacije proizvajalcev v skladu s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, dokumentov, ki učinkujejo kot opozorilno pismo v skladu s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov;

2. za skupine proizvajalcev iz tega zakona:

a) identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka za skupine in člane skupin proizvajalcev, iz 153. člena tega zakona,

b) KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in nosilec iz 156. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev,

c) stalež po vrstah rejnih živalih iz zakona, ki ureja zdravje živali za člane skupin proizvajalcev, imetnike rejnih živali,

č) nosilec kmetijskega gospodarstva, ki mleko proizvaja in trži, podatki o oddani oziroma prodani količini mleka iz 177. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev mleka in mlečnih izdelkov,

d) podatki o prostorskih enotah, parcelah, vključno s podatki o lastniku in upravljavcu iz 185. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev iz sektorja gozdarstva,

e) podatki iz centralnega registra čebelnjakov za člane skupin proizvajalcev iz sektorja čebelarstva,

f) o pridelku grozdja in vina iz registra pridelovalcev grozdja in vina iz zakona, ki ureja vino,

g) podatek o številu članov skupine proizvajalcev za skupno trženje,

h) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje za skupine proizvajalcev in njihove člane,

i) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja skupine proizvajalcev;

3. za skupine proizvajalcev iz tega zakona:

a) identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka za skupine in člane skupin proizvajalcev iz 153. člena tega zakona,

b) KMG-MID v kolikor ta obstaja, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in nosilec iz 156. člena tega zakona za člane skupin proizvajalcev ,

- c) podatki o vrsti sheme kakovosti in pridelka oziroma živila iz shem kakovosti,
- č) podatek o številu članov skupine proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti,
- d) podatek o skupnem obsegu in skupni vrednosti tržne proizvodnje skupine proizvajalcev,
- e) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja skupine proizvajalcev;

4. za medpanožne organizacije iz tega zakona:

- a) podatek o številu članov medpanožne organizacije in gospodarskih dejavnostih, ki jih člani predstavljajo,
- b) identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka iz 153. člena tega zakona,
- c) KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in nosilec iz 156. člena tega zakona za člane medpanožnih organizacij,
- č) matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa iz PRS, pravnoorganizacijska oblika subjekta, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, oziroma ustanoviteljih in zastopnikih ter podatki o številki transakcijskega računa iz 7. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona za pravne osebe,
- d) pisni dogovor oziroma pogodbo o sodelovanju med člani medpanožne organizacije;
- e) podatki o strukturi in dejavnosti medpanožne organizacije,
- f) podatki o obsegu in vrednosti tržne proizvodnje medpanožne organizacije v sektorju oljčnega olja in namiznih oljk,
- g) podatek o sektorju, za katerega je medpanožna organizacija priznana,
- h) poročila o izvedenih aktivnostih medpanožne organizacije,
- i) številka in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja medpanožne organizacije.

(3) Rok za sporočanje podatkov iz tega člena je 20. marec tekočega leta za predhodno leto, razen če ni s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov, določeno drugače.

(4) Podrobnejšo vsebino in način sporočanja podatkov v evidenco iz tega člena predpiše minister.

166. člen

(evidenca o ukrepih kmetijske politike)

(1) Evidenca o ukrepih kmetijske politike je namenjena spremljanju, izvedbi in kontroli ukrepov kmetijske politike na državni in občinski ravni ter vodenju in upravljanju zbirk podatkov iz tega zakona. Kontaktni podatki iz 6. točke tretjega odstavka 153. člena tega zakona se lahko uporabljajo za preverjanje in posodabljanje kontaktnih podatkov v posameznih zbirkah podatkov.

(2) Vsebina evidence o ukrepih kmetijske politike so podatki, ki jih subjekti iz 153. člena tega zakona posredujejo ministrstvu za namene iz prvega odstavka 153. člena tega zakona, in podatki, ki jih agencija

kot izvajalec ukrepov kmetijske politike pridobi sama iz registrov in drugih evidenc v zvezi z opravljanjem svojih pristojnosti in nalog. Evidenco vodi in upravlja agencija.

(3) Evidenca o ukrepih kmetijske politike vsebuje poleg podatkov o subjektih iz 153. in 156. člena tega zakona tudi podatke iz zbirnih vlog, iz drugih vlog in zahtevkov za ukrepe kmetijske politike, zlasti vrsto ukrepa, izplačana sredstva in omejitve, ter podatke fizičnih oseb o načinu ugotavljanja davčne osnove za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, druge kmetijske dejavnosti ali dopolnilne dejavnosti na kmetiji (v nadaljnjem besedilu: davčni status), o rezidentskem statusu in transakcijskem računu ter podatke iz drugih evidenc, ki jih agencija vodi na podlagi veljavnih predpisov.

(4) Agencija podatke o davčnem in rezidentskem statusu pridobi iz davčnih evidenc, podatke o transakcijskem računu pa iz registra transakcijskih računov.

(5) Podatki iz te evidence niso javni, razen v kolikor zakon drugje določa javnost posameznih podatkov.

167. člen

(evidenca podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin)

(1) Evidenca podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, je namenjena:

1. ugotavljanju, dokazovanju in razlagi dejanskega stanja v okviru pregledov za izvajanje ukrepov kmetijske politike,
2. načrtovanju in spremljanju kmetijske politike,
3. spremljanju, vrednotenju in izvajanju poročanja o stanju kmetijskih in gozdnih zemljišč ter kmetijskih kultur v skladu z veljavnimi predpisi,
4. uskladitvam zemljišč, vpisanih v RKG,
5. kot pomoč pri določanju evidence dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč ter
6. raziskovanju, statističnim obdelavam in drugim uporabnikom.

(2) V evidenci se za vsa kmetijska gospodarstva, ki so vpisana v RKG in uveljavljajo zahteve iz ukrepov kmetijske politike, poleg KMG-MID vodijo, prevzemajo in obdelujejo podatki, ki so pridobljeni ali ustvarjeni z uporabo sistema za spremljanje površin iz tega zakona, zlasti o:

– časovni vrsti statistike signalov konstelacij satelitov za opazovanje zemlje, pridobljenih z uporabo podatkov satelitov Sentinel programa Copernicus in drugih enakovrednih satelitskih podatkov, na področju posameznega kmetijskega in gozdnega zemljišča, ki ne omogočajo določljivosti fizične osebe ter

– izvedenih produktih postopka fotointerpretacije ali interpretacije drugih podatkov, zlasti grafični in tabelarni identifikatorji dogajanja na kmetijskih zemljiščih, kot so identifikatorji opažanj košnje, gole zemlje, klasifikacije skupin rastlin, klasifikacije skupin rab, homogenosti in drugi.

(3) Evidenca je javna in se lahko povezuje z drugimi zbirkami podatkov, ki ne vsebujejo osebnih podatkov.

168. člen

(evidenca komasacij)

- (1) Evidenca komasacij je namenjena izvedbi komasacij in izvajanju drugih ukrepov, ki se navezujejo na komasacijska območja.
- (2) Evidenca komasacij je temeljna in enotna evidenca o komasacijah kmetijskih zemljišč. V evidenci komasacij se vodi grafični in pisni del.
- (3) Grafični del vsebuje zlasti podatke o komasacijskih območjih in parcelah, vključenih v komasacijska območja
- (4) Pisni del vsebuje zlasti:
1. ime komasacijskih območij;
 2. površino komasacijskih območij;
 3. seznam parcel, vključenih v komasacijska območja;
 4. podatke o izdanih upravnih aktih, ki se nanašajo na komasacijsko območje;
 5. podatke o komasacijskih udeleženkah ali udeležencih: davčna številka, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, prebivališče v tujini, naslov za vročanje iz 153. člena tega zakona;
 6. podatke o izvajalcih in investitorjih komasacij: davčna številka, naziv ali ime in priimek ter sedež ali naslov izvajalcih in investitorjih komasacij iz 153. člena tega zakona.
- (5) Evidenca komasacij se vzpostavi na podlagi podatkov o posameznih fazah postopka komasacij in pravnomočnih odločb o novi dodelitvi zemljišč v postopkih komasacije.
- (6) Podatki iz te evidence niso javni, razen ime in območje komasacije.
- (7) Podrobno vsebino evidence komasacij, način vodenja in postopek vpisa komasacijskih območij predpiše minister .

169. člen

(evidenca osuševalnih in namakalnih sistemov)

- (1) Evidenca iz tega člena je namenjena upravljanju osuševalnih in namakalnih sistemov.
- (2) Evidenca osuševalnih in namakalnih sistemov je temeljna in enotna evidenca o osuševalnih in namakalnih sistemih, ki vsebuje grafični in pisni del
- (3) Grafični del vsebuje zlasti naslednje podatke:
- ustrezen enolični identifikator območja osuševalnega oziroma namakalnega sistema ter
 - parcele, vključene v območja osuševalnega oziroma namakalnega sistema.
- (4) Pisni del vsebuje zlasti naslednje podatke o posameznem osuševalnem oziroma namakalnem sistemu:
- ime osuševalnega oziroma namakalnega sistema,

- katastrske občine in parcelne številke,
- podatke o izdanih upravnih aktih,
- stanje osuševalnega oziroma namakalnega sistema,
- podatke o delovanju in vzdrževanju osuševalnega oziroma namakalnega sistema.

(5) Podatki iz te evidence niso javni, razen ime in območje komasacije.

(6) Podrobno vsebino evidence iz tega člena, način vodenja in postopek vpisa v evidenco predpiše minister.

170. člen

(zbirka podatkov rastlinske genske banke)

1) Zbirka podatkov rastlinske genske banke, ki jo upravlja ministrstvo, je namenjena ohranjanju in trajnostni rabi rastlinskih genskih virov (v nadaljnjem besedilu: RGV) in zagotavljanju dostopa do RGV, ki se hranijo v rastlinski genski banki.

(2) Zbirka podatkov rastlinske genske banke je seznam vseh RGV, ki imajo dejansko ali potencialno vrednost za prehrano in kmetijstvo in se hranijo v rastlinski genski banki.

(3) Evidenca vsebuje osnovne podatke o posameznem RGV, zlasti:

1. kodo in ime institucije, ki hrani RGV,
2. neponovljivo številko RGV,
3. kodo in ime zbirateljske institucije,
4. latinsko ime rodu, vrste in ostalih taksonomskih enot, ki jim pripada RGV,
5. slovensko ime vrste, ki ji pripada RGV,
6. ime RGV,
7. datum vključitve RGV v rastlinsko gensko banko,
8. državo izvora RGV,
9. lokacijo in datum nabiranja RGV,
10. biološki status RGV ter
11. način hranjenja RGV.

(4) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo izvajalci javne službe nalog rastlinske genske banke.

(5) Podatki iz prvega odstavka tega člena so javni in dostopni na spletnih straneh ministrstva in izvajalcev javne službe nalog rastlinske genske banke.

171. člen

(zbirke podatkov s področja živinoreje)

(1) Zbirke podatkov s področja živinoreje se vodijo in upravljajo za namen izvajanja potrjenih rejskih programov, izvajanja javne službe strokovnih nalog v živinoreji, javne službe genskih bank v živinoreji, zagotavljanja zadostne prireje živalskih proizvodov in kakovosti živalskih proizvodov ter izvajanje ukrepov zootehnike in kmetijske politike.

(2) Zbirke podatkov s področja živinoreje vodijo in upravljajo izvajalci javnih služb v živinoreji. Zbirke podatkov s področja živinoreje so last Republike Slovenije.

(3) Rejci živali, rejske organizacije in izvajalci javnih služb v živinoreji po tem zakonu in zakonu, ki ureja živinorejo, morajo voditi predpisane evidence, registre in druge zbirke podatkov, ki so povezane v informacijski sistem na področju živinoreje.

(4) Ministrstvo zagotavlja povezanost in dostop do podatkov iz drugih zbirk podatkov v kmetijstvu z zbirkami podatkov v živinoreji. Izvajalci javnih služb v živinoreji dostopajo do podatkov iz šestega odstavka tega člena z neposredno elektronsko povezavo na podlagi povezovalnih znakov, če tehnične možnosti to omogočajo.

(5) V zbirkah podatkov s področja živinoreje se vodijo podatki:

1. o meritvah proizvodnih in drugih lastnostih rejnih živali;
2. o izračunih in napovedih plemenskih vrednosti ter oceni genetskih vrednosti rejnih živali;
3. o poreklu rejnih živali;
4. za potrebe vodenja rodovniških knjig in registrov;
5. o označevanju in registraciji čistopasemskih plemenskih živali za vpis v rodovniške knjige in registre;
6. o reprodukcijskih lastnostih rejnih živali;
7. o načinu razmnoževanja rejnih živali;
8. o zdravju rejnih živali in njihovih genetskih napakah;
9. o evidenci pasem za zootehniško oceno, genetskih rezervah v živinoreji ter ark mreži;
10. potrebni za izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike;
11. določeni z zakonom, ki ureja živinorejo.

(6) Za vodenje zbirk podatkov s področja živinoreje izvajalci javnih služb prevzemajo in obdelujejo naslednje podatke:

– o subjektih, ki so vključeni v zbirke podatkov s področja živinoreje: ID-subjekta, ime, priimek, naslov, naziv in sedež pravne osebe, EMŠO ali matična številka, davčna številka iz 153. člena tega zakona;

– o kmetijskem gospodarstvu: KMG-MID, domače ime kmetije, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, nosilec kmetijskega gospodarstva iz prvega odstavka 156. člena tega zakona;

– podatke o obratih za vrste rejnih živali: govedo, kopitarji, prašiči, ovce, koze in čebele iz zakona, ki ureja zdravje živali.

(7) Dostop do zbirk podatkov s področja živinoreje, ki jih vodijo posamezni izvajalci javnih služb, imajo za potrebe kmetijskega svetovanja tudi izvajalci javne službe na področju kmetijskega svetovanja. Medsebojna razmerja in obseg dostopa do zbirk podatkov se uredi s pogodbo med ministrstvom in izvajalcem javne službe na področju kmetijskega svetovanja.

(8) Način zbiranja in vsebino podatkov, uporabo zbranih podatkov in druge pogoje delovanja informacijskih sistemov s področja živinoreje ter podrobnejše pogoje vodenja rodovniških knjig, registrov in drugih evidenc s področja živinoreje predpiše minister.

172. člen

(zbirka podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal ter podatkov emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu, ter pedološki podatki kmetijskih zemljišč v pedološki karti Slovenije)

(1) Zbirka podatkov iz tega člena je namenjena spremljanju emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu, spremljanju stanja kmetijskih tal, obračunavanju emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal iz kmetijstva za izvajanje, kontrolo in spremljanje učinkov ukrepov kmetijske politike ter drugim aktivnostim, ki prispevajo k zagotavljanju trajne rodovitnosti kmetijskih tal in k primerni prehranski varnosti Republike Slovenije.

(2) V zbirki podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in o spremljanju stanja kmetijskih tal ter podatkov emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu ter o pedoloških podatkih kmetijskih zemljišč v pedološki karti Slovenije se vodijo ali se vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. iz 153. člena tega zakona o zavezancih, ki na svojih površinah dovolijo opravljanje vzorčenja na podlagi tega zakona (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka);
2. iz prvega odstavka 156. člena tega zakona;
3. o dejanski rabi zemljišč iz 182. člena tega zakona;
4. o letnih spremembah dejanske rabe zemljišč;
5. o vzorčenju tal in analizi tal iz tega zakona;
6. o vzorčenju tal in analizi tal iz tega zakona;
7. o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov, amonijaka in nekaterih onesnaževal v kmetijstvu iz tega zakona;
8. iz zbirne vloge iz predpisa o izvedbi ukrepov kmetijske politike, ki so potrebni za obračunavanje podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal ter spremljanju in obračunavanju emisij toplogrednih plinov in amonijaka v živinoreji in iz kmetijskih tal iz 172. člena tega zakona;
9. iz evidence podatkov, pridobljenih z uporabo sistema za spremljanje površin, iz 182. člena tega zakona;

10. iz evidence imetnikov rejnih živali in evidenci rejnih živali iz zakona, ki ureja zdravje živali;

11. iz evidence komasacij iz 168. člena tega zakona;

12. iz evidence osuševalnih in namakalnih sistemov iz 169. člena tega zakona ter

13. o proizvodnih in drugih lastnostih živali iz 171. člena tega zakona.

(3) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo nosilci javnega pooblastila iz tega zakona. Vsak nosilec javnega pooblastila iz tega zakona je odgovoren za pravilnost podatkov s svojega področja.

(4) Podrobnejšo vsebino vnosa podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in o spremljanju stanja kmetijskih tal ter podatkov emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu, obdelavo teh podatkov in način vodenja zbirke podatkov iz tega člena predpiše minister.

(5) Podatki v evidenci iz tega člena niso javni.

173. člen

(evidenca o analizah voluminozne krme za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja)

(1) Evidenca iz tega člena je namenjena izvajanju, spremljanju in načrtovanju ukrepov kmetijske politike, analizam in statistični obdelavi podatkov, preverjanju izpolnjevanja ciljev in poročanju v skladu s predpisi Unije, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov.

(2) Evidenco o analizah voluminozne krme za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja vodi agencija.

(3) Zavezanec za izpolnjevanje evidence iz tega člena je nosilec kmetijskega gospodarstva, ki odda zbirno vlogo v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike za tekoče koledarsko leto in je vključen v ukrepe kmetijske politike, ki zahtevajo izvajanje teh analiz. Zavezanec za izpolnjevanje evidenc iz tega člena lahko pooblasti laboratorij za vpis v evidenco analiz voluminozne krme.

(4) V evidenci iz tega člena se za zavezanca in njegovo kmetijsko gospodarstvo prevzemajo in vodijo naslednji podatki:

– o zavezancu iz 153. člena tega zakona (identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, davčna številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež);

– o kmetijskem gospodarstvu zavezanca iz prvega odstavka 156. člena tega zakona;

– o analizah voluminozne krme po posameznem zavezancu.

(5) Nosilec javnega pooblastila iz tega zakona za zbiranje, obdelavo podatkov in izdelavo ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu ima za namen izračunov za izdelavo ocen emisij toplogrednih plinov, amonijaka in drugih onesnaževal zraka v kmetijstvu dostop do podatkov iz te evidence.

(6) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.

(7) Podatki v evidenci iz tega člena niso javni.

174. člen

(evidenca o energiji v kmetijstvu)

(1) Evidenca o porabi energije in proizvodnji energije iz OVE na kmetijskem gospodarstvu (v nadaljnjem besedilu: evidenca o energiji v kmetijstvu) je namenjena spremljanju in izdelavi ocene porabe in proizvodnje energije v kmetijstvu, statistični obdelavi, modeliranju in analizam ter pripravi poročil s tega področja.

(2) V evidenci o energiji v kmetijstvu se vodijo ali se vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki:

1. iz 153. člena tega zakona o zavezancih, ki pri oddaji vloge, zahtevkov za izplačilo sredstev ali poročil v okviru ukrepov kmetijske politike posredujejo podatke s področja rabe oziroma proizvodnje energije na kmetijskem gospodarstvu (identifikacijska številka subjekta, ime, priimek, naslov, EMŠO, naziv in sedež pravne osebe, matična številka) v skladu s tem zakonom;

2. o kmetijskem gospodarstvu in subjektih na kmetijskem gospodarstvu, stavbah ali delih stavb, ki so v registru nepremičnin evidentirane s kmetijsko rabo iz 4. točke prvega odstavka 185. člena tega zakona, o motornih vozilih in priključkih za kmetijsko rabo, ki so vpisani v register vozil iz 1. točke pod d) prvega odstavka 156. člena tega zakona;

3. o delovnih opravilih iz tretje alineje petega odstavka 161. člena tega zakona;

4. iz 164. člena tega zakona;

5. iz tretjega odstavka 166. člena tega zakona o podatkih iz zbirnih vlog, iz drugih vlog in zahtevkov za ukrepe kmetijske politike, zlasti vrsto ukrepa, izplačana sredstva;

6. iz tretjega in četrtega odstavka 169. člena tega zakona in

7. pilotnih projektov na področju agrofotovoltaike in drugih pilotnih projektov, ki se izvajajo na kmetijskih zemljiščih, v skladu z zakonom, ki ureja uvajanje naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, z namenom ocene ustreznosti tehnologij, ki se za ta namen uporabljajo v kmetijstvu.

(3) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo nosilci javnega pooblastila iz tega zakona. Vsak nosilec javnega pooblastila iz tega zakona je odgovoren za pravilnost podatkov s svojega področja.

(4) Podrobnejšo vsebino vnosa podatkov za potrebe izdelave ocene porabe energije in proizvodnje OVE na kmetijskem gospodarstvu, obdelavo teh podatkov in način vodenja zbirke podatkov iz tega člena predpiše minister.

(5) Podatki iz te evidence niso javni.

(6) Podatki iz te evidence se uporabljajo za potrebe ministrstva na področju trajnostne energije in za potrebe poročanja v skladu s tem zakonom.

(7) Podatki iz te evidence se lahko povezujejo s sorodnimi evidencami na področju spremljanja energije.

175. člen

(zbirka podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam)

(1) Zbirka podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam je namenjena izvajanju nalog iz tega zakona.

(2) Nosilci javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka uporabljajo zbirko podatkov za izvajanje nalog iz javnega pooblastila tega zakona ter jih dajejo na voljo ministrstvu za izvajanje kmetijske politike na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam.

(3) Nosilci javnega pooblastila iz prejšnjega odstavka dajejo podatke na voljo ministrstvu za načrtovanje, spremljanje, izvajanje in kontrolo izvajanja ukrepov kmetijske politike.

(4) V zbirki podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam se vodijo podatki o:

1. podnebni ranljivost kmetijstva,
2. podnebnih tveganjih za kmetijstvo,
3. potencialnih vplivih podnebnih sprememb na kmetijstvo,
4. pojavu naravnih nesreč, izrednih vremenskih dogodkov in drugih dogodkov v kmetijstvu, ki so posledica sprememb podnebja,
5. ocenah škode v kmetijstvu in ocenah škode na kmetijskih pridelkih ob škodnem dogodku (npr. pozeba, suša, toča) ter o takratnem stanju rastlin po pomembnejših fenofazah,
6. posebnih stanjih kmetijskih rastlin na reprezentativnih lokacijah in na območjih za določitev poškodovanosti kmetijskih kultur zaradi škodnega dogodka, ki je posledica sprememb podnebja,
7. primernosti kmetijskih zemljišč v Sloveniji za kmetijsko pridelavo z upoštevanjem podnebnih scenarijev,
8. kazalcev okolja in podnebja na področju kmetijstva, ki omogočajo spremljanje napredka pri doseganju ciljev na področju prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam iz tega zakona,
9. primernosti kmetijskih zemljišč v Sloveniji za kmetijsko pridelavo, vsebnosti organske snovi v kmetijskih tleh ter vodozadrževalnih lastnosti kmetijskih tal iz tega zakona,
10. subjektih, ki na svojih površinah izvajajo ukrepe prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam (identifikacijska številka subjekta, EMŠO ali matična številka, ime in priimek ali firma, naslov oziroma sedež) iz 153. člena tega zakona,
11. osnovnih podatkih o kmetijskem gospodarstvu, subjektih na kmetijskem gospodarstvu in zemljiščih kmetijskega gospodarstva iz 156. člena tega zakona,
12. blokih, GERK in KRZ iz 157. člena tega zakona,
13. delovnih opravilih iz tretje alineje četrtega odstavka 161. člena tega zakona,
14. doseganju trajnostnosti na kmetijskih gospodarstvih iz 164. člena tega zakona,
15. vrsti ukrepa za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam, izplačanih sredstvih in omejitvah iz zbirnih vlog, iz drugih vlog in zahtevkov za ukrepe kmetijske politike iz 166. člena tega zakona,
16. izvedenih produktih (identifikatorji opažanj košenj, gole zemlje, klasifikacije skupin rastlin, klasifikacije skupin rab, homogenosti in drugi) iz 167. člena tega zakona,

17. komasacijah kmetijskih zemljišč iz 168. člena tega zakona,
 18. osuševalnih in namakalnih sistemov iz tretjega in četrtega odstavka 169. člena tega zakona,
 19. območjih znatne omejitve rabe zemljišč na gorskih območjih, na območjih z naravnimi omejitvami in na območjih s posebnimi omejitvami iz 180. člena tega zakona,
 20. dejanski rabi kmetijskih zemljišč iz 182. člena tega zakona,
 21. krajinskih značilnosti iz četrtega odstavka 183. člena tega zakona in
 22. demonstracijskih kmetijah za področje prilagajanja kmetijstva podnebnim spremembam iz drugega odstavka 184. člena tega zakona.
- (5) V zbirki podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam se prevzemajo podatki iz prvega odstavka 185. člena tega zakona iz:
1. 10. točke (zbirka podatkov Agencije Republike Slovenije za okolje: podatki o scenarijih podnebnih sprememb in agrometeorološki podatki),
 2. 11. točke (zbirka podatkov o vodah: količina vode uporabljene za namakanje),
 3. 15. točke (zbirka podatkov o okolju, naravi in habitatih),
 4. 16. točke (zbirka podatkov o zavarovanih in drugih območjih, ki so pomembna za izvajanje ukrepov ministrstva),
 5. 17. točke (zbirka podatkov iz prostorskega informacijskega sistema, ki se vodijo v skladu s predpisi o prostorskem načrtovanju), in
 6. 19. točke (zbirka podatkov s področja regionalne politike).
- (6) Podatki iz zbirke podatkov iz tega člena niso javni.
- (7) Podrobnejšo vsebino in način vodenja evidence podatkov o prilagajanju kmetijstva podnebnim spremembam predpiše minister.

176. člen

(evidenca o izobraževanju, usposabljanju in svetovanju za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja)

- (1) Evidenca o izobraževanju je namenjena kontroli izpolnjevanja pogojev za potrebe intervencij kmetijske politike.
- (2) Evidenco o izobraževanju, usposabljanju in svetovanju za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja (v nadaljnjem besedilu: evidenca o izobraževanju) upravlja in vodi ministrstvo, vpis podatkov v evidenco o izobraževanju pa opravijo izvajalci izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja na podlagi podatkov o opravljenem izobraževanju, usposabljanju oziroma svetovanju. Za točnost in ažurnost vnesenih podatkov v evidenco o izobraževanju so odgovorni izvajalci izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja.
- (3) Evidenca o izobraževanju vsebuje naslednje podatke:

1. ime in priimek ali naziv, naslov ali sedež o udeležencu izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja iz 153. člena tega zakona;
 2. KMG-MID kmetijskega gospodarstva udeleženca izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja iz 156. člena tega zakona;
 3. EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta za udeleženca izobraževanja ali usposabljanja na področju gozdarstva, ki jo posreduje udeleženec;
 4. vsebinski podatki o izobraževanjih oziroma usposabljanjih: tema usposabljanja, število ur izobraževanja oziroma usposabljanja ter prispevek k strateškim in drugim ciljem, morebitni dodatni opisi, pojasnila;
 5. datum in lokacija opravljenega izobraževanja oziroma usposabljanja ;
 6. izpolnjevanje pogojev za posamezne intervencije;
 7. izvajalec izobraževanja, usposabljanja oziroma svetovanja.
- (4) Podatki iz te evidence niso javni.

177. člen

(evidenca za sektor mleka)

- (1) Evidenca je namenjena izvajanju tržno informacijskega sistema za trg mleka in mlečnih izdelkov, ukrepov kmetijske politike ter zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.
- (2) V evidenci za sektor mleka se vodijo oziroma prevzemajo podatki:
 1. o nosilcu kmetijskega gospodarstva, ki mleko proizvaja in trži, o prvem kupcu mleka iz 153. člena tega zakona ter o predelovalnih obratih, ki mleko predelujejo;
 2. KMG-MID iz 156. člena tega zakona;
 3. o odkupljenih količinah mleka, ki jih sporočajo prvi kupci mleka in predelovalni obrati, ki so mleko odkupili;
 4. o oddanih količinah mleka prvemu kupcu mleka izven Republike Slovenije, ki jih sporočajo nosilci kmetijskih gospodarstev;
 5. o prodani količini mleka izven Republike Slovenije, ki jih sporočajo predelovalni obrati;
 6. o letnih količinah neposredno prodanega mleka in mlečnih izdelkov, ki jih sporočajo nosilci kmetijskih gospodarstev in
 7. ugotovitve inšpekcijskega nadzora.
- (3) Zavezanci za vpis v evidenco za sektor mleka so nosilci kmetijskega gospodarstva, ki mleko proizvajajo z namenom oddaje oziroma prodaje, prvi kupci mleka ter predelovalni obrati.
- (4) Evidenco za sektor mleka vodi in upravlja agencija.
- (5) Podrobnejšo vsebino in postopek za vpis v evidenco iz tega člena predpiše minister.

(6) Podatki iz te evidence niso javni.

178. člen

(register pašnih skupnosti)

(1) Register pašnih skupnosti je namenjen izvajanju ukrepov kmetijske politike.

(2) Register pašnih skupnosti vsebuje:

1. ime pašne skupnosti;
 2. naslov pašne skupnosti;
 3. davčno številko pašne skupnosti;
 4. transakcijski račun pašne skupnosti;
 5. podatke o predsedniku, namestniku predsednika in članih pašne skupnosti iz CRP (EMŠO, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, prebivališče v tujini, naslov za vročanje);
 6. identifikacijsko številko pašne skupnosti;
 7. seznam zemljiških parcel skupnega pašnika oziroma planine;
 8. datum pravnomočnosti odločbe o vpisu v register pašnih skupnosti ali izbrisu iz njega;
 9. poseben transakcijski račun pašne skupnosti.
- (3) Vlogo za vpis pašne skupnosti v register pašnih skupnosti poda predsednik pašne skupnosti. O vlogi odloči krajevno pristojna upravna enota, v kateri bo pašna skupnost izvajala pašo.
- (4) Spremembe podatkov, ki se vodijo v registru, mora predsednik pašne skupnosti sporočiti upravni enoti najpozneje v 30 dneh od nastale spremembe
- (5) Register pašnih skupnosti vodijo upravne enote in pošljejo podatke PRS.
- (6) Podatki iz te evidence niso javni, razen ime in naslov pašne skupnosti.

179. člen

(evidenca posebnih kultur)

(1) Evidenca posebnih kultur je namenjena izvajanju kmetijske politike in ugotavljanju katastrskega dohodka v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Zavezanec za vpis v evidenco iz tega člena je nosilec kmetije, na kateri se pridelujejo posebne kulture, ki so določene z zakonom, ki ureja ugotavljanje katastrskega dohodka, če se te pridelujejo najmanj na 0,1 hektarja skupne površine, oziroma tudi manjši površini, če se pridelujejo z namenom prodaje.

(3) V evidenci iz tega člena se vodijo:

– KMG-MID številka in podatki o imenu in priimku ali nazivu, davčni številki ter naslovu ali sedežu nosilca kmetije iz 156. člena tega zakona;

– podatki o prijavljeni površini posebnih kultur za tekoče leto iz zbirne vloge za tekoče leto.

(4) Zavezanec za vpis v evidenco iz tega člena sporoča podatke iz druge alineje prejšnjega odstavka ob oddaji zbirne vloge v roku in na način, ki je določen za oddajo zbirne vloge v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo ukrepov kmetijske politike.

(5) Podrobnejšo vsebino evidence iz tega člena in način zbiranja podatkov predpiše minister.

(6) Evidenco iz tega člena vodi agencija.

180. člen

(evidenca območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost)

(1) Evidenca območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost je prostorska evidenca, ki vsebuje območja znatne omejitve rabe zemljišč na gorskih območjih, na območjih z naravnimi omejitvami in na območjih s posebnimi omejitvami, ki so določena na podlagi predpisov Unije.

(2) Razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost predpiše minister.

181. člen

(evidenca območij planin)

(1) Evidenca območij planin je javna prostorska evidenca, ki vsebuje območja planinskih pašnikov na gorskih območjih.

(2) Evidenca se uporablja za pripis planin k zemljiščem, prijavljenim v RKG, za spremljanje in izvajanje ukrepov kmetijske politike.

(3) Evidenco vzpostavi ministrstvo s pomočjo topografskih kart in presoje naslednjih pogojev:

– da gre za sklenjeno geografsko območje nad območjem stalne poselitve s tradicionalno poletno pašo živali;

– da leži območje praviloma nad 750 m nadmorske višine, izjemoma nižje, če gre za izkazano zgodovinsko rabo planin;

– da so na območju že delovale pašne ali agrarne skupnosti s poletno planinsko pašo ali se na območju tako delovanje vzpostavlja.

182. člen

(evidenca dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč)

(1) Evidenca dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč (v nadaljnjem besedilu: evidenca rabe) je enotna državna evidenca o dejanski rabi kmetijskih in gozdnih zemljišč. Poligon dejanske rabe je

strnjena površina kmetijskega ali gozdnega zemljišča z isto vrsto dejanske rabe. V evidenci rabe se vodijo naslednje skupine vrst dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč:

- njive in vrtovi;
- travniške površine;
- trajni nasadi;
- druge kmetijske površine;
- gozd.

(2) Podrobnejše vrste dejanskih rab kmetijskih in gozdnih zemljišč ter način njihovega določanja in obnavljanja predpiše minister.

(3) V evidenci rabe se za posamezni poligon dejanske rabe vodijo zlasti naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka;
- vrsta dejanske rabe;
- površina;
- umestitev v prostor v državnem koordinatnem sistemu;
- datum spremembe.

(4) Obnavljanje podatkov v evidenci rabe se izvede najmanj vsakih pet let.

(5) Podatke iz evidence rabe ministrstvo posreduje Geodetski upravi Republike Slovenije.

(6) Način prenosa in vpisa podatkov iz evidence rabe v kataster nepremičnin predpiše minister, pristojen za prostor, v soglasju z ministrom.

(7) Evidenca je namenjena ugotavljanju dejanskega stanja rabe zemljišč kot pogoja za izvajanje ukrepov kmetijske politike.

183. člen

(krajinske značilnosti za pogojenost in ukrepe kmetijske politike)

(1) Krajinske značilnosti, pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti, so podlaga za določitev, razvrstitev in ureditev krajinskih značilnosti za namen izvajanja pogojenosti in ukrepov kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: krajinske značilnosti).

(2) Krajinske značilnosti se opredelijo kot grafične površine na zemljiščih in se vodijo v evidenci krajinskih značilnosti za pogojenost in ukrepe kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: evidenca).

(3) Evidenca iz tega člena je namenjena ugotavljanju dejanskega stanja krajinskih značilnosti kot pogoja za pripis v RKG v skladu s tretjim odstavkom 157. člena tega zakona.

(4) V evidenci iz tega člena se vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo zlasti naslednji podatki:

– o vrstah krajinskih značilnosti, zlasti: skupina dreves oziroma grmičevja, mejica, obvodna vegetacija, posamezno drevo, drevesa v vrsti, vodna prvina, suhozid, ki se jih lahko pridobi tudi iz evidence, ki ureja krajinske značilnosti, pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti, ki se vodi na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave;

– o grafični površini iz drugega odstavka tega člena;

– identifikacijska oznaka krajinske značilnosti;

– umestitev v prostor v državnem koordinatnem sistemu;

– datum in vrsta spremembe krajinske značilnosti;

- območja za izvajanje pogojenosti;

- območja, v katerih se določene krajinske značilnosti lahko vključujejo v posamezne ukrepe kmetijske politike.

(5) Podatke v evidenci iz tega člena ministrstvo posodablja najmanj enkrat letno po uradni dolžnosti.

(6) Posodobitev podatkov iz prejšnjega odstavka vključuje spremembe krajinskih značilnosti, ki jih s terenskim ogledom ali s pomočjo ortofoto in podobnih posnetkov ali na podlagi predloga nosilca kmetijskega gospodarstva ugotovi ministrstvo, agencija ali pristojni inšpektor, oziroma so posodobljene v evidenci, ki ureja krajinske značilnosti, pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti, ki se vodi na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave.

(7) Način določitve, razvrstitve in ureditve krajinskih značilnosti ter podrobnejšo vsebino evidence iz tega člena predpiše minister.

184. člen

(evidenca demonstracijskih kmetij)

(1) Evidenca demonstracijskih kmetij iz tega zakona je namenjena deležnikom sistema znanja in inovacij iz tega zakona, izvajanju ukrepov kmetijske politike, analizam in statistični obdelavi podatkov ter poročanju v skladu s predpisi Unije.

(2) V evidenci demonstracijskih kmetij se vodijo ali vanjo prevzemajo ter obdelujejo naslednji podatki za demonstracijske kmetije iz tega zakona:

1. KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, domače ime kmetije, če ga ima, nosilec in za kmetijo tudi podatki o članih kmetije in zaposlenih ter dopolnilne dejavnosti na kmetiji iz prvega odstavka 156. člena tega zakona;

2. statistična regija, standardni prihodek kmetijskega gospodarstva in tip kmetovanja iz 159. člena tega zakona;

3. podatek o demonstracijskih dejavnostih iz tega zakona in

4. podatki iz 156. in 166. člena tega zakona.

(3) Podatki navedeni v 2., 3. in 4. točki prejšnjega odstavka niso javni.

5. ODDELEK

PRIDOBIVANJE IN UPORABA PODATKOV, POVEZOVANJE, FINANCIRANJE, DOSTOP IN POSREDOVANJE PODATKOV

185. člen

(pridobivanje in uporaba podatkov)

(1) Za namen priprave in izvedbe ukrepov kmetijske politike in zagotavljanje varnosti, kakovosti in pravilnosti označevanja živil ter za namene, opredeljene z zakoni iz drugega odstavka 153. člena tega zakona lahko ministrstvo in organi v sestavi pridobivajo, uporabljajo in obdelujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih predpisanih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ali občine ter drugi pooblašteni organi in nosilci javnih pooblastil:

1. sistema za posredovanje podatkov o postopkih zaradi insolventnosti v informatizirani obliki, ki ga po zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti, upravlja Center za informatiko na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije (podatek o začetku postopka zaradi insolventnosti); povezovalni znak je EMŠO ali matična številka;

2. davčnega registra in evidence o davkih (davčna številka za subjekte iz 153. člena tega zakona, davčni in rezidenčni status, firmo ali ime in priimek ter sedež ali naslov zakupnika oziroma dejanskega uporabnika kmetijskih in gozdnih zemljišč, identifikacijska oznaka parcele zakupljenih zemljišč, podatek o izpolnjevanju pogoja poravnanih obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti iz tega zakona); za povezovanje se uporablja davčna številka;

3. CRP (EMŠO in davčna številka, spol, datum rojstva, datum smrti, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, prebivališče v tujini, naslov za vročanje, državljanstvo, oče, mati, zakonec oziroma zunajzakonski partner, otroci, generalni status, status prebivališča, indikator začasnega bivanja v tujini in EMŠO v primeru zamenjave, podatek o skrbniku in vrnitvi poslovne sposobnosti). Za povezovanje evidence se uporablja EMŠO ali davčna številka, če tega podatka ni na voljo, pa hkrati dva izmed naslednjih podatkov: ime in priimek, stalni ali začasni naslov ali sorodstvene vezi (EMŠO očeta, matere, zakonca oziroma zunajzakonskega partnerja, otrok, skrbnika);

4. iz katastra nepremičnin (podatki o prostorskih enotah, hišnih številkah, parcelah, stavbah in delih stavb, ki se vodijo v katastru nepremičnin v skladu z zakonom, ki ureja kataster nepremičnin, vključno s podatki o lastniku in upravljavcu, in sicer EMŠO ali matična številka, ime in priimek oziroma firma ali ime, naslov stalnega prebivališča oziroma naslov sedeža); povezovalni znak je parcelna številka, številka stavbe ali številka dela stavbe oziroma EMŠO ali matična številka; za namen vodenja RKG se pridobivajo na podlagi EMŠO/MŠO podatki o vseh nepremičninah s kmetijsko ali gozdno rabo;

5. evidence o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja, ki jo vodi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (podatek o šifri zavarovalne podlage, datum pričetka in prenehanja zavarovanja, zavarovalni čas zavarovane osebe); povezovalni znak je EMŠO ali davčna številka;

6. informatizirane glavne knjige zemljiške knjige (podatke o lastniku ali zakupniku zemljiške parcele, in sicer za pravne osebe podatek o firmi oziroma naslovu, sedežu in matični številki, za fizične osebe podatek o imenu in priimku, naslovu stalnega prebivališča in EMŠO, podatek o zaznambi agrarne skupnosti, podatek o deležu lastništva, podatek o datumu začetka učinkovanja vpisa pridobitve stvarne pravice; zaznamba izvršbe na nepremičnini); za pridobivanje podatkov iz zemljiške knjige se za potrebe tega zakona in zakona, ki ureja agrarne skupnosti, uporabi povezovalni znak sklop nepremičnin (zemljiških parcel) ali identifikacijska oznaka stavbe ali identifikacijska oznaka parcele ali EMŠO ali matična številka; omogoči se računalniška povezava z zemljiško knjigo in se za ta namen ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja zemljiško knjigo, ki urejajo posredovanje podatkov informatizirane glavne knjige;

7. PRS in registra transakcijskih računov in zbirke letnih poročil (matična številka, davčna številka, datum vpisa in izbrisa, pravnoorganizacijska oblika subjekta, naziv (polno ime, kratko ime), naslov oziroma sedež, šifra in naziv glavne dejavnosti in preostalih dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, podatki o družbenikih, njihovih identifikacijskih številkah, poslovnih deležih in osebah, pooblaščenih za zastopanje, oziroma ustanoviteljih in zastopnikih, podatki o številki transakcijskega računa, povprečno število zaposlenih na podlagi delovnih ur, letno poročilo, stroški); povezovalni znak je matična ali davčna številka;
8. zbirke carinskih podatkov o uvozu in izvozu kmetijskih pridelkov ali živil;
9. zbirke podatkov Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (podatki o zemljiščih, ki so v lasti Republike Slovenije, površina v lasti sklada in v najemu, firmo ali ime in priimek, EMŠO ali matična številka ter sedež ali naslov zakupnika teh zemljišč, številka pogodbe, podatek o poravnanih obveznostih do sklada); povezovalni znak je matična številka ali EMŠO ali katastrska parcela;
10. zbirke podatkov Agencije Republike Slovenije za okolje;
11. zbirke podatkov o vodah;
12. vodne knjige Direkcije Republike Slovenije za vode (šifra rabe vode, naziv rabe vode, številka in datum odločbe, tip odločbe, oseba, na katero se odločba nanaša, skupna površina namakanja, podatki o namakanju); povezovalni znak je šifra rabe vode;
13. zbirke podatkov o ekološko pomembnih območjih;
14. zbirke podatkov o onesnaženosti zemljišč in vod;
15. zbirke podatkov o okolju, naravi in habitatih;
16. zbirke podatkov o zavarovanih in drugih območjih, ki so pomembna za izvajanje ukrepov ministrstva;
17. zbirke podatkov iz prostorskega informacijskega sistema, ki se vodijo v skladu s predpisi o prostorskem načrtovanju;
18. zbirke podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (iz registra zavezancev: ime in priimek, naslov in EMŠO ter davčna številka oziroma naziv, sedež, matična ali davčna številka zavarovanca in zavezanca, datum začetka in prenehanja zaposlitve, število ur delovnega časa zavarovanca, število zaposlenih zavezanca; iz matične evidence zavarovancev: ime in priimek, naslov in EMŠO, datum začetka in konca zavarovanja, podlaga za zavarovanje, število ur zavarovalnega časa na teden); povezovalni znak je matična številka ali EMŠO;
19. zbirke podatkov s področja regionalne politike;
20. registra nepremične kulturne dediščine, vključno s podatki o parcelah in lastnikih (vrsta in naziv nepremične kulturne dediščine, ime in priimek ter naslov) ter njihovih lastniških deležih;
21. evidence socialnih podjetij, registra invalidskih podjetij (firma, naslov, zastopnik, matična številka, pravnoorganizacijska oblika, glavna dejavnost, datum vpisa in izbrisa);
22. zbirke podatkov Javne agencije za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije (podatki iz evidence izvajalcev raziskovalne dejavnosti in razvojne dejavnosti: ime in priimek, številka evidence raziskovalne dejavnosti, šifra dejavnosti zaposlitev);
23. evidence državnih pomoči, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za finance;
24. iz evidence registriranih vozil (za kolesne traktorje, traktorske priklopnike, zamenljive vlečene stroje in gosenične traktorje) podatke o posameznem vozilu, lastniku vozila ali osebi, na katero je vozilo registrirano, EMŠO ali matično številko; povezovalni znak je EMŠO ali matična številka;

25. zbirke podatkov Državnega izpitnega centra o imetnikih certifikatov nacionalne poklicne kvalifikacije (ime in priimek, EMŠO, datum izdaje, naziv certifikata in raven zahtevnosti certifikata nacionalne poklicne kvalifikacije). Povezovalni znak je EMŠO;

26. zbirke podatkov Centra Republike Slovenije za poklicno izobraževanje (podatki iz evidence izdanih certifikatov: ime in priimek, EMŠO, datum izdaje certifikata, poklicna kvalifikacija); povezovalni znak je EMŠO;

27. evidenčnega in analitskega informacijskega sistema visokega šolstva v Republiki Sloveniji (podatke o osebah z zaključeno izobrazbo: ime in priimek, EMŠO, datum dosega izobrazbe, dosežena stopnja izobrazbe in razvrstitev po KLASIUS-SRV in KLASIUS-P-16, naziv visokošolskega zavoda, naziv visokošolskega programa). Povezovalni znak je EMŠO.

28. podatke Geodetske uprave Republike Slovenije o kodi mreže Inspire;

29. podatke Statističnega urada Republike Slovenije iz »integrirane statistike kmetijstva«, ob privolitvi nosilca kmetijskega gospodarstva, da ministrstvo dostopa do teh podatkov.

(2) Agencija lahko obdeluje kontaktne podatke upravičencev (telefonska številka in naslov elektronske pošte) za namen njihovega obveščanja v zvezi z:

- izvajanjem ukrepov kmetijske politike, v katere so vključeni,
- o dogodkih, izobraževanjih ter ukrepih skupne kmetijske politike s področja zmanjševanja izgub hrane in količin odpadne hrane,
- posredovanjem anket s področja ukrepov skupne kmetijske politike.

(3) Za vodenje in upravljanje zbirke podatkov lahko ministrstvo uporablja tudi temeljne topografske načrte, zbirko topografskih podatkov, topografske karte, pregledne karte, ortofoto, podatke digitalnega modela reliefa in druge prostorske podatke.

(4) Upravljalci načrtov, kart, ortofotov, podatkov digitalnega modela reliefa in drugih prostorskih podatkov iz prejšnjega odstavka posredujejo ministrstvu podatke brezplačno oziroma v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(5) Ministrstvo dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirke podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena z neposredno elektronsko povezavo na podlagi povezovalnih znakov, če tehnične možnosti to omogočajo.

(6) Za vodenje in upravljanje zbirke podatkov lahko ministrstvo v evidence z delovnega področja ministrstva prevzame podatke iz evidenc iz tega člena za osebe, ki se v evidence vpisujejo po lastni volji ali so se dolžne vanje vpisati v skladu z zakonom ali pa so v evidence vpisane po uradni dolžnosti.

186. člen

(povezovanje zbirke podatkov)

(1) Za izvajanje nalog z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi se evidence z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi lahko povezujejo med seboj in z evidencami iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena in medsebojno obdelujejo.

(2) Za medsebojno povezovanje evidenc z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi se za subjekte uporablja identifikacijska številka subjekta, za kmetijska gospodarstva pa KMG-MID ali s povezovalnimi znaki: lokacija v nacionalnem koordinatnem sistemu, BLOK-ID, GERK-ID, parcelna številka.

(3) Za povezovanje evidenc z delovnega področja ministrstva in organov v sestavi z evidencami iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena se za osebne podatke uporablja davčna številka ali EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta.

187. člen

(financiranje zbirk podatkov)

Ministrstvo z organi v sestavi zagotovi sredstva za financiranje zbirk podatkov iz tega zakona.

188. člen

(dostop in posredovanje podatkov iz zbirk podatkov)

(1) Ministrstvo in organi v sestavi posredujejo podatke iz zbirk tega zakona v skladu s prejšnjim odstavkom pooblaščenim organizacijam, izvajalcem javnih služb in izvajalcem ukrepov kmetijske politike, če jih ti potrebujejo za izvajanje nalog iz delovnega področja ministrstva ter drugim državnim organom in občinam, če jih ti potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, ministrstvo za potrebe upravljanja in vodenja zbirk podatkov s področja živinoreje, ki jih skladno s tem zakonom upravljajo in vodijo izvajalci javnih služb v živinoreji, omogoči pridobivanje podatkov iz zbirk podatkov v upravljanju ministrstva in organov v sestavi.

(3) Ministrstvo omogoči dostop do zbirk podatkov iz tega zakona osebam, ki opravljajo naloge v pooblaščenih organizacijah, pri izvajalcih javnih služb in izvajalcih ukrepov kmetijske politike, če jih te osebe potrebujejo za izvajanje nalog iz delovnega področja ministrstva, ter osebam v drugih državnih organih in občinah, če jih te osebe potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

189. člen

(podatkovne zbirke za upravne preglede in preglede na kraju samem)

(1) Za namene izvajanja ukrepov kmetijske politike ministrstvo vzpostavi digitalne zbirke podatkov (kontrolni sloji), ki vsebujejo specifične podatke za preverjanje izpolnjevanja posameznih zahtev za izvajanje ali skupin pogojev oziroma meril upravičenosti ter uporabo upravnih sankcij, kot jih določajo predpisi iz 43. člena tega zakona.

(2) Za isti namen za področja, za katera so pristojna druga ministrstva, organi javne uprave ali nosilci pooblastil, ministrstvo prevzame digitalne zbirke podatkov (kontrolne sloje), v izvorni ali prilagojeni obliki, od pristojnih ministrstev, organov javne uprave ali nosilcev javnih pooblastil.

(3) Vrsto, obliko, ureditev, vire vhodnih podatkov in ostale zahteve za posamezno digitalno zbirko podatkov (kontrolni sloji) se določi s predpisi iz 43. člena tega zakona.

(4) Podatkovne zbirke iz prvega in drugega odstavka tega člena se vodijo in upravljajo znotraj integriranega administrativnega kontrolnega sistema.

(5) Podatki iz prvega in drugega odstavka tega člena so javni, razen če zakon določa drugače.

190. člen

(omogočanje pridobivanja podatkov zavarovalnicam)

(1) Agencija zavarovalnicam, ki opravljajo zavarovalne posle v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, za namen opravljanja teh poslov v primeru, ko upravičenci uveljavljajo pravice iz naslova ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja, omogoči pridobivanje podatkov iz zbirne vloge iz predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na upravičenca in ki jih zavarovalnica potrebuje za sklenitev zavarovalne pogodbe.

(2) Agencija posreduje podatke iz prejšnjega odstavka na podlagi izrecnega pisnega soglasja upravičenca za posredovanje podatkov, ki ga lahko upravičenec kadarkoli umakne s pisno izjavo. Vlagatelj zahteve za pridobitev podatkov iz prejšnjega odstavka mora zahtevi priložiti izjavo upravičenca, da vlagatelju izrecno dovoljuje pridobivanje njegovih podatkov od agencije, in sicer za namen uveljavljanja pravice iz naslova ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavarovalnice, ki opravljajo zavarovalne posle v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, za namen opravljanja teh poslov v primeru, ko upravičenci uveljavljajo pravice iz ukrepov kmetijske politike, ki se nanašajo na sofinanciranje zavarovanja, dostopajo do podatkov zavarovanca o zemljiščih in živalih iz zbirk podatkov iz 153. tega zakona in zakona, ki ureja zdravje živali ter do podatkov zavarovanca o zemljiščih in živalih iz zbirne vloge iz predpisa, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike.

(4) Agencija ne odgovarja za pravilnost podatkov, ki jih zavarovalnice pridobijo na podlagi tega člena.

6. ODDELEK

TRŽNO INFORMACIJSKI SISTEM

191. člen

(tržno informacijski sistem)

(1) Tržno informacijski sistem obsega zbiranje, obdelavo in objavljanje podatkov o količinah in cenah določenih kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih zemljišč ter gozdov na reprezentativnih trgih. Tržno informacijski sistem vodi agencija.

(2) Minister določi reprezentativne trge kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih zemljišč ter gozdov, fizične in pravne osebe, ki morajo posredovati podatke, in predpiše vrsto, obseg in pogostnost zbiranja podatkov.

7. ODDELEK

KOLIČINE OLJČNEGA OLJA

192. člen

(sporočanje količin oljčnega olja)

- (1) Ministrstvo zbira podatke o proizvedeni količini oljčnega olja za potrebe sporočanja podatkov v skladu s predpisi Unije.
- (2) Za namen iz prejšnjega odstavka so obrati iz zakona, ki ureja varnost živil, ki se ukvarjajo s pridobivanjem olja iz plodov oljk, dolžni ministrstvu sporočiti količino predelanih plodov oljk, pridelanih na oljčnikih, ki so vpisani v RKG, in količino iz njih pridobljenega olja.
- (3) Podatke iz prejšnjega odstavka obrat sporoča v obdobju obiranja oljk do petega dne v mesecu za količine, predelane ali pridobljene v predhodnem mesecu.

IX. POGLAVJE

NADZOR NAD IZVAJANJEM DOLOČB TEGA ZAKONA

193. člen

(inšpekcijski nadzor)

- (1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Unije s področja kmetijstva opravljajo, če ta zakon ne določa drugače, kmetijski inšpektorji ali drugi pristojni inšpektorji inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, in inšpektorji, ki delujejo v okviru UVHVVR, pooblaščen za nadzor po tem zakonu ali drugih predpisih.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek nadzor nad kakovostjo hmelja in hmeljnih proizvodov opravljajo inšpektorji za hrano.
- (3) Kadar onesnaževala v primarni pridelavi kmetijskih proizvodov in živil rastlinskega izvora izhajajo iz okolja in niso posledica ravnanja nosilca dejavnosti, njihov izvor ugotavlja inšpektor, pristojen za okolje, in kmetijski inšpektor v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.
- (4) Nadzor nad dopolnilnimi dejavnostmi na kmetiji, ki se nanašajo na gozdarske dejavnosti, in izvajanjem storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov, opravlja gozdarski inšpektor.
- (5) Pravne in fizične osebe morajo pristojnemu inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzora in ga pri tem ne smejo ovirati ter mu morajo dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete. Pravne in fizične osebe morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.
- (6) Nadzor nad izvajanjem začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu iz tega zakona opravlja inšpektorat, pristojen za delo. Za ta namen imajo inšpektorji, pristojni za delo, dostop do RKG.

194. člen

(pooblastila)

- (1) Kmetijski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po drugih predpisih s področja kmetijstva in splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

1. pregledovati kmetijska zemljišča, poslovne in proizvodne prostore, objekte, naprave, predmete, blago ter poslovanje in dokumentacijo državnih organov ter fizičnih in pravnih oseb, ki opravljajo kmetijsko

dejavnost, dopolnilne dejavnosti na kmetiji ali druge dejavnosti, če gre za izvajanje ukrepov kmetijske politike;

2. pregledovati prostore, v katerih se opravlja kmetijska ali dopolnilna dejavnost ali druge dejavnosti, če gre za izvajanje ukrepov kmetijske politike;

3. odvzeti vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora;

4. ugotavljati nezakonito pridobitev ali nenamensko porabo sredstev po tem zakonu;

5. ugotavljati, ali izvajalci javnih služb in nosilci javnih pooblastil po tem zakonu izpolnjujejo predpisane pogoje;

6. nadzirati izvajanje nalog javnih služb;

7. dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;

8. nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov po tem zakonu;

9. predlagati pristojnemu organu izbris iz zbirk podatkov po tem zakonu;

10. predlagati pristojnemu organu, da zahteva vračilo nezakonito ali nenamensko porabljenih sredstev;

11. predlagati pristojnemu organu zadržanje izplačila sredstev;

12. nadzirati označevanje, oglaševanje oziroma trženje storitev, ki so povezane s kmetijsko dejavnostjo, ki se štejejo kot zavajajoče, če na katerikoli način zavajajo potrošnika ali bi ga utegnile zavajati in bi zaradi svoje zavajajoče narave verjetno vplivale na njegove odločitve glede uporabe storitev;

13. predlagati pristojnemu organu izbris, ukinitvev spletne strani ali označitev spletne strani kot zavajajoče;

14. nadzirati izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji;

15. nadzirati neupravičeno oviranje kmetijskih opravil.

(2) Inšpektor za hrano ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

– nadzirati označevanje, oglaševanje in preverjati skladnost označb hmelja in hmeljnih proizvodov s predpisanimi zahtevami.

(3) Gozdarski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

– dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;

– nadzirati izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji;

– nadzirati izvajanje storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov.

195. člen

(ukrepi)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko kmetijski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

1. odredi spremembo podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona skladno z ugotovljenim stanjem;
2. odredi izbris podatkov iz zbirk podatkov iz tega zakona;
3. delno ali v celoti prepove uveljavljanje ali izvajanje ukrepov po tem zakonu, če ugotovi kršitve predpisov;
4. odredi ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, odpravijo v roku, ki ga določi;
5. odvzame dokumentacijo ali predmete za ugotavljanje dejanskega stanja v zvezi z ugotovljenim sumom storitve prekrška;
6. v nujnih primerih lahko odredi ukrepe z ustno odločbo na zapisnik;
7. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti na področju gnojenja;
8. odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti ali drugo ukrepanje, da se zagotovi skladnost označevanja, oglaševanja in trženja glede storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo;
9. odredi odpravo nepravilnosti pri spletnem oglaševanju ali spletnem trženju storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo, da se zagotovi skladnost označevanja in trženja storitev;
10. prepove opravljanje dejavnosti, za katero je treba pridobiti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če dovoljenje ni pridobljeno;
11. prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če je na kmetiji za istovrstno dejavnost hkrati registrirana dejavnost kot samostojni podjetnik ali pravna oseba;
12. predlaga upravni enoti, da odvzame dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če niso izpolnjeni pogoji iz tega zakona in do odločitve upravne enote prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti;
13. odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju nalog javne službe;
14. do odločitve pristojnega organa prepove opravljanje javne službe izvajalcem javnih služb, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;
15. predlaga ministrstvu, da izvajalcu javne službe ali nosilcu javnega pooblastila odvzame javno službo ali javno pooblastilo, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev;
16. organizaciji proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave izda odločbo, ki učinkuje kot začasni odvzem statusa organizacije proizvajalcev v skladu s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov;
17. predlaga ministrstvu, da skupini proizvajalcev, organizaciji proizvajalcev, združenju organizacij proizvajalcev in medpanožni organizaciji odvzame status, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;
18. prepove izvajanje storitev s kmetijsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov;
19. odredi odpravo pomanjkljivosti pri opravljanju kmetijskih opravil;
20. odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju nalog tržno informacijskega sistema iz tega zakona;

21. odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju nalog računovodskih pisarn iz tega zakona;

22. odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri sporočanju podatkov o količinah oljčnega olja iz tega zakona;

23. odredi druge ukrepe in opravi dejanja, za katera je pooblaščen.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za hrano poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

– prepove promet s hmeljem in hmeljnimi proizvodi, ki niso skladna s predpisanimi zahtevami kakovosti ali deklariranimi lastnostmi.

(3) V primerih zavajanja potrošnika glede označevanja, oglaševanja oziroma trženja kmetijskih pridelkov in živil, sme uradni veterinar ali inšpektor za hrano z ustno odločbo na zapisnik takoj prepovedati promet z živilom osebi, ki neposredno označuje, oglašuje ali daje v promet kmetijski pridelek ali živilo, ki ni označeno v skladu s predpisi ali je oglaševano oziroma trženo v nasprotju s predpisi

(4) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko gozdarski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

– prepove opravljanje dejavnosti, za katero je potrebno pridobiti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, in to ni pridobljeno;

– prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če je na kmetiji za istovrstno dejavnost hkrati registrirana dejavnost kot samostojni podjetnik ali pravna oseba;

– predlaga upravni enoti, da odvzame dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če niso izpolnjeni pogoji iz tega zakona;

– prepove izvajanje storitev z gozdarsko mehanizacijo o okviru strojnih krožkov iz tega zakona.

X. POGLAVJE

KAZENSKÉ DOLOČBE

196. člen

(1) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. se gnojenje tal ne izvaja na podlagi analize tal in gnojilnega načrta v skladu s tem zakonom;

2. opravlja kmetijsko opravilo v nasprotju s tem zakonom;

3. neupravičeno ovira ali omejuje opravljanje kmetijskih opravil iz tega zakona;

4. uporablja kmetijsko gozdarsko mehanizacijo v nasprotju s predpisanimi pogoji za varno delo ali brez potrdila o opravljenem preizkusu znanja o varnem delu s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter opremo;

5. osebe, ki opravljajo strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe na področju kmetijstva, nimajo ustrezne strokovne izobrazbe, niso strokovno usposobljene za opravljanje dela na določenem delovnem mestu in ne izpolnjujejo drugih pogojev, določenih s predpisi;

6. ne posreduje resničnih podatkov v zbirke podatkov po tem zakonu;

7. se ne vpiše v RKG;

8. ne sporoči, pošlje, predloži ali vnese podatkov, ki jih po tem zakonu mora, ali jih ne sporoči, pošlje, predloži ali vnese v predpisanem roku;

9. sodeluje ali je sodelovala v mreži kmetijskega knjigovodstva in izda katere koli individualne računovodske podatke ali katerekoli druge individualne podrobnosti, s katerimi se je seznanila pri opravljanju svojih dolžnosti ali drugače naključno v okviru tega dela.

(2) Z globo od 800 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- stori dejanje iz prvega odstavka tega člena;
- opravlja storitve v okviru strojnega krožka v nasprotju s tem zakonom.

197. člen

(1) Z globo od 6.000 do 18.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- če z označevanjem, oglaševanjem oziroma trženjem storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo, zavaja potrošnika;
- trži pridelke, ki jih prideluje, in ni vpisana v RKG;
- pristojnemu inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzorstva ali ga pri tem ovira ali če mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov ali če v določenem roku ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

(2) Z globo 1.500 do 9.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 1.800 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 600 do 1.800 eurov se za prekršek kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- stori dejanje iz prvega odstavka tega člena;
- če z označevanjem, oglaševanjem storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo, zavaja potrošnika v nasprotju s tem zakonom;
- opravlja dopolnilno dejavnost brez predpisanega dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem.

198. člen

(1) Z globo od 6.000 do 18.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- omogoči opravljanje večjega števila dni začasnega ali občasnega dela, kot določa ta zakon;
- ne vodi evidence opravljenega začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu iz tega zakona;
- ne hrani evidence opravljenega začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu iz tega zakona.

(2) Z globo 1.500 do 9.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 1.800 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 600 do 1.800 eurov se kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- stori prekršek iz prvega odstavka tega člena;
- če opravi večje število dni začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu kot to določa ta zakon.

199. člen

(1) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ne hrani dokumentacije, ki je bila podlaga za pridobitev sredstev, v predpisanih rokih iz tega zakona.

(2) Z globo 200 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

200. člen

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XI. POGLAVJE

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

201. člen

(uporaba in razveljavitev podzakonskih predpisov)

(1) Do uveljavitve podzakonskih predpisov po tem zakonu se uporabljajo podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZP VHVR, 26/14, 32/15,

27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23), če niso v nasprotju s tem zakonom.

(2) 31. decembra 2025 prenehajo veljati:

- Uredba o ureditvi trga s hmeljem (Uradni list RS, št. 20/09, 60/10, 88/11 in 50/15),
- Pravilnik o nalogah, pogojih in cenah storitev opravljanja javne službe v hmeljarstvu (Uradni list RS, št. 41/21),
- Pravilnik o pogojih glede prostorov, opremljenosti in kadrov za opravljanje javne službe strokovnih nalog v proizvodnji kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 60/17),
- Pravilnik o merilih, postopkih in metodah za ohranjanje in trajnostno rabo rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo ter o pogojih za opravljanje javne službe nalog rastlinske genske banke (Uradni list RS, št. 62/17),66.
- Pravilnik o pogojih glede prostorov, opremljenosti in kadrov, ki jih mora izpolnjevati izvajalec javne službe kmetijskega svetovanja (Uradni list RS, št. 63/17), in
- Pravilnik o določitvi cen storitev javne službe kmetijskega svetovanja, ki so za uporabnike plačljive (Uradni list RS, št. 11/18 in 10/19).

202. člen

(programski dokumenti SKP, organ upravljanja in odbor za spremljanje)

(1) V programskem obdobju skupne kmetijske politike 2023-2027 predlog strateškega načrta skupne kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: SN SKP) pripravi ministrstvo. SN SKP potrdi vlada za namen predložitve Evropski komisiji za izvajanje Uredbe 2021/2115/EU.

(2) Organ upravljanja za SN SKP iz 123. člena Uredbe 2021/2115/EU je ministrstvo.

(3) Odbor za spremljanje iz 124. člena Uredbe 2021/2115/EU je odbor za spremljanje izvajanja SN SKP, ki ga ustanovi vlada z odlokom, s katerim določi njegove naloge, sestavo in način delovanja.

203. člen

(prenehanje določb zakona o živinoreji)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati 10., 11., 12., 15., 17., 18., 20., 21., 23., 24., 25., 26., 33., 34. in od 72. do 81. členi Zakon o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUreP-1, 45/04 – ZdZPKG, 90/12 – ZdZPVHVVR in 45/15).

204. člen

(izvajalec javnih služb)

(1) Naloge javnih služb iz tega zakona opravljajo dosedanji izvajalci javnih služb do izteka veljavnih pogodb.

(2) Ministrstvo dosedanje izvajalce javnih služb za področja javnih služb iz 122. člena zakona v 60 dneh od uveljavitve tega zakona pozove k predložitvi vloge za imenovanje izvajalca javne službe in preveritvi pogojev iz 122. člena zakona.

(3) Če dosedanji izvajalec javne službe iz prejšnjega odstavka ne vložil vloge za imenovanje v roku 14 dni po prejemu poziva ali če ne izpolnjuje pogojev iz 122. člena zakona, se izvajalec javne službe za področja javnih služb iz 122. člena zakona izbere na podlagi javnega razpisa v skladu s 121. členom zakona. Dosedanji izvajalec javne službe je dolžan izvajati naloge javne službe, za katero je bil imenovan, do izbire izvajalca v skladu s 121. členom zakona.

205. člen

(izvajanje kmetijskega svetovanja)

(1) Zaposlene, ki v Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije in javnih zavodih, katerih ustanoviteljica je, opravljajo naloge javne službe kmetijskega svetovanja, dne 1. januarja 2026 prevzame Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Uprava Republike Slovenije za svetovanje in razvoj kmetijstva. S tem dnevom jim preneha delovno razmerje v Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije oziroma v javnih zavodih, naslednji dan po prenehanju delovnega razmerja pa brez objave ali javnega natečaja sklenejo delovno razmerje v Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Upravi Republike Slovenije za svetovanje in razvoj kmetijstva za delovna mesta, ki so določena v aktu o sistemizaciji, za katera izpolnjujejo pogoje.

(2) Zaposleni, ki so v Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije ali javnih zavodih, katerih ustanoviteljica je, opravljali naloge javne službe kmetijskega svetovanja, so ne glede na Zakon o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E, 40/12 – ZUJF, 158/20 – ZIntPK-C, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 202/21 – odl. US in 3/22 – ZDeb) z dnem sklenitve delovnega razmerja v Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Upravi Republike Slovenije za svetovanje in razvoj kmetijstva, imenovani v uradniški naziv, razen če bodo opravljali delo na strokovno tehničnih delovnih mestih.

(3) S 1. januarjem 2026 postane Republika Slovenija v Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, Kmetijsko gozdarskem zavodu Celje, Kmetijsko gozdarskem zavodu Nova Gorica, Kmetijsko gozdarskem zavodu Kranj, Kmetijsko gozdarskem zavodu Ljubljana, Kmetijsko gozdarskem zavodu Maribor, Kmetijsko gozdarskem zavodu Murska Sobota, Kmetijsko gozdarskem zavodu Novo mesto in Kmetijsko gozdarskem zavodu Ptuj lastnik premoženja, sredstev in obveznosti v deležu, ki se je uporabljal za izvajanje javne službe kmetijskega svetovanja.

(4) S 1. januarjem 2026 Uprava Republike Slovenije za svetovanje in razvoj kmetijstva prevzame dokumentacijo in arhivsko gradivo ter evidence, ki se nanašajo na izvajanje javne službe kmetijskega svetovanja v Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, Kmetijsko gozdarskem zavodu Celje, Kmetijsko gozdarskem zavodu Nova Gorica, Kmetijsko gozdarskem zavodu Kranj, Kmetijsko gozdarskem zavodu Ljubljana, Kmetijsko gozdarskem zavodu Maribor, Kmetijsko gozdarskem zavodu Murska Sobota, Kmetijsko gozdarskem zavodu Novo mesto in Kmetijsko gozdarskem zavodu Ptuj.

(5) Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije najkasneje do 1. marca 2026 uskladi z določbami tega zakona sklepe o ustanovitvi in splošne akte kmetijsko gozdarskih zavodov, katerih ustanoviteljica je.

206. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOmK-2, 18/23 in 78/23).

207. člen

(uveljavitev)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.